

Giới thiệu Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu

Người ta nói: hắc lãnh khốc, lạnh lùng.

Nàng nói: hắc thật âm áp, ôn nhu.

Người ta nói: trong tâm của hắc chỉ toàn màu đỏ của máu, màu trắng của băng cùng màu đen tàn ác.

Nàng nói: trong tâm của hắc chỉ có màu hồng thơ mộng và hình bóng của ta.

Người ta nói: đôi tay hắc dính đầy máu tươi, bản thủ cùng ghê tởm.

Nàng nói: đôi tay hắc rộng lớn và làm ta cảm thấy an toàn, tay hắc là trong sáng cùng thuần khiết.

Nàng - tam tiểu thư đại tướng quân, vô năng phế vật, cầm roi còn không nổi. Ẩn sau phế vật, lại là khuôn mặt khuynh quốc khuynh thành, đệ nhất mỹ nhân.

Hắc - hoàng thượng thật lạnh lùng, giết người không chớp mắt. Không bao giờ đụng người nữ nhân. Tàn ác như tu la đòi mạng, đẹp tà đẹp mỹ, tâm hắc chính là tảng băng ngàn năm tới khi gặp nàng.

Nàng vô tình cứu, hắc vô tình yêu.

Đón đọc truyện Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu để một lần nữa cùng chạm đến thời gian và không gian trong thể loại xuyên không đặc sắc.

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Âu Dương Thiên Mỹ

Năm 1075

Trần Ngọc quốc, cái tên quen thuộc. Lấy võ làm chủ, cái quốc gia sinh ra toàn nhân tài võ thuật, chiếm phần lớn trong các người giang hồ. Tất nhiên, Trần Ngọc quốc, Âu Dương gia là đại gia tộc trong việc này. Có rất nhiều sự bất công do việc võ thuật đó. Phân chia tầng lớp cũng do đó mà ra:

+ thượng lưu: võ thuật giỏi, bất chấp dung mạo và danh thế.

+ trung lưu: võ thuật bình ổn, nhan sắc khuynh quốc ko biết võ cùng danh giá cao

+ hạ lưu: nhan sắc tầm thường, ko võ thuật, gia thế bình thường

Trong đó, tam tiểu thư Âu Dương Thiên Mỹ là lớp trung lưu, mới 5 tuổi đã mang vẻ đẹp của đại mỹ nhân, nhan sắc khuynh đảo tam thế. Bẩm sinh bị mù, ko thể học võ. Bị hạ nhân làm cái gối để đánh đập, vui đập bông hoa mới chớm. Mẫu thân đã sớm đi, còn lại nàng và của hồi môn của Bạch gia _ gia tộc số 5 của Trần Ngọc quốc. Bị người đời sỉ vả, vô năng phế vật, dụng cụ làm ấm giường.

Khuynh thành - khu trời dưới chân thiên tử

Âu Dương gia

Âu Dương Thiên Mỹ - chỉ do chơi đến trễ bữa ăn của cả gia 5 phút, nàng cư nhiên bị gia pháp hình hành

Thiên Mỹ bình tĩnh nghe tiếng tiên mây sần sùi trên tay phụ thân nàng quát xuống đất cảnh báo cho những vết roi chuẩn bị dùng trên người nàng, rất đổi bình thường! Mỗi tuần 2 lần, chỉ cần nàng phạm lỗi nhỏ, liền bị gia pháp dụng hình. Trên người nàng thương cũ là 9 ngày trước, thương mới là 2 ngày trước. Lại thêm vài vết, nàng ko sao.

Đôi mắt đến lấy của nàng chớp chớp. khuôn mặt trái xoan như được điêu khắc, cầm thanh tú, mắt to đã bị hỏng, môi đào phớt hồng, sống mũi cao và thẳng, vẻ xinh đẹp tựa phượng hoàng, nàng cư nhiên có thể là phượng hoàng ko ??? đẹp như thế, đáng yêu như thế, số phận cho nàng thật bi thảm.

Thiên Mỹ quỳ gối xuống, cúi đầu thật thấp, bỏ ngoài tai tiếng khóc của Nhu nhi.

Nhu nhi, người được mẫu thân cứu giúp, chỉ mới 13 tuổi, vào lớp hạ lưu nhưng Nhu nhi cũng thuộc dạng thanh tú dễ nhìn. 1 lòng chung thành với nàng

, chịu khổ vì nàng . Nàng nhận tội để ko bị liên lụy tới Nhu nhi .

- 30 roi , 20 tát - phụ thân nàng hừ nhẹ , tay phát lên .

30 roi ? 20 tát ? Phụ thân hẳn lại chính là đại tướng quân , sức lực gấp 10 lần người thường , như vậy là muốn mạng của nàng sao ?

Thiên Mỹ cố gắng ôm đầu . Nhu nhi nói nàng đẹp , rất đẹp thế nên phải giữ gìn khuôn mặt . Nàng giữ lời với Nhu nhi .

Nửa tiếng sau

Đoàn người Âu Dương tướng quân kéo hết ra ngoài , ko ai ngoái ngàng tới nàng nằm trên sàn đất lạnh băng .

Trên người Thiên Mỹ chỉ chút màu đỏ của máu , trên mặt đỏ hân những vết tay to . Nàng bất tỉnh

- tiểu thư , tiểu thư , người đừng dọa Nhu nhi , xin người hãy tỉnh lại , đừng để Nhu nhi 1 mình - Nhu nhi khóc như trời mưa tầm tã , ôm Thiên Mỹ , từ từ đi về Mỹ lan viện .

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Ta Là Xuyên Qua

Mí mắt nặng trĩu , bên tai Thiên Mỹ vang vang tiếng khóc cùng tiếng nỉ non của Nhu nhi , nàng thực sự ko thể mở mắt nổi .

Âu Dương Thiên Mỹ _ cái tên theo nàng suốt 21 năm trời . Nàng nhớ lại khi ở kiếp trước , nàng là học sinh cấp 3 , ưu tú và xuất sắc . Chỉ số IQ tới gần 200 nhưng khuôn mặt bình thường , cơ thể bình thường , cuộc sống bình thường , đều bình ổn cả .

Đùng 1 cái , nàng chết do tai nạn giao thông , nàng như thể bình thường làm lão thiên gia bất bình hay sao ? Sao ko thể cho nàng yên ổn chết đi như những người khác , sao lại cho nàng đầu thai mà còn nhớ như in những chuyện kiếp trước . Trời bất bình với nàng , nàng vốn hoạt bát năng động , tại sao giờ lại trầm cảm như vậy . Lão thiên gia muốn nàng có cuộc sống đầy sóng gió , mẫu thân mất khi nàng vừa ra đời , nàng bị mù , ko có nội lực , ko học được võ , bị người khi dễ , bị người đời chà đạp và sỉ nhục . Thử duy nhất trời cho nàng là khuôn mặt này cùng Nhu nhi .

Thôi thì , trước mắt cầu Nại hà đây rồi , chỉ 1 chút nữa , nàng sẽ được giải phóng khỏi chỗ này , nàng sẽ được tự do .

- tiểu thư ... tiểu thư ... xin hãy quay lại với Nhu nhi !! Nhu nhi ko thể sống thiếu người !!! - phía sau Thiên Mỹ , Nhu nhi bộ mặt giàn giụa nước mắt , Nhu nhi là người còn sống , cư nhiên ko thể lên cầu Nại hà . Nàng để ngoài tai tất cả , tiếp tục đi . Xin lỗi Nhu nhi , là ta có tội với người , có kiếp sau , chỉ mong được làm bạn với người 1 lần nữa . Thiên Mỹ rảo bước , mũi cay cay , nước mắt tràn mỵ .

- tiểu Mỹ . Nàng đứng lại !

Bước chân nàng chậm lại rồi dừng hẳn . Thiên Mỹ quay người lại . Là 1 nam nhân ? Khuôn mặt của hắn hoàn toàn bị bóng tối bao phủ . Có vẻ còn trẻ , sao lại gọi nàng thân mật như vậy ? Nàng ko quen hắn . Nhưng giọng nói trầm ấm này , thật quen thuộc . Chân nàng ko nghe lời nàng nữa , tự chủ đi tới vòng tay sẵn dang rộng của nam nhân kia . Cái ôm này rất ấm áp , thân thuộc . Nhưng hắn là ai ? Quen nàng ư ? Nàng ko hiểu ...

Mỹ lan viện

Thiên Mỹ nằm trên giường , tuy là phế vật nhưng nàng lại là trung lưu , vẫn được đầy đủ và khá sung túc . Nhu nhi bên cạnh nàng , khuôn mặt vẫn khóc lóc nhưng lại cố gắng bôi thuốc và băng bó cho nàng . Thiên Mỹ mi tâm giật giật , hơi thở yếu ớt của nàng có vẻ đã tốt hơn . Tay khẽ giơ lên .

- ... tiểu thư !!! Người tỉnh rồi !!! - Nhu nhi khuôn mặt sung sướng hét lên , nhưng ko dám ôm lấy nàng , lỡ như kinh động tới vết thương của nàng thì Thiên Mỹ nàng sẽ đau .

- ân ! Ta đâu thể bỏ Nhu nhi 1 mình - Thiên Mỹ cố nặn ra 1 nụ cười trên khuôn mặt đáng yêu và xanh xao của nàng .

- tiểu thư , ta biết ... người yêu nhất là ta !!! - Nhu nhi vừa khóc vừa cười với nàng

- ân

- tiểu thư , ta đi lấy canh gà cho người ! - Nhu nhi nói xong , liền chạy đi .

Trong cửa hồi môn của mẫu thân có 3 cửa hàng khá lớn , đó là tiệm thuốc , tiệm y phục và quán ăn . Mẫu thân Bạch Tuyết Sương của nàng luôn đối xử

tốt với hạ nhân nên người quản lý 3 tiệm đó cũng ho nằng 1/4 số ngân lượng liếm được trong 1 tháng . Cung cấp cái ăn , cái mặc và cả thuốc khi nằng bị thương . Cuộc sống của nằng ko quá khổn khổ .

Mấy ngày sau

Mấy hôm nay , nằng lấy lý do bị thương nặng , ko tới ăn chung với cả gia được nên gần đây ko bị thêm vết thương nào . Cũng may nằng biết các làm hết sẹo bằng nghệ nên da non của nằng phục hồi rất nhanh , cơ thể sẹo mờ đi nhiều . Đi lại , chạy nhảy ko vấn đề . Cũng may Mỹ lan viện cách xa với những nơi khác nên ko ai giám sát nằng cả .

Canh 5 , Thiên Mỹ ko ngủ được , nằng ngồi bên cửa sổ nghe những âm thanh đêm , thật khó ngủ .

soạt

1 tiếng động bên lùm cây gần đó vang lên . Thính giác của nằng rất tốt , ngửi ngay được mùi máu tươi . Thiên Mỹ đứng dậy , mò đường đi ra ngoài , cần cây gậy gỗ lần đường ra bụi cây đó .

-A!!! - nằng hét lên , ngã xuống đất , có cái gì đó ngáng chân nằng .

Nhu nhi trong phòng đang ngủ liền bật dậy , chạy ra .

- tiểu thư , người sao vậy .- Nhu nhi tới đỡ nằng dậy .

- Nhu nhi , có mùi máu ! - nằng khịt khịt mũi

Nhu nhi nghe vậy , liền nhìn xung quanh , trợn mắt

- tiểu ... tiểu thư !!! Có người chết - Nhu nhi mặt trắng bệch , ôm nằng lùi lại

- ra xem còn hơi thở ko . Nếu còn thì cứu .

- tiểu thư ....! Ta ....

- được rồi , để ta - nằng thở dài , mần mò lên mũi của người kia . Còn thở !!!

- tiểu thư ... ! Đó có phải ....

- Còn sống , người cùng ta nâng vào .

- dạ !

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Hàn Bảo Phong

Nhu nhi nhẹ vạch tấm vải che mặt trên người nọ ra . Người này là đang mặc dạ hành phục . Trên người vết thương chi chít cùng máu tươi xộc thẳng vào mũi Nhu nhi , làm nằng cảm thấy buồn nôn .

- Nhu nhi , là nam hay nữ ? - Thiên Mỹ ngồi bên cạnh lên tiếng

- tiểu thư , là nam tử , khoảng chừng hơn 10 , 11 tuổi gì đó . Hơn nữa lại rất .. soái . Ta thấy hắn còn soái hơn đệ nhất mỹ nam ... !!! - Nhu nhi càng nói càng e dè , đỏ mặt.

- được rồi , hắn bị thương như thế nào ?

- ở bả vai và hông trái , đầu gối chân bị kiếm đâm sâu , còn lại khá nhiều chỗ bị thương nhẹ . - Nhu nhi nhanh nhẹn lại gần xem tình trạng của người kia .

- được , lấy nước muối sát trùng rồi lấy La thảo được xay nhuyễn với nghệ đắp lên vết thương . Bây giờ ta phải đi thỉnh an đại phu nhân và phụ thân rồi .- nằng nói xong , quay đi

- tiểu thư , người đi như vậy có được ko , lỡ như đâm vào đâu .....

- đừng lo , ta đi đã 5 năm rồi !!!

- tiểu thư đi cẩn thận !

Đại sảnh

Thiên Mỹ cuối cùng cũng đến nơi , mọi người tất cả đã đến ngồi chung quanh 2 người họ , ngoài tam tiểu thư là nàng là chưa vào

- Thiên Mỹ người , lúc nào cũng đến muộn ! 50 châm ! - lão gia tức giận , đập bàn đứng lên , chỉ tay về phía nàng

" xem ra mấy ngày , bọn họ lại đi đổi gia pháp " Thiên Mỹ nghĩ thầm , trong tâm nhoen nộ cười lạnh thấu xương .

Bọn gia nô cười gian đem nàng ra sân sau , buộc lại 1 cái cột thánh giá . Nàng ko thể che lại khuôn mặt rồi !

1 canh giờ sau , Mỹ lan viện .

Thiên Mỹ đi ven theo cây cối , bờ tường về tới viện của nàng . Trên người 50 chỗ bị kim xọc qua , rất sâu , khuôn mặt nàng may mắn chỉ trúng 1 cái qua má . Quần áo tả tơi , máu tươi từng giọt chảy xuống đất .

- tiểu .. tiểu thư !! - Nhu nhi hoảng hốt , từ khu vườn sau biệt viện , đánh rơi rỏ thảo dược , chạy tới chỗ nàng

- đừng lo , ta ko sao ! Chỉ là ... - Nàng ngáp ngừng nói . Vết thương này may ra có kem nghệ ở hiện đại sẽ hết được , có thể chế nhưng nàng ko phải là thần y

- chỉ là làm sao ?

- ko có gì , nam tử kia sao rồi ?

- dạ , hắn đã tỉnh , Nhu nhi có hỏi danh thế của hắn như hắn ko chịu nói . Kể cả lý do bị thương

- được rồi , đưa ta tới gặp hắn đi ! - Nàng gât đầu , tay vói ra tóm lấy ta Nhu nhi

- ân , tiểu thư !

Thiên Mỹ ngồi bên mép giường mắt nhìn về phía hắn . Nàng cứ nhiên đầu thế nhìn mà đánh giá hắn được

- người là ai ? - Thiên Mỹ khẽ hỏi

- ta có nhiệm vụ trả lời sao ? - nam hài nhìn tiểu oa nhi trước mắt . Thật đáng yêu! Mắt tròn to , đen láy , lông mi dài cong vút . Mái tóc dài mềm mượt như thác nước đổ xuống , tóc mái bằng cang tôn lên vẻ trong sáng . Môi đào phớt hồng , răng trắng , hơi thở nhẹ nhàng . Nhưng tại sao trên người lắm vết thương như vậy ? Trên khuôn mặt lại có 1 vết kim xọc qua , đâm rất sâu . Là ai hạ thủ như vậy chứ?

- vậy thì thôi . Với thương thế của người , chắc sẽ ở đây 1 thời gian . Người tên gì ?

- Hàn Bảo Phong

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Phong Ca Ca

Thiên Mỹ nở nụ cười

- ta tên Thiên Mỹ . Ta có thể gọi người là Phong ca ca ko ?

Im lặng trong vòng 1 khắc

Hàn Bảo Phong hắn kẻ từng người hạ , luôn miệng gọi hắn 2 tiếng chủ tử . Kể ngoài gọi , gọi hắn vương gia . Nội bộ triều đình đầu đá , ko có nổi 1 người sẽ thân với hắn . Có lẽ là lần đầu tiên có người gọi hắn như thế .

- sao cũng được - Hàn Bảo Phong hơi gật đầu .

- vậy nhé . Phong ca ca , huynh có muốn ăn gì ko ? - Thiên Mỹ vui vẻ chống tay xuống giường , đứng dậy.

- ..... - hần gật đầu .

Tiếp tục chờ đợi 1 khắc .

- sao huynh ko nói gì thế , ngủ rồi hả ? - Thiên Mỹ khua khua tay phía trước .

- hả ? - hần nhú mày . Ko phải hần gật đầu rồi sao .

1 ý niệm loé lên trong đầu Hàn Bảo Phong . Nếu là Thiên Mỹ , cái tên độc nhất vô nhị này có phải là Âu Dương Thiên Mỹ ? Nếu vậy ...

Tay hần khua khua trước mắt nàng , Thiên Mỹ là cư nhiên ko thấy hần xua tay trước mặt . Cũng ko phản ứng .

- Thiên Mỹ , mắt của ngươi .....

- ần , bẩm sinh rồi - nàng vẽ mặt mang chút rầu rĩ , cắn môi .

Đôi mắt - người ta nói là cửa sổ tâm hồn , là cái cánh của chính mình . Ai đó nở bẻ gãy đôi cánh , đóng cửa sổ lại .

Hần tiếp tục trầm lặng , ko ngờ Âu Dương Thiên Mỹ phẩy vật , tuổi thơ tràn đầy bất hạnh như vậy ....

- Phong ca ca , huynh làm sao vậy- Thiên Mỹ lại xua tay phía hần

- ko có gì .

- vậy muội mang canh gà cho huynh nga !

- ần

Thiên Mỹ đứng dậy , chân lảo đảo chạy về phía trước .

- Thiên Mỹ , ngươi xem thương thế của mình đi đã - Hàn Bảo Phong nhú mày nhìn từng bước đi của nàng . Hay thật , lần đầu hần có ý lo cho người mới gặp như vậy .

- ko sao đâu , Thiên Mỹ còn chống trụ đư...- lời nói chưa dứt , Thiên Mỹ đã ngã xuống đất.

Hàn Bảo Phong tròn mắt , tiểu nha đầu này thực sự ko biết lo cho bản thân gì cả , cứng đầu

Hàn Bảo Phong bước xuống , ôm nàng lên giường .

Tự tay băng bó cho Thiên Mỹ rồi đi mất .

Hàn Bảo Phong - lục vương gia Trần Ngọc quốc . Vương gia hần chính là thông minh tuyệt đỉnh , người được hoàng thượng sủng ái nhất , nâng niu như ngọc quý . Hôm qua , bệnh tình hoàng thượng suy yếu , sẽ là lúc sắp có kẻ nối ngôi , tất nhiên ai cũng nghĩ , đó là hần . Các huynh đệ tập kích giết hần , hần chỉ còn cách chạy trốn , môn phái sát thủ do chính hần tạo ra đã ngăn đường bọn họ . Kể cả ám thủ thân cận của hần - Hắc Kim chắc chắn đã thoát nhưng ko biết đang ở đâu .

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Nàng Là Đặc Biệt

-tiểu thư ... tiểu thư !! Người tỉnh lại , tỉnh lại a !!! - Nhu nhi lay lay Thiên Mỹ bất tỉnh trên giường

- ưm ... gì vậy ??? - Thiên Mỹ mở miệng , tay vươn về phía Nhu nhi .

- tiểu thư , người tỉnh rồi ! - Nhu nhi vui mừng ôm nàng

- Phong ca ca đi rồi sao ? - Thiên Mỹ chớp chớp mắt.

- dạ . Lúc đó Nhu nhi đang hái thảo dược cho người . Vết thương có lẽ người đó đã băng cho người rồi.

- ân . Ta thấy đôi , Nhu nhi - nàng đôi tay nắm lấy tay Nhu nhi , bộ dạng làm nũng

- vâng , tiểu thư , Nhu nhi ra lấy đồ ăn cho người - Nhu nhi bước ra ngoài

Thiên Mỹ gục đầu vào đầu gối , rúc vào góc giường . Khó khăn lắm , nàng mới có thể kết giao với người ngoài . Nhớ lại kiếp trước , nàng có 1 tỷ 1 ca . Bây giờ coi Nhu nhi là tỷ . Nàng muốn coi Hàn Bảo Phong là ca nàng . Hay là ... hần biết nàng là phế vật Âu Dương Thiên Mỹ phải ko ? Ai ... cũng muốn rời xa nàng , ghét bỏ nàng .

Nàng ko khóc , nàng ko bao giờ khóc , khi từ bụng Bạch Tuyết Sương đi ra , nàng ko khóc . Lần đầu bị đánh đập là lúc 3 tuổi , nàng khóc lóc thảm thiết . Nhưng cái hình phạt dần tăng nặng , nàng kiên cường hơn , thề rằng ko bao giờ khóc nữa . Nàng khóc trong kiếp này , ko có lần thứ 2 .

Canh 2 hôm đó .

Thiên Mỹ nằm trên tràng kỷ , nghe tiếng lá cây xào xạc trong đêm , trăng soi rọi khuôn mặt nhỏ bé xinh đẹp của nàng . Tất thấy đều hoàn mỹ , chỉ riêng 1 bên má bông băng che lại .

Cảm nhận được 1 hơi thở nóng ấm phả vào mặt , tay Thiên Mỹ khẽ giơ lên trước mặt . Tay nàng cứ nhiên đụng vào 1 cái mặt người , tiếp tục sờ loạn từng chỗ . Môi hồng nhẹ cười khanh khách .

Hần cuối cùng cũng ko chịu nổi việc nàng cấu véo trên khuôn mặt hần như vậy , cần chấp 2 bàn tay mềm như bông của nàng , nghiêng răng nghiêng lợi phun ra 1 chữ

- đủ !

Hàn Bảo Phong hần cứ nhiên là người có ơn tất báo , có cừu tất trả , tối nay là để trả ơn cứu mạng của nàng .

Thiên Mỹ vẫn nằm dài trên tràng kỷ . Bị 2 tay hần nắm lại , ko ngừng nghĩ , tay người này sao lạnh như băng vậy ???

- Phong ca ca ?? - Nàng khẽ cười , nói.

- ân

- sao huynh lại rời đi , như vậy sẽ vết thương sẽ bị nứt ra đó ! - Nàng bật dậy , tay lần lấy tay hần , cầm lấy .

- ta có việc . Chứ ngươi nghĩ ta đi làm gì ?

Ánh mắt Thiên Mỹ trầm xuống , thỏ thẻ

- muội nghĩ ... huynh như những người khác , đều xa lánh muội ...

- .... - hần im lặng . Ko ngờ Thiên Mỹ này luôn mang tâm tư tư như vậy , luôn bị xa lánh , xua đuổi

- vậy huynh quên thứ gì sao ?

- ko

- vậy sao huynh tới ?

Hần thở dài , nữ oa nhi này thật nói nhiều , ai nói phế vật Âu Dương Thiên Mỹ là trầm cảm chứ ?

- ta tới trả ơn cứu mạng cho ngươi .

- vậy sao ? - Thiên Mỹ cười khanh khách , tiếng cười thực trong sáng . - vậy huynh muốn trả gì cho muội ?

- .... làm biến mất vết thương trên mặt ngươi ? - hần chạm vào vết thương của nàng , nhều mày nói

- cảm ơn huynh !!! - Thiên Mỹ tiếp tục cười

Hàn Bảo Phong bỏ từng chỗ băng của nàng ra , bôi thuốc trên tay

- Phong ca ca , huynh có thể đến đây mỗi ngày tới khi muộn khỏi không - Thiên Mỹ khua tay cầm lấy ống áo hần , vẻ mặt buồn bã

- ... - hần im lặng . Nếu có người phát hiện hần thường tới đây , có lẽ ko chỉ mang lại phiền phức cho hần mà còn có thể mang nàng làm vật để trao đổi .

- huynh ko thể sao ?

- có thể

Hắn bây giờ mới tỉnh lại , sao lại nói có thể chứ ??

- hay quá !!! Thiên Mỹ rất thích được lên cao !!! Hôm nào khỏi huynh cho muội lên cao nhé !!! -- Thiên Mỹ nắm tay hắn , cười xinh đẹp .

- ân .

Hắn như trước vẫn lạnh lùng như vậy , tâm hắn , nàng là 1 người đặc biệt

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Tin Ta Ko ? Đôi Mắt Của Muội Sẽ Sáng Lại !

- tiểu thư ....! Tiểu thư ...! - Nhu nhi khẽ lay lay nàng .

Thiên Mỹ cả ngày trời đã thần thờ ko nói năng , chỉ ở trên tràng kỷ đem túi hương Hàn Bảo Phong đưa nàng hôm qua lên mũi , lim dim ngủ . Có phải nàng quá ngốc nghếch ko ? Cái túi hương liệu đó là cực phẩm của Trạch quốc , làm sao người thường có thể có được . Cái họ Hàn là họ của hoàng tộc Trần Ngọc quốc , nhưng nàng ko bao giờ ra ngoài , kể cả Nhu nhi cũng ko biết nữa . Thấy nàng cả ngày trời cũng chả thấy nàng trả lời.

- tiểu thư , Hàn công tử bị thương rồi !!! - Nhu nhi ko chịu được , dùng sức hét lên câu này .

- hả ??! - Thiên Mỹ bật dậy , tay theo bản năng khua loạn xạ .

- ha ha ha ha ha !!! - Nhu nhi che miệng cười , tiểu thư nhà nàng đúng là dễ dụ mà

- Nhu nhi !!! - nàng thẹn quá hóa giận , đỏ mặt hét lên.

- ha ha ... tiểu thư , Nhu nhi thay băng cho người !!! - Nhu nhi nín cười , chỉnh lại giọng nói .

- ân ! - nàng ngồi dậy , mi tâm nhíu vào . Thay băng , mùi máu sẽ rất ghê , nàng ko thích ...

- Nhu nhi , tay người làm sao thế ? - Thiên Mỹ nắm tay Nhu nhi , sờ 1 hồi . Tay Nhu nhi bình thường rất mềm , sao lại như bị 1 lớp băng dày cộp băng thế này ?

- tiểu ... tiểu thư , Nhu nhi sợ ý ... cắt trúng tay ... ! - Nhu nhi lúng túng nói , vội rút tay lại

Thiên Mỹ bậm môi , vẻ mặt tức giận . Nàng biết , cắt trúng tay ? Lẽ ra phải trúng ngón tay chứ ? Sao lại vào lòng tay , gần tới cổ tay như vậy ? Nàng có IQ gần 200 thì sao chứ ? Nàng ko có võ , ko có quyền lực , ko thể bảo vệ cho Nhu nhi ...

Kiểm chế nước mắt tràn khóe mi , Thiên Mỹ ôm lấy Nhu nhi , Nhu nhi thấy mũi mình cay cay , khóe mắt nàng phấp phồng . Dúi đầu vào lòng Thiên Mỹ khóc như 1 đứa trẻ.

Màn đêm buông xuống...

Nhu nhi sợ kinh động tới vết thương của nàng nên đã về phòng của mình ngủ .

Trong phòng , Thiên Mỹ dựa đầu vào cửa sổ , 1 tay ôm gối , đôi mắt lim dim , chờ hắn tới chơi với nàng .

Vụt. ....

1 cơn gió ào vào trong phòng nàng . Thiên Mỹ giật mình tỉnh dậy

- Phong ca ca !!! - Nàng cười xinh đẹp

- ân - Hàn Bảo Phong gật gật đầu .

- Phong ca ca , đưa Thiên Mỹ lên cao nhé !!! - Thiên Mỹ cười thập phần đáng yêu phía hắn giơ tay ra .

- ân , bôi thuốc ! - hần từ trong ống tay lấy ra 2 lọ dược - uống cái này trước ! - hần lấy 1 viên đan ra

- thuốc viên hả ? - Nàng khua tay cầm lấy .

- ân

- muội ko ăn đâu , đáng lắm ..... - Thiên Mỹ làm mặt như sắp khóc , lắc đầu quầy quậy . Tay đưa viên đan cho hần

- uống đi ! - hần rử mi , trầm giọng . Tiểu nha đầu này thật là bướng bỉnh .

- ko uống , ko uống , Thiên Mỹ ghét đắng .... !!!

Hàn Bảo Phong thờ dài , tay lại lấy ra 1 cái bọc , dỡ ra là những viên trắng kẹo trắng tinh như tuyết nhỏ nhỏ . Tự tay cầm 1 viên ném vào miệng nàng đang mở gào thét .

Thiên Mỹ đang định nhè ra , thì viên kẹo đã tan hết , ngọt ngọt

- kẹo đường !! - Nàng cười khanh khách , liếm liếm môi .

Hàn Bảo Phong: giống con mèo quá.

Hần bắt giác phì cười . Bất quá , Thiên Mỹ nàng đầu nghe thấy gì .

- ăn dược đi , ta cho ngươi tiếp .

- Phong ca ca nhớ nha ! - Nàng mở miệng thật to , ném viên dược vào , cắn cắn rồi nuốt , khuôn mặt ngày càng khó coi , vặn vẹo. - đáng quá. ....

- mở miệng .- hần ra lệnh

- a ! - Thiên Mỹ mở miệng ra , tiếp tục ăn kẹo đường .- ngọt quá !!!

Khóe môi hần co rút , nha đầu này ... dễ dụ quá ....

- Phong ca ca , bôi thuốc rồi cho Thiên Mỹ lên cao ....- nàng cười

- ân .- hần nhanh nhẹn mở nắp lọ dược khác ra , gỡ băng rồi băng bó cho nàng .

- hắt ..... xì .... !!! - Thiên Mỹ hắt hơi 1 cái . Đêm nay lạnh quá , nàng chỉ mặc áo ngủ mỏng và khoác chiếc chăn mỏng nốt .

- lạnh hả ?

- ko có

- vậy đi . - hần 2 tay ôm eo nàng , đưa nàng vào trong lòng mình , chân khẽ động bay lên .

nha đầu này thật nhẹ . Xem ra đại tướng quân phủ này ko chăm lo tốt . Gầy gò như vậy ....

Thiên Mỹ dúi người vào lòng Hàn Bảo Phong , nàng trên người chỉ mặc mỗi áo mỏng , đêm lạnh quá !

- thấy thế nào - hần nhẹ hỏi

- lằng .... lằng lằng ....- nàng 2 tay nắm chặt áo sau lưng hần , ko ngừng làm hần cười khò . - Phong ca ca, nếu ta mà thấy được, ta sẽ bắt huynh dạy cho tay khinh công đó !!! - Thiên Mỹ cười, chỉ là giả thiết, nàng dù có nhìn thấy, chưa chắc hần đã dạy cho nàng

- được ! Ta sẽ làm mất ngươi nhìn được và dạy khinh công cho ngươi !! - gấn gật đầu

- ha ha - nàng cười. Bỗng dung nhận ra 1 điều : làm mất ta khỏi ? Dạy khinh công ??-huynh nói g..... - Thiên Mỹ nhòm đầu dậy , ngạc nhiên nói . Chưa nói xong , tay hần đã buông nàng ra

- AAAAAAAAAAAAA

Hần đơ mặt , đứng trên cành cây cổ thụ trầm ngâm , hần nói sẽ chữa cho nàng ? Dạy nàng khinh công ? Đừng đùa chứ ? Khinh công hần học được từ người giỏi nhất đây ? Chưa gì đã nói dạy cho nàng ?

- a , Thiên Mỹ !!! - hần bỗng dung thấy tay mất độ ẩm , liền nhớ tới Thiên Mỹ bị ngã.

- AAAAAAAAAAAAAAAAA- nàng vẫn hét , hần bị ngốc sao ? Thả nàng như vậy ???

Thiên Mỹ căn bản ko thấy gì nên cũng chẳng biết chạm đất hay chưa , theo bản năng ôm đầu , hét to.

Pặp !!!

May mắn thay , hấn đỡ được nàng rồi...

- ta xin lỗi , rất xin lỗi người !!! - hấn điệu bộ hối lỗi cực kỳ ôm nàng mà thú tội . Hấn lúc này quả thật xanh mặt , lỗ như nàng chết ...

Thiên Mỹ nằm im trong lòng hấn ko nhúc nhích , thở gấp , sắc mặt trắng bệch .

Hấn đứng lại trên cành cao nhất của 1 cây cổ thụ . Đặt nàng xuống , ko quên nhắc nhở

- đứng im

Nàng ko chỉ nghe theo mà ... ôm chặt lấy cành cây ấy , hắt hơi liên tục .

Hấn thấy cảnh này ko khỏi buồn cười . Ổn định đứng trên cành cây , tay bế nàng lên , khuôn mặt Thiên Mỹ vẫn co ro . Hấn bước lại gần phía đầu cành , ngồi xuống , cho nàng ngồi ngay cạnh hấn . Cởi áo ngoài ra đắp lên vai Thiên Mỹ .

Thiên Mỹ cũng cảm nhận được hấn quan tâm tới mình , cũng ngồi sán vào hấn hơn . Đưa tay khoác áo lên người hấn

- huynh ko lạnh sao ?

- ko - hấn gạt áo ra . tay lấy áo cuộn tròn nàng lại , để lên trước ngực .

- a ! - Thiên Mỹ bị hấn bắt chợt bế lên như vậy cũng giật mình

Tay nàng thò ra khỏi ống áo , mò tay hấn cảm lấy . Mà hấn cũng ko hiểu nàng đang làm gì , đưa tay ra cho nàng nắm . Cảm nhận 1 cục mềm mềm , ấm ấm truyền từ tay đến . Trên đời , nàng là người duy nhất ko sợ hấn , tốt với hấn như vậy .

Thiên Mỹ mơ màng ngủ , đầu dựa vào lòng hấn , tay vẫn giữ chặt hấn như vậy , môi bắt gặp nở nụ cười

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Học Cầm - Tìm Thần Y .

- Nhu nhi .... - Thiên Mỹ mơ màng gọi . Nàng hiện tại chính là đang tắm , trên vai trắng nõn , lấm lấm từng giọt nước , đầu tựa vào thành thùng nước . Khuôn mặt trái xoan hồng hào . Mắt nhắm nghiền , hàng mi đen dài cong cong xinh đẹp , mày ngài liễu phượng . Mũi thanh tú , cằm thon gọn . Môi hồng khê ním . Ba ngàn tóc đen như thác lụa thừa trải trên vai và trước ngực , như ản như hiện (tiếc quá , hiện tại Mỹ tỷ mới 5 tuổi =)))

Thật ko giống 1 tiểu nữ oa gì cả . Sau này đích thị là đệ nhất mỹ nhân đẹp nhất trong lịch sử của cái nơi cổ đại này .

- tiểu thư ... người đẹp quá ... !!! - Nhu nhi đang lau người cho nàng , ngược mắt nhìn lên thấy đúng vẻ mặt này của tiểu thư . Đỏ mặt thẹn thùng nói

- Nhu nhi , miệng người ngọt xớt từ lúc nào thế - nàng nghe thấy vậy , nhovn miệng cười khanh khách .

- đâu có !!! - Nhu nhi tiếp tục đỏ mặt .

- Nhu nhi ...

- ần , tiểu thư ?

- ta ... muốn học đàn ....

- hơ ???

(1 khắc tự kỷ của Nhu tỷ bắt đầu)

- Nhu nhi , người đâu rồi ??? - Thiên Mỹ ko thấy nàng trả lời , liền đưa tay khua loạn xạ .

- tiểu thư ... sao người lại muốn học ??? - Nhu nhi lấp bắp lên tiếng
- ta ko biết , chỉ là muốn thôi ...!!! - nàng nghiêng đầu , phía Nhu nhi trả lời
- vậy ... Nhu nhi sẽ dạy người , được ko tiểu thư ???
- ân , nhớ nhé !!!

1 canh giờ sau

So với bình thường , nàng đã hồi phục hơn rất nhanh , chỉ cần 1 vài ngày nữa là hết sọc . Tuy vậy , đối với người thường thì phải mất gần tháng mới có thể trị liệu hết . Nàng lại có thời gian rảnh rồi 1 tháng rồi !!! Nhưng khi đã hết sọc , thì Hàn Bảo Phong còn tới thăm nàng nữa ko đây ???

- tiểu thư , cầm đây - Nhu nhi đặt 1 cây cầm lên đùi Thiên Mỹ , sau đó nhanh chóng cho ngồi sát sau nàng - tiểu thư , người cảm thấy cầm thế nào ???
- ừm ... dây khá sắc , gỗ cũng tốt , điêu khắc .... rất lung tung ??? Nhưng gỗ ko mượt như loại mới ? - Thiên Mỹ 2 tay sờ sờ cây cầm trên tay .
- tiểu thư , cây cầm này là của phu nhân ... - Nhu nhi khẽ cười . Thiên Mỹ nàng đâu thấy được cây cầm cổ này được điêu khắc tỉ mỉ và xinh đẹp như thế nào mà lại nói nó được điêu khắc lung tung ???
- vậy sao ?
- tiểu thư , người thử gảy từng dây 1 , rồi nhớ âm tiết của nó xem ?

Thiên Mỹ im lặng làm theo

Tang .... tang ..... tang .....

Tình.....tình.....tình .....

.....

- tiểu thư , người nhớ rồi chứ?
- ân
- vậy người nghe thật rõ tiếng đàn của Nhu nhi nhé . Trước phu nhân cũng rất thích bài này nên có dạy cho Nhu nhi !

Nhu nhi nhẹ đặt tay xuống cây đàn , gảy 1 khúc nhạc mềm mại . Chỉ cần tấu nhanh hơn chút thì thật hoàn mỹ

- tiểu thư , người thử khúc dạo đầu đi , rất dễ . Nhu nhi đi làm thiện cho người trước .
- ân

Lục vương phủ .

Hàn Bảo Phong hồng y xinh đẹp , mê hoặc lòng người . Mặt lạnh như tiền nhìn Hắc Kim đang cúi đầu phía dưới , ko dám lên tiếng .

- tại sao lại tìm ra ? - hần giọng nói ko hỷ ko nộ .
- chủ ... chủ tử , thực sự Hắc Kim tìm ko ra vị thần y đó !
- ta nói với người từ canh 5 hôm nay đúng ko ? Hiện tại đã giữa canh 12 ? Ko hiểu bọn vương nuôi các người làm gì ??? - Hàn Bảo Phong trợn mắt , cắn răng phun ra câu nói .

Ở dưới Hắc Kim hần khóc ko ra nước mắt . 16 tuổi đầu hần bị chủ tử khinh bỉ ? Chủ tử hần là có bị gì đâu ? Tìm thần y làm gì ? Muốn chữa bệnh cho hoàng thượng sao ? Ko phải hoàng thượng là bét nhất 5 năm sau mới đi được sao ??? Đòi hần sao lại đen thui như vậy . Tiểu vương gia này xuất quỷ nhập thần , thông minh tuyệt đỉnh , văn võ song toàn , dung mạo như hoa như nguyệt , ko gì sánh bằng , ... y tiểu tổ tông của hần ...

UỶNH UỶNH UỶNH !!!!

Chiếc cửa gỗ tội nghiệp bị đá ra như sắp muốn rụng rồi .

Hàn Bảo Phong đưa mắt về phía cửa . Tên chết tiệt nào dám vào khi ko có sự cho phép của bọn vương ?

- tiểu Hàn Hàn , tìm được vị đó rồi !!! - bạch y nữ tử xinh đẹp cười . Vị này ko ai khác là thanh mai trúc mã cùng lớn lên của lục vương gia hần . Là con gái của cao thủ đệ nhất khinh công .

- chết tiệt , đừng có gọi ta là tiểu Hàn Hàn !!! - hấn nghiêng rặng nghiêng lợi , chỉ tại đây là nữ nhi cung của sư phụ , nếu ko hấn đã trực tiếp giết chết nàng ta . - à khoan , người mới nói cái gì ?

- xin lỗi ta đi , ta sẽ nói !! - Khương Uyển Uyển cười ranh mãnh

- người tin hay ko ta trực tiếp giết chết người ? - hấn gần giọng , hấn làm việc chưa bao giờ nói xin lỗi !!!

- ha , người dám sao ?

- có gì ta ko dám ?

Hắc Kim đứng giữa 2 người này hấn thực sự muốn khóc , 1 bên lãnh khí , 1 bên cột nhà . Hàn Bảo Phong chưa bao giờ biểu cảm nhiều như hôm nay . Hôm nay hấn đã thấy 2 biểu cảm của vị vương gia này : hỷ nộ và lãnh khí .... Ôi , hấn có thể chết được rồi , hấn cuối cùng cũng tìm được 1 cái cảm xúc rõ rệt trên khuôn mặt Hàn Bảo Phong , hấn yêu đời quá ... !!!!

Trong khi Hắc Kim đang ngây ngốc tự biên tự diễn thì Khương Uyển Uyển đã bị Hàn Bảo Phong bóp cổ tới đỏ cả mặt . Tên chết tiệt này mới 12 tuổi mà cao quá vậy !!! Chân nàng ko chạm tới đất .

- khụ .... dừng .....l....lại ..... t..... ta ... no...nói !!! - Khương Uyển Uyển giơ tay lên . Hấn cũng bỏ tay ra , cho nàng ta rơi xuống .

- khụ ... khụ .... khụ ... tên .. điên này !!! - nàng khê chửi rủa .

- nói !

- ở Thiên Tọa quốc ! Sương Sơn ! - nàng lườm hấn , cắn môi cố nói ra lời .

- được . Đi thôi - hấn vội vã quay ra phía cửa

- khoan đã , người bị thương hả ? - Khương Uyển Uyển nói với theo

Hàn Bảo Phong dừng lại , quay ra tiến lại phía nàng

Á ? Chẳng lẽ đụng trúng nỗi đau của hấn ? Khương Uyển Uyển đau lòng nghĩ .

- Uyển Uyển , người nói giúp ta với phụ hoàng , 1 tháng này ta ra khỏi thành có việc . Còn nữa , mỗi ngày vào canh 3 , người tới Âu Dương gia , tìm Âu Dương Thiên Mỹ , tất nhiên ko cho người khác biết và ...

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Tên Này Vốn Là Tảng Băng , Nhưng Hấn Cũng Quan Tâm Tới Người Khác ?

Khương Uyển Uyển nghe Hàn Bảo Phong nói xong , đơ mặt ngồi trên đất . Hồn bay phách lạc , đầu nàng suy nghĩ lộn xộn: canh 3 tới Âu Dương gia ? Hôm nào cũng vậy ? Tìm Âu Dương Thiên Mỹ ? Âu Dương Thiên Mỹ ? Ko phải thiên hạ đệ nhất phế vật sao ? Bôi thuốc cho nàng , cho nàng kẹo bông đường ? Ép nàng ăn đan dược ? Dùng khinh công bế nàng vài vòng ? Ở đó cho tới khi nàng ngủ ? Nàng cần gì thì đưa nàng ?

Khương Uyển Uyển đơ người 1 lúc , lấy lại tinh thần . Hấn đi tìm thần y ? Hấn ko bị thương ? Nghe nói Âu Dương Thiên Mỹ đó bẩm sinh mù . Hay là hấn muốn ..... ?

Nàng tâm tư quan trọng , 1 lúc sau trên gương mặt cười gian . Hàn Bảo Phong , ta có cơ hội trả thù người rồi . He he he he !!!

Mỹ lan viện

Thiên Mỹ thiêu thiêu đi vào giấc ngủ , cửa sổ vẫn mở toang đợi hấn tới .

Vụt .....

Thiên Mỹ nhồm dậy , khẽ nhăn mày , khịt khịt mũi

- ai vậy ?

- đương nhiên là Hàn Bảo Phong - Khương Uyên Uyên nhoẻn miệng .

Thiên Mỹ bỏ chăn xuống , bò bò ra mép giường . Ánh trắng khê phẳng phất trên gương mặt của nàng .

Tiểu nữ oa này thật là tuyệt mỹ , thảo nào hấn lại thích ? Khương Uyên Uyên khê cảm thán .

- người ko phải Phong ca ca !

Khương Uyên Uyên tròn mắt . Phong ca ca ? Hấn cũng cho người khác gọi như vậy sao ? Khóe miệng nàng co rút , nín cười , trầm giọng nói

- tại sao ta ko phải Phong ca ca ?

- Phong ca ca thường ngồi lên cửa sổ . Nhìn chăm chăm ta tới khi ta tỉnh thì thôi . - Thiên Mỹ khê nói . Với cả ... Phong ca ca hấn có mùi hương rất đặc biệt , như mùi hoa đào vậy , tuy chỉ thoảng thoảng nhưng nàng cảm nhận được . Hơn nữa giọng nói rõ ràng của nữ tử ?

- ha ha , thẳng thắn thật đấy ! Ta ko nghĩ là phé vật người lại đáng yêu như vậy !!! - Khương Uyên Uyên cười rộ lên. Tên Hàn Bảo Phong này nhìn chăm chăm con gái nhà người ta sao ? Tin này để thiên hạ biết được còn gì bằng cảm giác sung sướng của nàng khi trả thù xong ? Nhưng bắt quá , nàng ko phải dạng bán đứng thanh danh huynh đệ . Ko chừng hấn giết nàng thật cũng nên , nàng còn yêu đời lắm , ko muốn chết !!

- người ... là ai ? - Thiên Mỹ khó hiểu . Nếu là thích khách nàng đã hét toáng lên từ lâu . Nhưng nữ tử này làm nàng cảm thấy thân thiện , hơn nữa quen Phong ca ca .

- ta là Khương Uyên Uyên

- ta gọi là Khương tỷ tỷ được chứ - nàng cười xinh đẹp

- ai nha ! Vậy là bắt công nha , muội gọi hấn là Phong ca ca , gọi bằng tên . Gọi ta là Khương tỷ tỷ là sao ?

- vậy .... ta phải gọi là gì ?

- đương nhiên là Uyên tỷ tỷ nha! - Khương Uyên Uyên nhìn khuôn mặt lúng túng của nàng ko khỏi buồn cười .

- nhưng ...

- haizz .. thôi được rồi . Thuốc đây , muội tự bôi được chứ ? - Khương Uyên Uyên lấy trong ống tay lộ được ra đưa nàng

- Khương tỷ tỷ , đan được với kẹo đường ... - Thiên Mỹ bẽn lẽn kéo kéo ống tay nàng .

- ha ha , được rồi . - Nàng cười , lấy ra trong ống tay 1 lọ khác cùng 1 bọc giấy .

Thiên Mỹ nhanh chóng uống rồi Cởi đồ cho nàng bôi thuốc

- hờ ? Ko phải muội tự bôi sao ? - Khương Uyên Uyên nghệt mặt , nghi hoặc hỏi .

- đâu có ? Phong ca ca thường bôi cho muội ?

Khương Uyên Uyên tiếp tục tự kỷ trong vòng 1 khắc .

Hàn Bảo Phong ... bôi thuốc cho người khác , tuy là thân thể tiểu thí hài 5 tuổi nhưng ....

Thiên Mỹ ko thấy nàng trả lời , mày nhăn lại , tay lại nhấc lên khua đi khua lại . Sao dạo này lời nàng nói làm mọi người im lặng vậy ?

- Khương tỷ tỷ . Tỷ còn đó ko ?

- a ...? Ân , ta bôi cho muội .- Khương Uyên Uyên nhanh chóng Lấy lại tinh thần .

Sau khi bôi thuốc xong cho Thiên Mỹ , nàng còn phải ôm Thiên Mỹ này tới khi ngủ . Thực sự có hơi gầy gò nhưng da thịt non này rất mềm mại . Thực sự ko muốn đem cho ai . Thảo nào tên Hàn Bảo Phong đó lại dễ dàng chấp nhận Thiên Mỹ này gọi tiếng ca ca dễ như vậy .

Nửa tháng sau .

Biên giới giữa Trần Ngọc quốc và Thiên Tọa quốc .

mấy ngày này , ko biết nên gọi cái tốc độ đi của hấn là thanh thần hay gấp gấp nữa ?

Hắn ngủ thì cũng có dừng chân tại khách điểm, ko tới nỗi thúc ngựa chạy trong đêm, canh 3 cũng mới dừng lại, canh 6 tiếp tục đi. Ăn cũng dừng lại quán ăn. Ăn xong lại đi, ko tới cảnh ăn lương khô.

Hắc Kim chỉ thấy bộ dạng buồn cười của hắn. rõ ràng đang nhớ Thiên Mỹ tiểu thư chết đi được, như vậy cứ như muốn nàng nhớ tới vậy.

Hàn Bảo Phong thì cứ lên xe ngựa, hắn lại mang đôi tay mình ra xem, khẽ động. Rồi lại ôm lấy cái gối, sau đó thở dài. "Ko mềm được như vậy. Ko ấm được như thế" nói ra ai cũng biết hắn đang so với cái ôm Thiên Mỹ hôm đó, nhưng như vậy có mất thể diện quá ko?

Hắc Kim càng ngày càng thấy được nhiều biểu cảm của hắn hơn. Thế nên Hắc Kim hắn ngày càng ... yêu đời ..... !!! Thêm nữa Hàn Bảo Phong hắn vô tình như cổ tình mua 1 viên ngọc. Ở bên trong đó là 1 bông hoa hồng xanh lam còn đọng nước được điêu khắc tỉ mỉ trong đó, viên ngọc này chỉ nhìn hơn 1 đốt ngón tay người lớn thôi a !!! Dù biết tặng cho, hắn chưa từng dành nhiều thời gian quan tâm người khác vậy đâu nha !!!

Bạn đang đọc truyện *Sùng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Vương Gia Là Cái Gì ?

- Khương tỷ tỷ. Tỷ sao ko nói cho ta xem Phong ca ca thế nào mãi chưa về? - Thiên Mỹ nhỏ giọng nói. Ngón tay nàng ngày càng lạnh lặn. Khúc " lạc hoa " đó thật hay, nàng muốn đàn cho Phong ca ca nghe đầu tiên, thế nhưng .... huynh ấy nửa tháng nay vẫn ko thấy đâu. Trên người nàng lại thêm 1 vài vết thương do bị bọn hạ nhân và các huynh đệ tỷ muội khi dễ.

Khương Uyên Uyên mỉm cười nhẹ nhàng. Nha đầu này xinh đẹp như vậy, nhưng số mệnh cho nàng thật thảm. Nàng càng ngày càng thích nha đầu Thiên Mỹ này. Người này ko hẳn phế vật vô năng, khuôn mặt đáng yêu, giọng nói trong veo, da thịt mềm mại, ba ngàn tóc đen dài mềm mại quyến rũ, trí nhớ tốt mà cũng rất thông minh. Khương Uyên Uyên nàng nhiều lúc trên cây ngồi với Thiên Mỹ, thường bất giác thốt ra 1 vài câu thơ. Thiên Mỹ nhanh chóng đối lại, làm nàng ko khỏi kinh ngạc, đối vừa nhanh, chuẩn xác còn hay hơn vạn lần

- muội đừng lo, hắn là tháng này có việc nên sẽ về muộn. - nha đầu này thật là, chỉ mới nửa tháng đã cuồng lên. Nàng nhiều lúc tự hỏi, đây có thật là tiểu thí hài 5 tuổi ko vậy?

- À, Phong ca ca làm việc gì vậy Khương tỷ tỷ?

Ế ế ế ....? Chẳng lẽ hắn ko nói gì sao? Khương Uyên Uyên trầm hết.

- Ừm .... vương gia.

Thiên Mỹ đơ người 1 lúc

Choáng rồi! Khương Uyên Uyên trầm nghĩ.

- vương gia giống với sát thủ sao tỷ?

- hờ? Sao lại giống?

- bởi vì lúc muội gặp huynh ấy lần đầu vào tháng trước, huynh ấy thân thể rất nặng, Nhu nhi nói còn mặc dạ hành phục nữa, ko phải sao?

Chắc chắn hôm đó là hôm vô sỉ thái tử cùng mấy thối nát vương gia bày liên hoàn kế ám sát hắn. Thì ra lạc vô phòng của Thiên Mỹ, ai ngờ đâu, trong cái rui có cái may.

A ha, thảo nào, hắn chắc chắn là trả ơn tiểu cô nương này nên mới giúp đỡ như vậy!

- Ừm, có thể coi như vậy

- nhưng Khương tỷ tỷ, tỷ cũng là sát nhân sao? Thiên .. Mỹ ko thích sát thủ, ko thích giết người vô cớ như vậy - Thiên Mỹ cúi đầu, nhẹ giọng nói

- ko có đâu, tỷ tỷ và hắn có lý do giết người đấy. Nước sông ko phạm nước giếng, hà cớ phải như vậy?

Hoàng cung

- Phong nhi, người tại sao lại muốn làm? Người vẫn là trẻ con chưa hiểu chuyện - Hoàng thượng trên long ỷ khẽ vuốt râu, phía Hàn Bảo Phong ôn nhu nói.

- phụ thân , Phong nhi chỉ muốn phòng thôi , ta sợ có người phồng tay trên ! - hấn vẫn về mặt lạnh tanh như ngày nào .

(Hắc Kim : ta yêu đời quá .....!!! Ta là kẻ đầu tiên thấy hấn có nhiều cảm xúc như vậy !!!!)

- vậy ngươi chưa gì đã định đưa nàng vào vương phủ sao ?

- phụ thân , ta muốn người giúp ta làm án hoa hồng xanh dương 6 cánh . Còn lại ta có thể tự làm - thật sự ko kiêng nể gì cả , nói xong chưa gì đã chạy biến .

Hoàng thượng trên long ý thờ dài thườn thượt , đứa con này , thực sự .... rất giống mẫu phi của hấn .

Bạn đang đọc truyện *Sùng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Tiểu Ma Vương Khát Máu

- ặc .... ặc .... ặc ..... t .... tên ...khu ... khùng.....khu ... bỏ ....khu ... . ra .... !!!! - Khương Uyển Uyển bị Hàn Bảo Phong bóp cổ tới nghẹt thở , đỏ mặt tái tía , vô năng chống cự .

Hàn Bảo Phong hấn là nghe Thiên Mỹ nguyền thời gọi mình là " tiểu ma vương khát máu " hấn ngây ngốc 1 lúc , cái não mới hoạt động lại . Cái biệt danh thiên hạ đặt cho hấn . Là do hấn mới 12 tuổi mà giết người , hấn muốn ai chết , ko hề cho chết dễ dàng , tự mình ra tay càn kinh khủng . Khi xử xong , người toàn máu tươi , nên cái biệt danh đó .... khá chuẩn .

Nghĩ 1 lúc , tên điên nào dám nói cái này cho nàng .

1 đáp án ko thể sai được .

KHUƠNG UYỂN UYỂN !!!!

(quay lại với Uyển tử sắp die trong tay Phong ca)

Thấy Khương Uyển Uyển hơi thở yếu dần , tay chân ko khua khoáng được nữa . Tay hấn dần thả ra . Thả nàng xuống đất .

- khu .... khu . ..... khu ..... t .... tên ... kh.....khùng ..... !!! - Khương Uyển Uyển thấp giọng chửi rủa. Hấn nghe được sẽ giết chết nàng mất !!!

- chết tiệt , tại ngươi mà ta phải để Thiên Mỹ 1 mình , chưa kịp đưa nàng được.

Hàn Bảo Phong lờm Khương Uyển Uyển xui lơ ngồi trên đất đang cố thông mũi . Chân khẽ động , khinh công bước ra ngoài .

" chết tiệt , tại ngươi thích về đánh ta đấy chứ , ai kêu ngươi về đâu " Khương Uyển Uyển khóc ko ra nước mắt , sao số nàng lại đây vào tên đầu tàng băng thể này !!!!

Nàng cố gắng đi ra khỏi phòng . Vừa mới đến cửa thì vào mắt nàng là khuôn mặt tí ta tí tòn của Hắc Kim .

- ngươi cười cái gì ? Thấy bản cô nương như vậy , ngươi dám cười sao ? - Nàng liếc xéo hấn .

- ha ha , ko có ! Ta chỉ dạo này càng thấy yêu đời !!! - Hắc Kim xua xua tay , vẫn cười .

- yêu đời ? Có phải tên đó hành ngươi về thể xác lẫn tinh thần ko ? Thần kinh ngươi ổn ko đó? - Khương Uyển Uyển giương mày nhìn hấn , đầy nghi hoặc

- ko phải

- ngươi nói xem ?

- ngươi đã bao giờ thấy ... chủ tử thể hiện cảm xúc rõ ràng chưa ? - hấn nhú nhú mày tâm , nghiêm túc nói

- cảm xúc ? - Nàng suy tư .

A ha , hấn chưa bao giờ có cảm xúc . Trước kia luôn luôn mặt lạnh như tiền , vui chẳng ai biết , giận chẳng ai hay , ai là đối tượng làm hấn giận , đều thâm ..... lúc này hành động và cảm xúc của hấn cho biết , hấn ... đang rất tức giận ...

Cuối cùng cũng ra đáp án , nàng mới gật gật đầu .

- Hắc Kim , ngươi nghĩ Thiên Mỹ đó như thế nào ?

- ngươi nói phê..... HỰ' !!!!

Hắc Kim đang tính nói từ " phê vật " thì bị Khương Uyên Uyên 1 chưởng đánh cho nín giọng

- ta rất xin lỗi , nhưng ngươi ko nên gọi Tiểu Mỹ Mỹ của ta là phê vật !!! - Khương Uyên Uyên bộ dạng vô tội nhìn hắc .

- chết ... tiết ....!!! - Hắc Kim xụi lơ ngồi dưới chân nàng ôm bụng , cắn răng phun ra 2 chữ

- với cả , Tiểu Mỹ Mỹ ko hẳn là phê vật . Tuy bị mù nhưng đôi mắt vẫn sáng như vật , bình thường mù bẩm sinh mắt sẽ đen sạm .... kỳ nhỉ , giờ ta mới để ý đây . à mà ko nói chuyện đó . Nha đầu này rất xinh đẹp , trí nhớ tốt , da dẻ mềm mại , tóc cũng rất mượt , rất thông minh đấy. Thật ko ngờ 5 tuổi đã biết làm thơ , thơ còn hay hơn cả ta nữa ! - Khương Uyên Uyên xỏ ra 1 tràng . Quay lưng bỏ đi , cũng ko quên bồi cho Hắc Kim vài cái đá .

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: 1 Bước Chân , Nàng Lên Làm Vương Phi .

- Phong ca ca ! Thiên Mỹ mấy ngày sau sẽ khỏi mắt đúng ko? - Thiên Mỹ ngồi ăn khối bánh quế hoa hắc đưa , vừa cười lạnh lạnh .

- ần - hắc khoé môi nhẹ cong lên , rất nhanh lại hạ xuống . mân mê ấn ký hoa trên tay

- Phong ca ca ! Đạo này huynh đi giết người ở đâu vậy ? - Thiên Mỹ dường như rất có hứng với vụ " tiểu ma vương khát máu "

Về mặt hắc bỗng chốc lạnh tanh . Hắc lại muốn trút giận trên người Khương Uyên Uyên mất rồi !

- Thiên Mỹ , ta ko đi giết người , ta đi tìm thuốc cho muội - hắc nhăn mày

- vậy sao ?

Roi vào trầm mặc .....

- Thiên Mỹ , muội có thích huynh ko ? - hắc nhẹ giọng hỏi

- ần ! - ko suy nghĩ nhiều , Thiên Mỹ gật gật đầu

- rất tốt , tới đây ! - gấn kéo tay nàng lại . Thiên Mỹ mắt đã , ngã vào người hắc .

Hàn Bảo Phong lấy ấn ký ra , ấn vào giữa trán nàng . Tay kia lấy 1 viên lam ngọc nhỏ bằng vôi nhụy hoa của bông hồng xanh kia , ấn vào phần nhụy . Trên trán tròn bóng của Thiên Mỹ nhanh chóng xuất hiện 1 bông hồng xanh mang 6 cánh hoa cùng 1 viên lam ngọc ở giữa .

Trân Ngọc quốc , nơi này , ai nắm giữ toàn quyền sẽ là người có cả thiên hạ . do hoàng thượng đương triều tính tình vốn yêu hoà bình nên ko phát động chiến tranh , nếu vào tay 1 kẻ có dã tâm thì đã khác . Trân Ngọc quốc có 1 tục lệ , các chính phi của vương gia sẽ được ấn ký hoa vào giữa trán (ko đụng hàng nhau) mà hoàng thượng ban cho , tương ứng với chức vụ , ví dụ như hắc là lục vương gia , cánh hoa hồng lam đó chỉ cho phép có 6 cánh , ứng với lục vương phi

(do Phong ca là được hoàng thượng sủng ái nên ca tự bắt ... hoàng thượng làm 1 cái hoa hồng xanh 6 cánh _ lại hoa hồng và màu sắc Mỹ tỷ thích ý mà)

Tranh đấu hoàng quyền tuy rất khốc liệt và tàn bạo , nhưng nơi này cũng khá công bằng . Vị vương gia hay hoàng tử (thái tử) nào muốn xả thân làm hoàng thượng sẽ đích thân gấn 1 viên ngọc to cỡ nhụy và đồng màu của bông ấn ký đó lên phần nhụy hoa ở trán vương phi .

Hoàng hậu Trân Ngọc quốc có 1 đặc điểm duy nhất ko ai có : đó là 1 viên ngọc ở giữa trán mà ko có cánh hoa như các vương phi.

Còn những vị vương gia , hoàng tử nào ko muốn , chỉ an tọa bên畔 chính đáng của mình , tất nhiên ko ấn ngọc lên trán của vương phi mình , sẽ ko bị liên lụy gì cả .

Chính là như vậy . Khi các vị vương gia đã gắn ngọc lên nhụy hoa ở trán vương phi , nếu vị vương phi đó lên làm hoàng hậu thì sẽ được dùng 1 loại thuốc đặc biệt xóa đi những cánh hoa , còn lại viên ngọc

Hắn luôn thương cảm nàng . Hắn muốn giúp nàng trả thù Âu Dương gia. Như thế lực của hắn sao bằng Âu Dương tướng quân lăn lộn sa trường nhiều năm, tích góp bao kinh nghiệm, được phụ vương sủng ái, kính trọng . Nàng, nếu nàng là hoàng hậu của hắn, sẽ rất nhanh chóng, nàng sẽ được trả thù

Hắn chấp nhận xả thân vào cuộc chiến hoàng tộc, đều vì nàng .

Quay lại với Mỹ tỷ đang ngẩn ngơ

- Phong ca ca, huynh làm gì trên trán muội vậy ?

- 1 phần nhỏ của việc tác dụng của thuốc . - hắn băng quơ nói, ko nên cho Thiên Mỹ nàng biết chuyện đâu nhỉ ?

- vậy sao ?

- Thiên Mỹ, muội có muốn trả thù Âu Dương gia ?

Nàng im lặng

- nếu có thể, muội sẽ cho Âu Dương gia, từng người, từng người 1 được hưởng cái chết kinh khủng nhất . - từng chữ 1 từ miệng nhỏ của nàng thốt ra, giọng nói đầy thù hận .

Hắn hiểu cảm giác của nàng, mẫu thân hắn, cũng chính là bị những nữ nhân trong cung hại cho điên cho dại rồi chết đi . Mẫu phi từng là người phụ thân sủng ái nhất .....

Đầu Thiên Mỹ gục vào lòng hắn, mí mắt khẽ hạ xuống, nàng ngủ thiếp đi ....

Hôm sau

- AAAAAAAAAAAAAAAA !!!!

- ưm..... ?

Thiên Mỹ bị 1 tràng hét chói tai của Nhu nhi đánh thức . Theo thói quen mắt vẫn nhắm tịt, tay khuỷa loạn xạ

- Tiểu thư !!! Tiểu thư !!! Tóc của người !!!! - Nhu nhi gào ầm lên chạy lại nâng ba ngàn tóc xanh của nàng lên .

(e hèm, đúng như ta vừa nói, tóc xanh đó)

Thiên Mỹ như trước giật mình mở mắt ra .

Khoan đã ....

Trước mắt là ... 1 tiểu cô nương 13 tuổi, mặt mày thanh tú dễ nhìn, tóc búi nhỏ 2 bên . Mặt mày có phần xanh xao . Tay có chút vết băng bó . Quần áo dạng của a hoàn thời cô . Đây .... là Nhu nhi ???

Căn phòng khá rộng, khá tiện nghi, bên dưới là 1 cây cảm cỏ được điêu khắc tỉ mỉ . Rèm cửa sổ xanh lam . Tủ gỗ đựng quần áo , ...

Nàng .... nàng thấy được .... ?

- tiểu .... tiểu thư .... ? - Nhu nhi kinh hãi thốt lên .

- Nhu nhi .... mắt ta nhìn thấy rồi ??? - Nàng kích động nói, vẻ mặt vui vẻ ko nói thành lời .

- tiểu thư ... ? Mắt người màu xanh lam..... và cả tóc người .... ???

Thiên Mỹ với trí óc 200 lần nhanh nhạy hoạt động . Mắt sáng lên, nàng dễ dàng sử dụng đầu óc.

Lâu lắm rồi mới thấy được ánh sáng mặt trời như vậy . Nhân dịp nàng nên đi thăm cô đại 1 chuyến .

- Nhu nhi, gương ! - nàng chìa tay ra

- đây, tiểu thư .

Thiên Mỹ tiếp nhận gương đồng, mắt nàng bỗng chói sáng loá .

Nàng chưa từng thấy 1 oa nhi xinh đẹp như vậy !!! Đẹp hơn vạn ngàn lần idol nhí ở hiện đại nha !

Khuôn mặt trái xoan trắng hồng , có chút xanh xao , chỉ cần chịu khó ăn chút là được , đẹp ko tí vết . Da dẻ thì mềm mại trắng trẻo ,cằm thanh tú . Sống mũi cao , thẳng . Đôi môi đào hồng hồng , nhỏ nhắn . Đặc biệt nhất là mái tóc và đôi mắt . Đôi mắt to tròn , xanh biếc , lông mi dài cong vút . Tạo ra vẻ đẹp trong sáng ngây thơ cùng thuần khiết . Tóc mái dài nên được buộc ra sau . Lộ ra vầng trán tròn bóng , ko quá cao như nàng ở hiện đại . Chính giữa là 1 bông hoa hồng xanh lam chỉ mang 6 cánh hoa . Nhụy hoa là 1 viên lam ngọc nhỏ nhỏ trong veo . Ba ngàn tóc xanh lam nhạt như được xen kẽ với vài sợi tóc trắng , mềm mại chảy xuống vai và trước ngực . Tạo ra vẻ đẹp ko bút nào tả nổi .

Thiên Mỹ ngắm mình 1 hồi lâu , thầm suy nghĩ . Tóc và mắt chắc là tác dụng phụ của thuốc . Còn ấn ký hoa và lam ngọc trên trán là thứ hôm qua Phong ca ca ấn lên trán nàng ?

1 khắc suy tư . Bộ óc thiên tài của nàng đã thông suốt .

Vương gia và sát thủ hoàn toàn khác nhau !!!!

Vương gia là con trai hoặc anh em của nhà vua do các phi tần sinh . Thái tử do hoàng hậu ra . Vậy là do đôi mắt ko nhìn được nàng ngu đi ư ?

- Nhu nhi , Phong ca ca chữa mắt cho ta nên đây là tác dụng phụ của thuốc trị liệu . Việc này đừng để ai biết . Còn nữa , người đi nấu bữa sáng cho ta được ko ? Và lấy 1 vài quyển sách lịch sử Trần Ngọc quốc cho ta ! - Thiên Mỹ phía Nhu nhi nhỏ giọng căn dặn .

- dạ , tiểu thư - Nhu nhi tuy ko thông minh nhưng nghe nàng nói thì hiểu ngay , cười tươi . Nhu nhi nàng rất cao hứng !!!

Thiên Mỹ khẽ với tay nâng cổ cầm lên tấu 1 khúc .

Mẫu thân , tuy chưa từng gặp mặt , nhưng người an tâm . Thiên Mỹ này xin từ bỏ họ Âu Dương , sẽ đến gặp trưởng thúc thúc Bạch gia . Thiên Mỹ xin nhận họ Bạch . Bạch Thiên Mỹ sẽ làm vang vẻ Bạch gia , ko phụ lòng bất cứ ai . Từ những tháng ngày sau , Âu Dương gia , chuẩn bị đón nhận sự trả thù của bốn cô nương đi !

Thiên Mỹ đặt cây cầm xuống , trong ống tay rút ra cây sáo nhỏ Khương Uyển Uyển đưa Thiên Mỹ để gọi nàng .... bắt đầu thổi lên từng nốt nhạc du dương ...

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Tham Gia Bạch Gia

Vút .....

Khương Uyển Uyển 1 đạo nhảy vào trong phòng nàng . Xem ra Khương tỷ tỷ rất nhanh nha , nàng chỉ mới thổi khúc đầu của bản nhạc đó !

Thiên Mỹ nhanh chóng đánh giá nữ tử trước mặt : bạch y xuất trần . Khuôn mặt thanh tú . Mắt phượng dài hẹp . môi đào nở nụ cười như ánh hào quang . Thực sự là ... khá giống nam tử ! ..... yêu nghiệt .....!!!

- nha đầu , gọi tỷ tỷ h..... ?

Khương Uyển Uyển mặt bỗng chốc đỏ lên .

Thiên Mỹ , phải công nhận là 1 tiểu mỹ nhân , rất mỹ áy chứ . Khi mắt còn hồng thì đôi mắt luôn nhắm lại . Lông mi dài cong vút rũ xuống . Ba ngàn tóc đen mềm mượt xinh đẹp . Tựa tiểu yêu ma với đôi cánh đen .

Nàng hiện tại , mỹ hơn cả mỹ . Đôi mắt giờ tròn cùng xanh biếc , long lanh như đựng đầy nước . Lông mi dài cong lên , vẻ đẹp của đôi mắt thật câu hồn . Mái tóc đen nhánh giờ là lam nhạt . Thật sự như 1 tiểu thiên thần đáng yêu...

Ồ , có ấn ký hoa kia ..... ?

Mắt nàng tròn tròn : ÁN KÝ HOA ????

Khương Uyển Uyển ko đáng giá nữa , nhanh nhanh chóng chóng bò lên giường , đếm đếm số cánh hoa .

6 CÁNH !!!!!

Mẫu thân ơi , nữ nhi chết mắt !!!!

AAAA!!! Đừng đùa ta như vậy , có lam ngọc giữa trán nè má ơi ! Hàn Bảo Phong hẳn luôn nói ko bao giờ tranh đoạt hoàng quyền mà ! Đây là vì cái gì , do cái gì a ???

Thiên Mỹ thấy Khương Uyển Uyển ngờ ngác nhìn ấn ký hoa thì ko khỏi buồn cười

- Khương tỷ tỷ , quai hàm sắp rớt !!! - Thiên Mỹ khe khẽ nhoen miệng

- nha đầu này ! - Khương Uyển Uyển xâu hồ cóc đầu nàng 1 cái .- gọi tỷ có việc ?

- quả là Khương tỷ tỷ , ko hề thắc mắc gì cả.

- nói đi - Khương Uyển Uyển khẽ nhủ mi tâm . Nha đầu này , thấy được , trở lên thật lạnh lợi .

- Khương tỷ tỷ , tỷ nói mẫu thân tỷ cùng vị thần y giúp muội chữa mắt có quen biết ?

- đúng . 2 người họ là thanh mai trúc mã .

- vậy mẫu thân tỷ có hay ko những quyển sách về độc , dược , bệnh gì đó ko ?

- ừm .... trên thiên hạ có 120 quyển sách quý nói về độc dược , ko ai có trọn cả . Mỗi quyển chỉ có 1 cuốn duy nhất . Trong đó mẫu thân tỷ luôn được vị thần y tặng cho những quyển sách về y thuật . Tỷ trước kia đã từng thấy ... đúng 65 quyển y thuật sách quý trong mật đạo ở chỗ mẫu thân . - Khương Uyển Uyển nhỏ giọng .

Khương Uyển Uyển _ nữ nhi của thiên hạ đệ nhất khinh công cùng nữ sát thủ đứng thứ 3 . Sở hữu 1 ổ thu nhập thông tin mạng lưới có tiếng trong giới giang hồ . Có gì ko nhày vô được mật thất của mẫu thân nàng . Hắc hắc !

- tỷ có thể giúp ta "mượn" ko ? - Thiên Mỹ giương mi phía nàng nói , cứ như đang làm việc xấu .

- ừm .... 1 mình ta thì ko thể , trừ phi ... - Khương Uyển Uyển vuốt vuốt sống mũi như thể đâm chiêu nhìn nàng

- trừ phi ?

- có sự trợ giúp !

- trợ giúp ?

- của phụ thân ta !

- phụ thân tỷ ? - Thiên Mỹ há hốc mồm , ko phải như thế bại lộ luôn sao ?

- đừng lo . Người có 1 tật như thế này !!

- nói đi !

- phụ thân ta ... rất thích những nữ oa dễ thương !!!

Thiên Mỹ cur nhiên hiểu chuyện gì . Đầu nàng hần lên 1 câu " cuồng bé gái "

Khương Uyển Uyển thấy Thiên Mỹ như vậy , nhăn mặt cười khổ

- đừng cái suy nghĩ đó lại ! Ý ta là muội chỉ cần trưng ra bộ mặt đáng yêu rồi nói lý lẽ thôi . Phụ thân sẽ ko nghĩ quá 10 giây rồi đồng ý ngay!

- thật hả ?

- ân , bây giờ phải che cái ấn ký hoa đó lại ! - Khương Uyển Uyển nói xong , tay rút ra hộp phấn , và chút bột . Làm thành 1 chiếc mặt nạ da mỏng che đi ấn ký .

Tuy Thiên Mỹ nàng ko hiểu ấn ký này như thế nào thì cũng phải làm theo .

Sau khi chôm đầy đủ tất cả chỗ sách đó . Nàng nhờ Khương Uyển Uyển đưa nàng tới Bạch gia khấu kiến đại thúc thúc .

Bạch gia

- lão gia , lão gia , có người tự xưng Khương Uyển Uyển _ Khương tiểu thư muốn gặp - quản gia nhanh chóng nói cho Bạch Giang Khâm .

- Khương tiểu thư ? Mau mời vào ! - Khương gia _ đại gia tộc số 3 mà đắc tội , chết ko đỡ hơn bị hoàng thượng trừng cho lắm

Khương Uyên Uyên trên tay bế Thiên Mỹ được che đi . Nụ cười trên môi vẫn chưa dập tắt .

- Khương tiểu thư , ko biết tới đây có chuyện gì ? - Bạch Giang Khâm nhú nhú nry tâm . Nam Nhân này chắc đã ngoài bốn mươi đi . Dáng vẻ vẫn là 1 thời thương nhân trung trực .

- Bạch lão gia , ko phải ta có chuyện , mà là người này- nói xong , Thiên Mỹ từ trên tay nàng trượt xuống.

Bạch Giang Khâm 1 thoáng bất ngờ . Tiểu nữ oa xinh đẹp này thật sự rất giống Suong nhi tiểu muội hồi nhỏ . À ko , còn đẹp hơn mấy lần . Đôi mắt kia là 1 biển nước xanh biếc đi ?

- Khương tiểu thư? Người này...

- tên tôn nữ là Thiên Mỹ !

Hắn càng bất ngờ . Ko phải phế vật mà mọi người luôn sỉ vả ?

- Thiên.... Mỹ ?

- thúc thúc, ta về đây là để vứt bỏ họ Âu Dương . Thiên Mỹ ta muốn theo Bạch gia .

- theo Bạch gia ? Người làm vậy muốn bị người Âu Dương gia giết chết hay sao ? - bị kẻ cả phế vật còn muốn vứt bỏ họ , Âu Dương gia thực sự bị sỉ nhục !

- ta vốn có kế hoạch của mình , chỉ cần thúc đồng ý. Ta thề trả thù cho mẫu thân chịu thiệt .

Ko ngờ chỉ oa nhi cũng có khẩu khí lớn như vậy , thật ngông cuồng .

- trả thù ? - khoe miệng hắn bỗng chốc cong lên .

- đúng vậy , ta muốn rời đi 10 năm . 10 năm đó , xin thúc giữ khế đất 3 cửa hàng hội môn này giúp ta . Những thứ còn lại , ta từ từ 10 năm sau , ta sẽ lấy hết lại . Cảm phiền thúc ghi những thế của hội môn ra !

- được , Mỹ nhi , ta thử tin người lần này .

Sau khi xong việc ở Bạch gia , Thiên Mỹ cả tuần đó ko ra khỏi phòng , nàng ở trong phòng dùng trí óc của mình học thuộc tất cả chỗ sách đó

Hàn Bảo Phong có bất ngờ về công hiệu của thuốc nhưng cũng ko nói gì nhiều .

Đối với tên lãnh khốc vương gia này , nàng biết cư nhiên trở thành vương phi của hắn , cũng ko có hại cho nàng .

Tuy nhiên , nàng phát hiện ra 1 điều . Có 1 loại độc tên nội độc . Người trúng nó nếu là nam tử liền bị liệt phần đó .

Nếu là nữ nhân , thì khi sinh con sẽ chết ngay tức khắc . Đứa con sinh ra sẽ bị dị tật nào đó , ko thể học võ cũng ko có nội lực . Thuốc giải dị tật do nội độc gây ra sẽ để lại 1 di chứng trên cơ thể .

Hoàn toàn ăn khớp ! Đừng nói là ...

Âu Dương gia , mẫu thân của ta vì các người mà chết , các người sau này sẽ nhanh chóng được theo !!!

Dám hạ độc mẫu thân nàng , làm người mất . Đáng lẽ nàng sẽ ko bị người đời khinh bỉ vô năng phế vật !!! Đã ko bị khi dễ như vậy .

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Xác Định Bỏ Đi !

- tiểu thư , Hàn công tử và 1 số người khác đã chuyển đồ đi xong rồi !!! - Nhu nhi đứng trước cửa phòng gọi Thiên Mỹ

- đi trước đi , bảo Phong ca hoặc Khương tỷ ở lại là được !

Nàng đeo găng tay vào , từ trong túi lấy ra bột phấn độc nàng chế , rắc lên bức thư nàng muốn gửi cho toàn thể Âu Dương gia

" Âu Dương gia ! Thiên Mỹ ta cắt đứt quan hệ với các người . Ta từ bỏ họ Âu Dương , chuyển sang thành Bạch Thiên Mỹ . Đừng lo lắng , 10 năm sau ta sẽ quay lại trả thù các người ! Từng người , từng người một sẽ chịu cái chết kinh khủng nhất . Đừng nghĩ ta ko làm được , thể lực của ta 10 năm sau , gấp thể lực của người trăm lần ! "

Quên mất . Bụi phấn đó là thành quả 3 ngày nay nàng sáng chế .

Khi quá vài tháng ko tìm thấy nàng . Ai đó sẽ tới Mỹ lan viện để xem nàng .ko thấy đồ đạc sẽ tìm thấy bức thư này . Khi được chuyển tới tay đại phu nhân , ai tiếp xúc với nó ... từ từ theo ngày tháng 10 năm sẽ chuyển thành ngọc tử . Tất nhiên , khi đại phu nhân thành ngọc tử , Âu Dương tướng quân hét nhất cũng chạm vào người nàng 1 cái ... và , hắn cũng biến thành ngọc tử !!! Độc nàng làm , chỉ mình nàng giải được ! Thần tiên cũng ko cứu được .

Đừng mơ mộng ảo tưởng thoát khỏi được trí óc IQ của ta !!!

Bạch Thiên Mỹ ta _ từ hôm nay cuộc sống đảo lộn ! Từ thể bị động lên thể chủ động!!!

Ngày hôm sau .

1 trận tin dữ dội tấn công tất cả các nước lớn nhỏ . Lục vương gia Trân Ngọc quốc đã mang vương phi 5 tuổi của mình về vương phủ . Đợi nàng 15 tuổi chính thức cử hành hôn lễ .

Điều đặc biệt ở vị vương phi này là luôn mặc lam y trong khi đó vương gia lại thích tử y , đi với vương gia thật như nước với lửa ! Nàng tóc xanh lam dài tới tận đầu gối chân , ba ngàn tóc xanh xinh đẹp mềm mại . Tóc luôn đơn giản vẫn cao với bạch lụa . Nửa khuôn mặt bị mạn sa che đi . Nửa còn lại chỉ lộ ra đôi mắt , vầng trán . Mắt to tròn xanh biếc , lông mi dài cong vút , đôi mắt thập phần xinh đẹp , ko biết nên nói là tà mị mê hoặc hay trong sáng thuần khiết ?

Giữa trán là hoa hồng xanh lam 6 cánh xinh đẹp . Đỉnh lam ngọc ở giữa . Ko cần nhìn thấy đủ dung mạo nhưng chỉ cần như vậy cũng khiến người khác đỏ mặt tim đập .

Trái với những gì lục vương gia từng nói " ta ko thích hoàng cung , ta ko bao giờ tranh giành hoàng quyền "

Mà bây giờ , vì cái gì mà trên trán lục vương phi xuất hiện lam ngọc ?

Vài tuần sau

Lại 1 tin tức chấn động thiên hạ :

Thiên hạ đệ nhất phế vật Âu Dương Thiên Mỹ tuyên thệ từ bỏ Âu Dương gia , xin theo họ mẫu thân . Bỏ đi , xác định 10 năm sau quay lại trả thù toàn thể Âu Dương gia

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Ngoại Truyện : Một Số Kỳ Tích Của Bạch Thiên Mỹ

Thiên hạ , ko ai biết lục vương phi kia tên gì , gia thế như thế nào , nhan sắc ra sao , chỉ biết vương gia gọi vương phi là tiểu Mỹ , đôi vương phi ân cần , vương phi chỉ 5 tuổi , nhưng nhan sắc cực đại phẩm . Luôn bị mạn sa che đi nửa mặt . Từng năm 1075 , lục vương phi lại thêm nhiều kỷ lục mới .

1075 / tối đầu ở vương phủ .

- Phong , thực sự ko ngủ chung với nhau thì ko được sao ?

(kỳ tích thứ nhất : có thể ngủ với vương gia . Lục vương gia trước kia kể cả kẻ canh phòng ngủ còn ko cho)

- ko được , vương gia và vương phi phải ngủ chung 1 phòng (nói xạo)

(kỳ tích thứ 2 : làm vương gia phải nói xạo để được ngủ chung với nàng)

- nhưng ta thích ở Tây lục các ....

- tại sao ? Ở đây đẹp hơn mà ?

- vì ở đó có hồng hoa lam !

(Điều đặc biệt ở đây là hoa hồng xanh nơi này ko phải là lai tạo)

- vậy ngày mai ta sẽ trồng !

- vậy hả ? Vậy phải trồng đủ các loại hoa lam khác nha ?

- ần

(kỳ tích thứ 3 : làm vương gia phải hi sinh vườn bí ngạn trồng hoa cho nàng)

Ngày hôm sau :

Dùng thiện

(vốn Thiên Mỹ ko được lộ mặt nên ăn chỉ có Nhu nhi , Khương Uyên Uyên , Hắc Kim , Thiên Mỹ với Hàn Bảo Phong ở 1 phòng ăn)

- ăn nha !!!

(kỳ tích 4 : ăn trước vương gia)

*nhai*nhai*

- nhạt quá ! - Thiên Mỹ bủ môi

- nhạt hả ? - Hàn Bảo Phong *nhai*nhai*

- bình thường mà - Khương Uyên Uyên *nhai*nhai*

- Thiên Mỹ thích ăn mặn

- vậy từ sau làm món ăn mặn lên

(kỳ tích thứ 5 : lục vương gia thường ăn nhạt . Vậy mà ăn uống tuân thủ mặn với vương phi)

Buổi trưa

- Phong , Thiên Mỹ mặc bộ này nhìn đẹp chứ ? - Nàng trên mình mặc lam y , chỉ thêu trắng , tú lam cầu điểm tuyết đuôi áo . Khuôn mặt ko mang mạn sa . Tóc lam xinh đẹp xoắn xuống , mắt xanh đáng yêu mở to . Phô bày hết vẻ thiên sứ ra ngoài .

Hàn Bảo Phong : đơ người .

(kỳ tích thứ 6 : người đầu tiên làm lục vương gia vì sắc mà cứng người)

Buổi tối

- Khương tỷ tỷ , hôm nay thôi , chỉ hôm nay thôi ! Cho muội ra ngoài đi . Hôm nay có hội hoa đăng ! Đi mà tỷ !!! - Thiên Mỹ đáng yêu lay lay tay Khương Uyên Uyên

Khương Uyên Uyên : khó xử ...

Thiên Mỹ : nước mắt rom róm , chập chừng trào ra , môi mím lại , mũi hon ửng đỏ , khóe mắt có chút phiếm hồng

Khương Uyên Uyên : đỏ mặt , đầu lòng cùng thờ dài

- được rồi .....

1 canh giờ sau

- CHẾT TIỆT !!! KHƯƠNG UYÊN UYÊN , NGƯỜI MANG VƯƠNG PHI CỦA BỔN VƯƠNG ĐI ĐÂU RỒI !!!

(kỳ tích thứ 7 : kẻ đầu tiên làm lục vương gia lo lắng .

Kỳ tích thứ 8 : kẻ đầu tiên làm hắc thể hiện rõ sự tức giận)

3 canh giờ sau

- chết tiệt , muốn ta giết nàng mới vui sao ??? - Hàn Bảo Phong tức điên tóm lấy tay Thiên Mỹ

Thiên Mỹ : khuôn mặt chập chùng khóc .

- Phong , xin lỗi ....

Hàn Bảo Phong : đỡ người , thở dài

- được rồi , lần sau ko được như vậy nữa , rõ ko ???

(kỳ tích thứ 9 : kẻ làm hấn tức giận như điên mà được tha mạng)

Hôm sau

- Phong , ăn thử bánh quế hoa ta làm

Hàn Bảo Phong *nhai*nhai*

- rất ngon

(kỳ tích thứ 10 : kẻ đầu tiên làm hấn ăn đồ ngọt.

kỳ tích thứ 11 : kẻ đầu tiên được hấn khen ngon)

Thiên Mỹ *nhai*nhai*

- tóm quá * nhè ra * ta đi làm lại . Phong , bỏ cái đó ra khỏi mồm đi , lỡ độc chết đó

Thiên Mỹ * lay lay tay Hàn Bảo Phong *

Hàn Bảo Phong * 1 đàn quạ đen bay qua đầu*sắc mặt đen lại*

- Phong , sao vậy ? Sắc mặt người rất xấu ? - Thiên Mỹ lo lắng hỏi

Hàn Bảo Phong * bất tỉnh *

- PHONG !!!

(kỳ tích thứ 12 : kẻ đầu tiên dám ... hạ độc hấn ..)

8 năm sau :

Ngày đăng quang của Hàn Bảo Phong :

Thiên Mỹ thân phượng bào . Trông cực chật vật trong bộ đồ và đồng trang sức

(phần này ko nói nhiều , mất hay .

Kỳ tích thứ 179 : hoàng hậu trẻ tuổi nhất lịch sử Trần Ngọc quốc)

1 năm sau

Biên giới chiến loạn , đích thân hoàng thượng chỉ huy nghĩa quân .

- Tiểu Mỹ , đợi ta về nhé ! - Hàn Bảo Phong khuôn mặt lạnh tanh nhưng vẫn tràn ngập ôn nhu nhìn nàng

- ân , Phong chàng đi cẩn thận !

2 tháng sau

Cuộc chiến cuối cùng của lần đi này , chắc hẳn là hấn nhanh chóng muốn về với nàng

Trên ngọn núi cao nhất gần đó , có thể thấy rõ quang cảnh trận chiến hỗn loạn kia

2 nữ tử 1 lam y xinh đẹp , 1 bạch y xuất trần an lành ăn khối bánh quế hoa , hưng trí nhìn trận chiến đẫm máu đó . Hưng trí bình luận .

2 bên là Nhu nhi cùng Hắc Kim được ở lại bảo vệ nàng đang đỡ người . 2 tháng nay Khương Uyển Uyển cùng Thiên Mỹ ngày nào cũng đi chơi lung tung trên núi , trong rừng , tám suối . Cứ đến khi 2 quân đánh nhau lại ngồi xem , bình luận . Buổi tối thì lại âm thầm giết người quân địch , âm thầm giúp

đỡ hẳn .

- Khương tỷ tỷ . Phong kia rồi ! A nha ! Áo giáp của hắn thật đẹp nha !!!

- ân ân , a ! Chiêu đó hay nè !

- a nha ! Trận này coi đã nha !!!

.....

(kỷ tích thứ 207 : nữ tử đầu tiên xem trận đấu tranh giành quốc gia mà bình luận rôm rả như vậy)

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Ngoại Truyện: Thành Quả 10 Năm

10 năm, đủ để giang sơn thay đổi cả triệu lần . Vốn là " giang sơn dễ đổi, bản tính khó rời " . Nhưng với nàng, con người nàng như giang sơn, tính cách đối mỗi người 1 khác

Đối với Nhu nhi, Phong, Khương Uyển Uyển, nàng trẻ con, xinh đẹp ngây thơ, thuần khiết y tiên tử .

Đối thiên hạ, nàng lãnh đạm, nàng lạnh nhạt, nàng vô tình, nàng .... sát !!!

10 năm, tạo cho nàng bao danh hiệu, bao thể lực.

Đệ nhất mỹ nhân, đệ nhị ác ma, hồng lam tiên tử, thần y lam hiệu, đệ nhất tài nữ ,....

Hoàng hậu khát máu, Tu La lam sắc, lãnh nguyệt (lãnh đạm + yêu nghiệt) hoàng hậu, sát nhân hồng lam tinh huyết, tiên tử sát thần, lam hiệu sát nhân ,....

Nàng nhận, nàng cư nhiên nhận hết . Thứ tốt đẹp : danh hiệu thần y, đệ nhất mỹ nữ, đệ nhất tài nữ, xinh đẹp y tiên tử, lam ngọc tựa hải dương .... nàng nhận.

Thứ xấu xa : ác quỷ của trời, tiên tử sát nhân (ý nói tỷ ấy xinh đẹp như tiên nữ nhưng lại giết người), độc lam hoàng hậu (chuyên dùng độc xanh lam giết người), ... nàng cũng nhận ! Thứ nàng cần là làm cho nàng càng nhiều thanh danh, tốt hay xấu nàng đều đồng ý !

10 năm, giang sơn thay đổi, con người thay đổi, tất nhiên là cả thể lực cũng thay đổi .

Khương gia, từ đứng thứ 3 vươn lên đứng thứ nhất .

Bạch gia nhờ sự giúp đỡ âm thầm của nàng về cách buôn bán bay lên đứng thứ 2 .

Âu Dương gia từ thứ nhất trở ra thứ 9 . Âu Dương tướng quân ngày càng hồ đồ, cả phủ có lẽ đều vậy . May mắn là con trưởng bận bịu chăm lo kiếm tiền cho cả gia tộc, ở biên quan làm quan nhị phẩm, ko bị dính dáng gì . Tuy Âu Dương tướng quân ko bị hồ đồ đến nổi ngu ngốc, chỉ có mức, có chuyện dễ hiểu sẽ hiểu . Tuy vậy ... ko thể lẫn lộn sa trường .

Trần Ngọc quốc trở nên đứng đầu các quốc gia, tuy vậy ngang cơ với Bảo quốc phía đông nam .

Hậu cung Trần Ngọc quốc

Lam y nữ tử nằm trên tràng kỷ, ba ngàn tóc xanh xinh đẹp rơi xuống cả mặt đất . Lam y mỏng nhẹ nhàng theo 1 chú chim bồ câu xinh đẹp đang tung cánh . Thân hình là lướt quyền rũ, mặc cho cung nữ chải đầu hay lau mặt . Tay nghịch ngợm xoa xoa lam ngọc trên cổ . Đây chính là viên ngọc 10 năm trước hắn tặng nàng, bên trong điêu khắc 1 bông hồng lam động nước . Vài sợi tóc mái rơi xuống trán nàng . Trên khuôn mặt trái xoan nhỏ nhắn như điêu khắc ấy, đôi mắt lơ mơ là loi, chỉ lộ ra nửa con ngươi xanh biếc . Long mi dài cong cong, đôi mắt quyền rũ tới cực điểm, câu hồn người . Mũi cao thẳng hơi đỏ đỏ . Môi đào hồng hơi hé mở, hơi thở nhẹ như lông .

Phải nói gì đây ? Tuyệt sắc mỹ nữ ư ? Hay là vẻ đẹp khuynh quốc khuynh thành ? Là khuynh đảo tam thế ? Vẻ xinh đẹp như dòng suối ôn nhu, thêm tóc xanh mắt biếc ấy, đây có phải là người ko ? Hay là tiên tử ? Là yêu nghiệt ? Là 1 cái hồ ly tinh chuyển kiếp ?

Phải dùng cái sự thu hút này lại, ôn nhu như dòng nước? Đây là người bị người khác nhìn chăm chăm ko ngăn ngại mọc mắt người ta ra . Bị người khác

nhìn bằng ánh mắt dâm tà ko kiêng nề lấy chủy thủ cắt đứt đầu . Là 1 cái nữ tử 10 năm luyện tập thành sát ma vương . Là cái hoàng hậu người ta nói tay nàng dính đầy huyết sắc .

Hoàng thượng Trân Ngọc quốc _ bị người khác khinh bỉ , lăng trì xử tử .

Hoàng hậu Trân Ngọc quốc _ bị người khác nói xấu _ ném vào trường đấu với vài con trâu điên , 3 ngày sau cho ra , tiếp tục rút từng khớp xương , rút xong tự tay lấy dao phanh thây ra , lấy lòng gan dạ dày cho chó , lấy da mang phơi khô rồi cho vào đồng lửa . Xử lý cực tàn khốc .

Thiên hạ , ai cũng biết , động được tới hoàng thượng Trân Ngọc quốc thì sẽ chết . Động tới hoàng hậu Trân Ngọc quốc sẽ sống ko bằng chết

Bạn đang đọc truyện *Sùng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Ngoại Truyện : Kỳ Tích Kinh Khủng Nhất Của Lãnh Nguyệt Hoàng Hậu

Năm 1083

Thiên Mỹ 13

Hàn Bảo Phong 21

Ngày đầu lâm triều của tân hoàng đế _ Hàn Bảo Phong .

Tất cả Quan lại im lặng tới cực điểm , ko ai dám hó hé , ko dám ngước đầu lên , thờ mạnh càng ko .

Vì cái gì ?

Vì cái gì bọn họ ko dám hó hé ?

Bởi trước mắt bọn họ chính là hoàng đế huyết sắc cùng lãnh nguyệt hoàng hậu .

Chính là sợ làm gì sơ sẩy , thì ko cần biết mình chết lúc nào , mà cần phải hỏi : ta sai chỗ nào ?

Quan đại thần : tại sao? Tại sao a ??? Tại sao hoàng thượng lại cho hoàng hậu vào phòng chính vụ a ??? Nàng lại còn mang cả cờ ngòi chơi với Hoàng thượng nữa a ???

Thế còn vì cái gì bọn họ ko dám ngước đầu lên ?

Chính là ai ngước đầu lên , tuy nhìn hoàng thượng nhưng nhất định theo bản năng nhìn sang hoàng hậu rồi . Dù hoàng hậu nàng đang đeo mạn sa che nửa khuôn mặt nhưng thấy nửa kia đủ để quan lại bọn hắn đỏ mặt . Vì cái gì a ??? Vì cái gì ??? Bọn hắn cũng là nam nhân , hoàng thượng 1 mình độc chiếm hoàng hậu như vậy ....

E hèm , quay lại câu trả lời , khi nhìn sang hoàng hậu , ai mà ko đỏ mặt cho được chứ ? Còn hoàng thượng đôi mắt tinh tường hơn người , người trước mắt biến hóa nhỏ nhặt nhất cũng biết , ko kiêng kỵ giết luôn tên nào dám đỏ mặt nhìn lão bà của hắn đâu nha !!!

Thế còn tại sao họ ko dám thờ mạnh?

À , là do hoàng hậu nàng đang hưng trí suy nghĩ nước cờ , nghe nói dù chỉ một chút tiếng động nhẹ đủ làm nàng phân tâm nha ?

Chẳng lẽ ngày nào cũng như vậy ? Như vậy bọn họ mỗi ngày giảm 1 năm tuổi thọ mất . Nếu vậy nên chơi cược đi , cược ai sống lâu nhất???

Thiên Mỹ môi đào trong mạn sa khẽ nhếch lên , mắt cũng giãn ra . bàn tay ngọc ngà nhỏ nhắn từ trong ống tay áo vươn ra , nhón lấy quân mã , mắt híp lại , tỏ ý cười

- chiếu tướng !!!

Hàn Bảo Phong thấy thế dừng đọc tấu chương lại , quay ra bàn cờ , chưa nghĩ đầy 5 phút , tay nhắc con hậu lên , bạc môi khẽ nhếch

- thắng

Thiên Mỹ thấy thế rất muốn há hốc mồm, rất muốn lăn ra đất mà đòi chơi lại. Tuy trong đầu đang bốc lửa nhưng khuôn mặt vẫn lạnh tanh, cố ghìm cái ý nghĩ đó lại.

- chơi lại đi !!!

***

- Phong .....

Thiên Mỹ sau khi đi dạo quanh hoàng cung 1 lần, đôi mắt lam ngọc giương lên nhìn hấn

- gì vậy ?

- ta ko thích vàng, mà ở hoàng cung này toàn được ốp vàng ròng !

- vậy hả ? Ta sai người bỏ vàng ra lắp lam ngọc vào nha ?

- ần, nhớ sai người sơn lại nữa nhé, trồng nhiều loại hoa lam sắc đỏ nha ?

Mấy ngày sau

Hoàng cung duy nhất màu xanh dương trong lịch sử Trần Ngọc quốc đã xuất hiện. Nơi nào cũng là 1 màu xanh lam ôn nhu như nước.

Hậu cung

- Phong ....

- hửm ?

- ta nghe chỗ ở của các phi tần là 1/5 hoàng cung ?

- ần, nhưng ta ko có ý nạn thiệp ?

- vậy đập đi !

- đập đi ?

- đúng, xây cái đầu trường hoành tráng cho ta, sau đó trồng cây như trên rừng ấy, làm sao để giống chỗ biên giới đó, ta và Khương tỷ tỷ muốn chơi đánh trận giả.

- ần, ta liền đi làm, hôm nào chơi ta sẽ ra cổ vũ cho nàng- mỗ nam cười sán lạn

- tốt, sai người làm áo giáp, kiếm, cung tên, đại bác, ... thứ gì tốt mang hết đến đây nha !!!

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Ngoại Truyện : Thiên Mỹ ... Ghen ???

Năm 1080

- tiểu Mỹ Mỹ? Muội đang làm gì vậy ? - Khương Uyển Uyển từ trên cây nhảy vọt xuống. Vẫn bạch y xuất trần như vậy.

- a ! Muội chế độc !- Thiên Mỹ lam trường bào xinh đẹp cười, mắt híp lại.

- chế độc ? Được cái gì chưa ?

- ừm... chưa có !

Khương Uyển Uyển im lặng ngắm nhìn tiểu oa nhi bên cạnh mình, trong đầu xoẹt qua 1 tia sáng, nhoen miệng cười gian

- tiểu Mỹ , thôi cái vô bô này đi , muội muốn đi chơi với ta ko ?
- đi chơi ? Tất nhiên là có ! Nhưng phải hỏi Phong đã !
- ko lo , hân hôm nay đi gặp tam vương gia rồi !
- vậy , muội nên thử loại được mới rồi ! Ke ke ke !! - Thiên Mỹ cười gian
- được ?
- đúng nga ! Là được lão hóa 7 tuổi nha ! Mà giọng nói cũng theo đó luôn nha !!!
- ha ha ha !!! Chuẩn tiểu nha đầu của ta !!!mà tóc muội quá nổi bật , nhuộm đi
- ần , tỷ giúp muội che ấn ký hoa , tỷ muội ta cùng phần nam trang!!!!
- ha ha ha ha ha ha ha ha ha ha!!!!

Khiêm vân viện _ Kỹ viện lớn nhất Khuynh thành

2 nam tử , 1 bạch y xuất trần yêu nghiệt , mắt đen dài xinh đẹp, tảng ra cổ ý niệm nữ nhân thiên hạ đồ xô về mình ; 1 lam y ôn nhu thuần khiết , mắt biết tròn mê ly , thật hiếm có . Xinh đẹp khiến cả nam nhân nữ tử ko dám động tới , sợ dính chút bụi trần sẽ vấy bẩn sự xinh đẹp kia .

Nói thế thôi , chứ hình như 80% nữ tử kỹ viện đó đồ xô ra để bầu quanh 2 người . (20% kia chắc đang làm việc .....)

" tiểu Mỹ nha , thấy thế nào ? " Khương Uyển Uyển cười ngả ngón truyền âm cho nàng

" hu hu , họ dám sờ những nơi có thể sờ và sờ những nơi .... ko được đụng chạm của ta !!! " Thiên Mỹ trong lòng gào thét .

" thôi nào , muội quên chúng ta tới đây làm gì rồi sao ?"

" đây có , chính là đề thưởng thức tất cả các cô nương trong này ? " Thiên Mỹ ngây thơ đáp

" nói năng bậy bạ , chúng ta tới đề thưởng thức nhạc điệu , vũ kỹ , ca hát , ... của họ . Muội nói vậy là hạ thấp họ đó , tuy là kỹ viện nhưng họ là bán nghệ ko bán thân " Khương Uyển Uyển lườm nàng

" ha ha , vậy gọi tú bà đi "

- ai nha nha , 2 vị công tử ko biết tới đây là có chuyện? - tú bà lắc mông đi tới , người đeo cả tấn trang sức cùng chát cả cân phẫn lên mặt ko khỏi làm 2 nàng thấy kinh tởm .

- ta muốn nghe đệ nhất mỹ nhân lâu - Thủy Thủy đàn , ko biết được ko ?.- dù kinh tởm thế nào , Khương Uyển Uyển nàng vẫn nở nụ cười cực soái , rất soái a !!!

- ai nha , người nói vậy thật làm khó ta !

- hà ? - Thiên Mỹ nhú mày

- là có người đặt trước rồi !

- đó là .....

- phòng bao nhiêu?

Khương Uyển Uyển tính hỏi danh tính người đó , nếu thấp hơn nàng thì hảo hảo thương lượng , cao hơn thì thôi , chứ nàng và Thiên Mỹ cũng sắp phải về rồi! Ai dè tiểu nha đầu này lại chen chân vào.

Khương Uyển Uyển xoay người , chạy theo Thiên Mỹ

- da , phòng 15 chữ thiên ?

Nghe xong Thiên Mỹ lại chạy vọt đi , nàng muốn nghe đàn , rất muốn , đành tới thương lượng thôi !

Phòng 15 chữ thiên

- tam ca , thực sự ko có sao ? - tử y nam tử lên tiếng

- này này , lục đệ , ko cổ cảm nào tốt hơn của Thủy Thủy đâu , có muốn mua ko thể ? - hắc y nam tử trả lời

Hàn Bảo Phong hẳn chính là đang ở .... kỹ viện nha . Chính là mấy ngày sau là sinh thần của nàng , nghe Nhu nhi nói nàng rất thích cầm , cảm nghệ cũng rất hay ! Nên nhờ tam ca nghiên cứu giúp . Tam ca là người duy nhất ko đính ngọc lên ấn ký hoa , được coi là người ko tham gia cuộc chiến , hẳn khá thân với tam ca , người này cũng rất thiên về âm thuật , cảm nghệ , cách xem cầm tốt cũng rất biết .

- lục vương gia , Thủy Thủy cũng có ý bán cây cầm này , Thủy Thủy hiện tại mấy hôm trước là bị trọc tay , tay sẽ để lại di chứng nên mới bán đó ! - nàng cười nhẹ , ôm đàn tiến về phía hắn .

- a ! - A nha nha !!! Thủy Thủy nàng là giỡn vậy , ko ngã đâu ngã ngay vào người hắn nha !!!

_ RẦM_ cánh cửa bật mở , nghe nhưng muốn rụng xuống

Thiên Mỹ cùng Khương Uyển Uyển tròn mắt , nhưng rất nhanh chóng lấy lại bình tĩnh . Tại sao lại là người này chứ ??? Tuy Thiên Mỹ nàng vừa muốn nghe cầm , nhưng hiện tại còn muốn giết chết nam nhân kia hơn . Bất quá , nàng cần chạy trước , nếu hắn biết nàng tới đây thì ....

- a ! Xin lỗi , ta nhầm phòng ! - Thiên Mỹ tỏ thái độ có lỗi , tạ tội , khẽ cúi đầu . Đóng cửa lại .

Khóe mắt cay cay , nàng có lẽ ko kiềm chế được rồi !!! Nước mắt. .... với nàng trước kia rất dễ kìm lại , bây giờ , thật dễ tuôn rơi..

Thiên Mỹ cắn môi , mắt phỉm hồng , nước mắt rơi ra ...

Khương Uyển Uyển khẽ thở dài " Thiên Mỹ , ta trước giờ luôn ko bao giờ muốn chia sẻ tình yêu của mình cho người khác nhưng , đành chịu thôi ! " nàng nghĩ thầm .

Trong phòng

- Thủy Thủy cô nương , có thể dậy rồi chứ ? - Hàn Bảo Phong nhíu mày , hẳn cực ghét ai làm trò này để ôm hắn , kinh tởm . Duy là nàng làm , hắn sẽ cảm thấy đáng yêu !!! Nam tử lúc này cũng có đôi mắt biếc , vào thì tròn to mắt nhìn hắn , cứ như ngạc nhiên lắm ấy? Giọng nói cũng có phần trong trẻo , như nữ tử ....

- lục đệ , lệnh bài này của đệ sao ? - tam vương gia đưa 1 khối lệnh bài cho hắn .

- hà ? Sao lại ở đây ? - Hàn Bảo Phong tròn mắt , đây ko phải " huyết tinh môn chủ lệnh bài " hắn 5 năm trước đưa nàng ư ? Bảo nàng giữ bên người , nhưng sao lại ở đây ?

Ánh mắt gợn chột nghĩ nam tử lúc này , chẳng lẽ .....

Ko nghĩ nữa , hắn chạy ngay ra ngoài .

- lục đệ?

Lục vương phủ .

- vương phi đâu? - hắn nắm tay nô tỳ gần đó , mau chóng hỏi

- vương gia , vương phi từ chiều ở trong tây lục viện ! - nô tỳ đỏ mặt , e thẹn nói .

Lục chính phòng .

Sau khi đi về , nàng đã gọi đầu bỏ thuốc nhuộm , còn thuốc thì công hiện chỉ 3 canh giờ , đợi sẽ hết . Khương Uyển Uyển chính tay nàng ... đuổi về....

Trên giường , Thiên Mỹ trùm chăn quá đầu , tóc lam xinh đẹp trải dài , mắt nhắm tịt , nước mắt vẫn rơi . Tim nàng , đau lắm , đau lắm . Vì sao ? Đây là cảm giác gì ? Hắn! Dám ôm nữ tử khác .....

Yêu ?

Nàng yêu hắn sao ?

Nàng ko biết . Thấy hắn vui , nàng cũng vui . Hắn buồn , nàng cũng ko có vui được . Nàng thích cảm giác vào buổi tối , mỗi khi đi ngủ , nàng lại gặp giấc mơ đó , giấc mơ khi nàng chết đi . Nàng gặp ác mộng , hắn ôm nàng , nàng thích như vậy ! Nàng thích cái lúc hắn dung túng nàng , yêu chiều nàng , sủng nịch ôm nàng . Nhưng , hắn chỉ được như vậy với nàng , thấy hắn ôm người khác , nàng ... đau lòng ...

ẦM ẦM ẦM

- tiểu Mỹ , mở cửa ra !!! - Hàn Bảo Phong đập phá cửa , hét to .

- người , đi chỗ khác , ta ... rất mệt mỏi ...!!! - cố ghìm lại cái giọng nức nở , nàng gắng ổn định nói .

- Nàng ko cho ta vào ?- hần cười ko độ ảm

- đúng !

RẦM !!!

OMG !!! Cái cửa bật tung , vỡ thành trăm mảnh .

Thiên Mỹ nằm trong chấn , cắn cắn môi , nước mắt vẫn rơi xuống gối.

Hần thấy thế , khuôn mặt hằm hằm sát khí tới khéo cái chấn ra . Rất tiếc , kéo ko có được , Thiên Mỹ nàng đã bám víu chặt lắm rồi !

XOẠC . XOẠC . XOẠC

Khung cảnh rất đẹp , cái chấn bị rách làm 2 , bông trong cũng theo đó bay ra.

- Nàng dám tới kỹ viện !!! - hần gần giọng

- người có quyền tới , ta thì ko ? - Thiên Mỹ kích động ngồi dậy . Nàng ko tức giận thì thôi, vậy mà ....

Hàn Bảo Phong giật giật khoé mắt . Lòng hần trào dâng 1 cổ đau lòng . Vô tình , vô tình Thủy Thủy ngã vào người hần , nhưng nàng.. Đôi mắt thế nào thuần khiết , xinh đẹp hiện tại khoé mắt đỏ đỏ . Mũi cũng đỏ nốt . Đôi hàng mi dài cụp xuống , ướt đầm nước .

- Thiên Mỹ ....- hần khẽ đưa tay ra , chạm vào má nàng

Nàng lại vô tình nghiêng đầu né đi sự động chạm đó ...

Hàn Bảo Phong mất tức tới , tay ghì lấy đầu nàng , mang nàng gần lại cơ thể mình .

Chắc , ko biết nàng đã làm gì , nhưng hiện tại nàng trông đã 16 , 17 , hần ko cần kiêng kỵ gì cả !

Thiên Mỹ khẽ cóng người , hần , tay hần lạnh quá , vẫn lạnh như vậy , từ ngày đầu nàng cầm tay hần..

Môi hần khẽ đáp xuống môi nàng , cường bạo mà ôn nhu , lạnh lẽo mà ấm áp

Thấy mỹ nhân trong ngực thở còn ko nổi nữa , thì hần mới lưu luyến bỏ môi mềm của nàng ra .

- cái đó là vô tình !

Thiên Mỹ khuôn mặt đỏ lại ngậy ngốc .

- vô tình ???

Nàng cười khô . Nàng từ bao giờ lại có thói ... ghen tuông vô cớ như vậy ?

Người khẽ nhồm dậy , mắt nhắm lại. Coi như hôn trả hần đi ....

Bụp....

- á !

Thiên Mỹ nàng .... bị biến nhỏ lạ rồi !!! * đỏ mặt *

Khuôn mặt ngậy thơ lại đỏ như gấc , cúi xuống , ko dám nhìn hần...!!!

Hàn Bảo Phong hần này giờ chỉ thấy buồn cười . Cái gọi là nộ hôn đầu của nàng và hần , coi như .... trao đổi đi !!!

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Ngoại Truyện : Nhật Ký Hàn Bảo Phong

Ta tên Hàn Bảo Phong. Là lục vương gia Trần Ngọc quốc, người được hoàng thượng sủng ái nhất. Cuộc đời ta là 1 vở kịch bi thảm. Mẫu thân ta vốn là đệ nhất quý phi, chỉ sau hoàng hậu. Nàng ta vì ghen tị với mẫu thân nên muốn hạ độc người. Người bị điên bị đại, chết 1 cách thảm thương.

Ta luôn vốn là kẻ thờ tuấn khiết như những đứa bé lên 3 khác. Nhưng rất tiếc, trời sinh ta thông minh, sinh ta trí nhớ cực tốt, để làm gì? Để ta nhớ rõ lúc người chết sao?

Mọi người nói ta là thiên tài, nịnh bợ. Vì phụ hoàng sủng ái ta? Ta ko cần. Ta ko muốn chạm vào cái thứ gọi là hoàng quyền. Ta chỉ quyết định vương phi của ta _ người sẽ theo ta trọn đời ko mang ngọc trên ân ký.

Thân là đế vương, sẽ rất cô đơn, rất tự phụ, và.... nhàm chán. Cứ nhiên ta ko thích chuyện đó. Mẫu thân từ nhỏ luôn nói ta "Phong nhi, sau này con có vương phi, đừng để nàng ấy đi cùng vào trận chiến tranh giành hoàng quyền"

Năm ta 12 tuổi, thân thể phụ hoàng suy yếu. Cứ nhiên là.... sắp có tân thượng đế?

Có phải do ta được sủng ái nhiều vậy ko? Thái tử, các vương gia đều 1 đêm cùng tiến ám sát ta. Nhưng rất tiếc, ta là ai? Là lục vương gia, mọi người gọi ta "tiểu ma vương khát máu" đó có lẽ là ta chỉ mới 12 tuổi lấy 1 chọi 20? Có phải lúc ta giết người xong thân 1 mảnh huyết sắc?

Có lẽ vậy.

Nhưng dù gì, đừng nghĩ ta ko cho người canh phòng ngủ nhưng Hắc Kim và hơn trăm ánh vệ luôn túc trực bên cạnh.

Nhưng trăm chọi được nghìn người ko? Để bảo vệ tính mạng ta, Hắc Kim đã đưa ta đi.

Nhưng bọn hắn lại đuổi tới, ta cuối cùng bị trọng thương và Hắc Kim lại bắt ta đi trước.

Rất tiếc, vết thương quá nặng, ta ngất đi.... hơi thở rất nhẹ....

Khi tỉnh dậy, ta thấy trước mắt là 1 tiểu nha hoàn khá là thanh tú. Tiểu cô nương này ko biết ta là ai? Chỉ ngồi im lặng đưa chút canh gà cho ta rồi lại may may vá vá.

Đến khi ta hỏi "là người cứu ta?"

Nàng ta chỉ nhẹ cười" ko phải ta, là tiểu thư, người tuy còn nhỏ nhưng tâm lòng lại rất vĩ đại, người đối với ta mà nói, là bồ tát sống !!! "

Bồ tát sống? Trên đời mấy ai được như vậy? Giả dối! Đều giả dối.

Đến khi nha hoàn đó nhìn ra công, khuôn mặt trắng bệch, khoe mắt lại ngập nước, thất thanh hô lên "tiểu thư" rồi chạy ra công viện.

Là 1 tiểu oa nhi? Oa nhi sao? Có lẽ còn nhỏ nhưng ác độc?

Nhưng, tiểu oa nhi này tại sao lại như vậy? Trên người lam y thâm đậm huyết sắc, khuôn mặt tiểu tử. Nhưng phải nói là rất xinh đẹp. Ta từng gặp thiên hạ đệ nhất mỹ nhân, nhưng người này, chỉ 14, 15 tuổi đủ làm cái xinh đẹp, cái đệ nhất mỹ nhân, xinh đẹp tới ngàn năm ko có 1 đời người như vậy! Đôi mắt nhắm nghiền, ba ngàn tóc đen xinh đẹp đơn giản tét 1 đường. Xinh đẹp, như tiểu ác ma! Tuy là oa nhi như vậy, tại sao lại bị trăm kim như thế? ra tay tàn độc!

"Người tên gì" tiểu oa nhi đó khẽ mỉm cười

.....

Ta im lặng

"Hàn Bảo Phong"

"vậy, ta gọi là Phong ca ca nha? Muội Tên Thiên Mỹ !!!" oa nhi cười khanh khách, như vẻ rất vui. "Huỳnh muốn ăn canh gà ko??"

Ta nhẹ gật đầu.

Tiểu oa nhi ko nói gì, 1 lúc sau my khẽ động

"Phong ca ca, huỳnh ngủ rồi sao?"

Ta mới ngó người, Thiên Mỹ? Có phải Âu Dương Thiên Mỹ? Vô năng phế vật! Bị mù bẩm sinh, ko ngờ lại bị Âu Dương gia hành hạ thảm thương như vậy.

"ân" ko thấy, ta đành lên tiếng

Thiên Mỹ khẽ cười, lão đảo , rồi .... gục ngã ....

Oa nhi này , ko biết nên nói là gì nữa . Ko lo cho mình trước , còn chạy đi lo cho người đứng .

Ta lại xuống giường , tự tay băng bó , rồi bỏ đi ...

Về phủ , ta chỉ âm thầm cười lạnh vậy thôi , kế hoạch trả thù của ta đã sớm hoàn chỉnh .

Mấy ngày sau , ta cứ nhiên lại nhớ oa nhi đó . Nhớ cái khuôn mặt tươi cười , vẻ đẹp như tiểu ác ma . Nhưng tâm lòng lại là tiểu tiên tử . Người có hoàn cảnh giống ta ....

Bất tri bất giác , ta lại đến thăm nàng . Chỉ là.... tội nghiệp nàng !!

Khuôn mặt Thiên Mỹ ngủ nhìn cực mỹ , xinh đẹp đến ko thở được . Cứ nhiên lại dơ tay lên chạm mặt , sờ soạn lung tung ." Đủ " khi ta nói mới mỉm cười khanh khách dừng lại , khẽ nhoen miệng" Phong ca ca , huynh tại sao lại đi ? "

" ta có việc !"

"Vậy sao huynh quay lại "

" ta vốn là người có oán báo oán , có ơn trả ơn ! "

" vậy sao ? Huynh tính trả ơn ta như thế nào?"

" ta giúp người làm lành vết đâm sâu đó "

" vậy , huynh sẽ đến bôi thuốc cho ta mỗi ngày được ko ? "

"....."

"Huynh ko nói là đồng ý nha !"

Vậy .... là ta thực sự mỗi ngày đều đến .

Rồi , Thiên Mỹ cứ nhiên muốn được ta bế vận khinh công đi vòng vòng . Ta bất giác nói là sẽ làm mất nàng sáng lại..

Người thứ 2 , người thứ 2 ta tự tay ôm lấy . Cái cảm giác đầu tiên ta ôm 1 người nhỏ bé hơn mình . Nàng nhẹ , nàng gầy , làm ta thương cảm . Ôm nàng nhỏ bé , ta lại có ý muốn bảo vệ nàng .

Tay nàng ấm , như cục bông cầm lấy tay ta , sau 9 năm nghĩ về cái chết của mẫu thân làm tim hay cả cơ thể ta đều trở nên lạnh giá . Tay ta lại được người truyền hơi ấm vào ...

Từ tội nghiệp nàng , ta lại thương cảm vì chúng ta như nhau , mất mẫu thân , nhưng ta lại được phụ hoàng sủng ái , nàng cứ nhiên bị đánh đập . Ta từ đó chuyển sang phần nộ thay nàng , muốn trả thù cho nàng , muốn cho nàng lấy lại công bằng .

Và ta nhờ Khương Uyển Uyển _ thanh mai trúc mã _ nữ nhi người dạy ta khinh công chăm sóc nàng .

Còn ta lại đích thân đi tìm thần y cho nàng .

Trên chặng đường đó , ta lại thần thờ , nhớ nàng , nhớ nụ cười thuần khiết của nàng , nhớ cái ôm đó , nhớ bàn tay nhỏ bông bông của nàng .

Ta vốn ko thích lo chuyện đường phố . Cứ nhiên lại thấy bán đầu giá 1 viên lam ngọc trân quý cực đại phẩm . Thiên Mỹ nàng thích xanh lam , nên , ta lại ... muốn mua .

Viên lam ngọc đó rất đẹp , chỉ bằng đốt ngón tay , rất hợp với cổ nhỏ của nàng , ở bên trong là tạo hình 1 bông hồng lam còn đắm nước sương .

Khi trở về , ta nghe nàng gọi ta câu " tiểu ma vương khát máu"

Ta liền cứng người , tên nào muốn chết nói cho nàng ? À , ko cần nghĩ nhiều , KHƯƠNG UYỂN UYỂN !!!

Con nhỏ lằng xằng đó , luôn muốn chết !

Ta lại nhanh chóng bảo nàng đợi , về xử lý con nhỏ kia .

Thiên Mỹ uống thuốc xong , lại ôm ta , giọng non nớt cười " cảm ơn huynh , Phong ca ca ! Thiên Mỹ nhớ huynh !!! "

Ta lại thấy trong tâm lại xao động . Ta lại nghĩ tới vết thương của nàng , ta muốn tay nàng trả thù Âu Dương gia ! Ta trước đó đã bảo phụ hoàng làm ẩn

ký hoa hồng lam . Nếu muốn trả thù , ta sẽ phải ngồi vị cao hơn , ta sẽ trở thành thượng đế !

Ta cứ nhiên ẩn cả ngọc lên ẩn ký hoa của nàng , ta làm cái này , đều vì nàng !

Hôm sau , ta thần thờ khi nhìn thấy nàng . Nàng đang mở ta con mắt xanh biếc nhìn ta , tóc đen đã thành tóc xanh lam nhạt . Xinh đẹp , cực phẩm đại mỹ . Trước kia nàng tâm hồn thiên sứ , trí óc tầm thường , xinh đẹp y tiểu ác ma . Bây giờ? Nàng tâm hồn của ác ma , trí óc thông minh vượt trội , xinh đẹp như tiên tử !

Ta đưa nàng về vương phủ . Ta thực sự khó chịu khi tất cả ai nhìn nàng đều đỏ mặt , tuy ta đã bảo nàng đeo mặt nạ ....

Và thế là , nàng ngày càng thay đổi ....

Ngày đầu vào phủ , ta chấp nhận bỏ vườn bí ngô trồng lam hoa cho nàng . Ta chấp nhận sơn vương phủ sang màu xanh .

Năm lên 6 , nàng chế độc làm thái tử trở thành ngọc tử .

Năm lên 7 , nàng mãnh liệt nói yêu ? Nàng giết nhị vương gia với lý do .... hắn nói xấu ta ?

Năm lên 8 , tiểu cô nương xinh đẹp luôn trốn đi chơi với Nhu nhi và Khương Uyên Uyên . Nàng ko biết , ta đang ghen tỵ vì ko được đi với nàng sao ? Ta tức giận khi nam nhân cứ nhìn nàng với con mắt hình trái tim như vậy . Nàng giết tứ vương gia do hắn dám nhìn nàng bằng con mắt dâm tặc ?

Năm lên 9 , nàng cái gì ko thông ? Bình án quân sư ? Cảm kỳ thi họa ? Vậy còn nhan sắc ? Tất nhiên tuyệt đại mỹ nhân . Vậy y thuật ? Tương đương thần y . Chỉ có điều nàng vô tình làm bánh quế hạ cho ta , ta .... có cảm giác như bị hạ độc ... Khương Uyên Uyên là đồ đệ của thần y , vậy mà tổn công cực nhọc làm mỗi giải nổi cho ta , và món ăn của nàng vĩnh dự vào danh sách cấm của Khương Uyên Uyên . Hề nàng tới nhà bếp là 1 nhóm người cầu thời gian , 1 người đi thông báo cho ta .

Năm lên mười , nàng có phải tiểu oa nhi ko ? Dám uống thuốc tăng trưởng để vào kỹ viện . Nhưng ta lại vui vì ... Nàng ghen? Vậy , nộ hôn đầu của ta và nàng trao nhau ....

Năm 11 , nàng bá đạo ngồi trên long ý chơi đùa trong lúc ... đang lâm triều ? Nhưng may mắn phụ hoàng còn sủng nàng ... hơn ta !

Năm 12 , nàng cứ nhiên cùng Khương Uyên Uyên chạy sang nước khác chơi , dám xông hấn vào hoàng cung nước đó mà trêu ghẹo hoàng hậu của người ta ? May mắn thay , đó lại là nước chư hầu của Trần Ngọc quốc .

Năm 13 , nàng dám dự buổi lễ chào đón tân hoàng thượng là ta với lam trường bào ? Dám ko mặc phượng bào? Đối quan lại đây là thảm họa , đối ta thì nàng như vậy , mới đáng yêu ? Nàng còn chơi cờ với ta lúc thượng triều ? Nàng muốn ta bỏ tường vàng rồng cung thay đó là... lam ngọc đắp tường . Nàng bảo ta đập Hậu cung đi xây đấu trường để nàng chơi đánh trận ? Ta tất nhiên là làm !!!

Năm 14 , nàng dám ra biên giới chiến loạn cùng Khương Uyên Uyên ngồi ăn như được xem kịch , lại còn rôm rả bàn chuyện ? Lại còn sang nước khác , đi đánh tên hoàng thượng nước hướng tây nói ta ngu ngốc . 1 tay nàng ngọt xót dùng chủy thủ nhanh chóng đứt đầu hắn .

Năm 15 , nàng nhận bao hào hiệu , sức mạnh của nàng gần bằng với hắc , nàng là " tiên tử sát nhân " . Nàng quay lại Âu Dương gia , cho 1 đợt chấn động thiên hạ , Thiên Mỹ ngày nào giờ là người như vậy , Âu Dương gia , mỗi người đã sỉ và nàng , đánh đập nàng , đều nhanh chóng nhận kết cục như thế , cực kỳ thảm hại . Cực kỳ tàn nhẫn!

Ai cũng dễ dàng nói nàng là ác quỷ , riêng ta thì ko , họ ko biết , chỉ khi ở bên ta , nàng mới thật là nàng , là 1 cái nữ tử trẻ con , đáng yêu vô độ !!! Trong mắt ta , nàng 10 năm nay , luôn như vậy !

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Ngoại Truyện : Nhật Ký Bạch Thiên Mỹ . Thượng

Ta tên Bạch Thiên Mỹ , là tam tiểu thư Âu Dương gia . Tại sao ta ko mang họ Âu Dương ư ? Ta và chúng đã tình nghĩa đoạn tuyệt .

Ta kiếp trước là học sinh lớp 10 , chỉ mới 16 tuổi sống ở Việt Nam . Bình thường như bao người khác , cái khác thường là ta có trí thông minh vượt quá 200 . Còn lại bình thường ko thể nào hơn . Ta có cuộc sống tuy bình thường nhưng rất tốt . Chị gái và anh trai ta rất tốt . Mọi người luôn nói ta dễ gần , hoạt bát , thông minh .

Là học sinh ưu tú nhất nước , thắng giải đấu toán học trên toàn thế giới , ta được 1 vé đi Trung Quốc hưởng ngoạn trong vòng 1 tháng , ăn ở chi tiêu đều có người lo cả .

Và ta và người về thứ nhì đã đi với nhau , cô bạn này rất dễ gần .

Tôi Trung Quốc , ta đi thăm quan nhiều nơi , rất rất đẹp .

Tôi khi đi thử 1 vòng Quanh nơi ta sống , bất ngờ thấy 1 cậu bé đứng giữa đường , xe tải đang lao đến . Ko nghĩ nhiều , ta đã chạy tới đẩy cậu bé đó ra .
.....!

Khi tỉnh dậy , ta thấy tất cả đều đen tối . Mắt ta cứ nhiên ko mở được

" phu nhân , tiểu thư thật xinh đẹp !!! " 1 giọng nói non nớt vang lên .

" ân ... khụ...khụ. ....khụ.....!" Là giọng phụ nữ , xem ra thân thể rất yếu

" phu nhân ....? Người sao vậy ? "

" Nhu nhi .... ta. ... sắp ... khụ .... khụ ..... khụ.. . "

" phu nhân , phu nhân , người đừng bỏ mặc Nhu nhi cùng tiểu thư như vậy , người sẽ ko sao , Nhu nhi đi gọi thầy thuốc !! "

" Nhu nhi .... người. .... khụ ..... chăm sóc.....khụ nàng...ch....." nói tới đây , người phụ nữ khóc miệng tràn ra 1 ngụm máu đen .

" PHU NHÂN !!! "

Ta cứ nhiên biết , mình đã đầu thai , nhưng sao ta lại nhớ rõ chuyện kiếp trước ? Chẳng phải trong truyện hay phim đều xong ra cứu người rồi lại 1 hot boy xong ra cứu mình , hoặc cứu người xong thì được mọi người kính nể chứ ? Vậy tại sao bỗng cô nương lại chết a !!!!!

Trải qua chuyện đó đã 5 năm . Ta tự ý thức của mình đã được đầu thai . Tên được Nhu nhi đặt cho _ Âu Dương Thiên Mỹ .

Cái gì trọng nam khinh nữ ? Cái gì quan võ hơn văn ? Cái gì cô đại an nhàn ?

Bất công ! Ta cứ nhiên tam tiểu thư Âu Dương đại tướng quân . Ko học được võ ? Thì sao ? Xinh đẹp tới vô độ ! Thì thế nào ? Bẩm sinh dị tật . Thấy sao ? Ta bị sỉ vả , ta chịu sỉ nhục , ta chịu mọi sự đánh đập , đừng nghĩ ta dễ dàng vậy mà khóc .

Hiện đại , mọi người nói ta đáng yêu , ngây thơ như 1 đứa trẻ .

Nơi đây cũng vậy , ta là 1 đứa bé nhưng suy nghĩ thấu đáo hơn nhiều người .

Hiện đại , mọi người nói ta thuần khiết , trong sáng

Tôi đây , ta bị vấy đục ....

1 ngày , ta gặp hắn , 1 cái lạnh lùng , nhưng ta lại cảm tưởng đó là ấm áp , hắn rất đáng yêu , dễ kích động , 1 cái trung thực nam tử .

Hắn ko kỳ thị mặc danh kỳ hiệu của ta , còn nói giúp ta sáng lại đôi mắt ta . Hắn là vị bằng hữu tốt của ta ...

Hắn ôm ta , ta thích , thích cái cảm giác ấy . Hắn cứ nhiên cơ thể lạnh lắm , như hình như ko có bệnh ? Ta cầm ta hắn , truyền nhiệt .

Ngày ngày hôm sau , 1 vị tỷ tỷ đến nói sẽ thay hắn bôi thuốc cho ta . Khương tỷ tỷ , thanh mai trúc mã của hắn .

Cái thứ ta muốn nhìn thấy đầu tiên là hắn . Tóc ta cứ nhiên biến thành lam nhạt , mắt thành xanh biếc.

Canh 3 , Phong tới ...

Ngỡ ngàng , cứ nhiên là ngỡ ngàng . Khuôn mặt như lúc Khương tỷ tỷ thấy ta , rất muốn rớt cằm . Chắc , ta chỉ có thể cười thôi ! Nam tử trước mặt chỉ mới 12 tuổi nhưng sao có thể mỹ tới vậy cơ chứ ! Về đẹp này , ko thể là yêu nghiệt , hắn lạnh lùng như vậy , đáng yêu như vậy ! Chính là ... mang 7 phần mỹ nữ nha .... ! Hắn thực sự thích từ y như vậy sao ? Đi với ta sẽ như lửa với nước đi?

Bây giờ , hết cả cái bằng hữu , thành huynh muội rồi?

" Khương tỷ tỷ , tỷ là hôn phu của Phong ca hử ??? "

"PHỤT"

Khương tỷ và Phong phun trà ra ngay sau khi ta nói .

" muội nói cái gì ? " Khương tỷ tỷ chỉ trợn mắt hỏi ngược

" KHUÔNG UYÊN UYÊN , NGƯỜI TIÊM NHIÊM CÁI GÌ VÀO ĐẦU NÀNG RỒI ??? " Phong hét âm lên .

" này này , trên thiên hạ dù chỉ có tên này là nam nhân ta cũng ko thèm loại bằng son này đâu ! " Khương tử tỷ làm động tác tỏ vẻ ghê tởm nói . Để mặc Phong ca tức giận ngồi đó

" bằng son ? "

" đúng nha , hấn ngoài muội ra thì đối thiên hạ cực bằng lãnh luôn "

" vậy sao ! " ta ko hiểu . Ta cứ nhiên nghe câu nói này lại cảm thấy nhẹ nhõm . Ta sợ , ta thực sợ , nếu ... hấn có 1 ngày rời xa ta , ghét bỏ ta , ai đủ mạnh mẽ để ta cảm thấy an toàn mỗi khi gặp bất trắc . Ta sợ , sẽ ko có lấy 1 vòng tay ôm ta mỗi khi khung cảnh đó hiện về . Khi ta mới chào đời , ta ko thấy gì cả . Chỉ nghe tiếng ni non , căn dặn của mẫu thân , rồi , người phun ra 1 ngụm máu , bắn lên khuôn mặt nhỏ của ta . Nó lạnh lẽo , nó nhóp nhép , nó mang cho ta sợ hãi . Nhưng khi bên cạnh hấn , ta thấy mình mạnh mẽ hơn . Ta ko nghĩ được , đây là loại giác cảm gì ... rất thân thuộc...

Tỷ nói hấn là vương gia ? Rồi ngẫu nhiên , hấn chọn ta làm vương phi , trả thù cho ta ? Đưa ta đi , làm thiên hạ nổi lên sóng gió . Cho ta sủng nịch , cho ta dung túng , cho ta làm càn ? Ta vẫn phân rõ tình cảm với hấn , ta có lẽ là .....

A nha , 16 tuổi rồi , ko được như vậy , sao ta lại thích 1 nhóc 12 được chứ ??? * đỏ mặt *

Từ cái ngày ta trốn khỏi phủ , tuy đã đeo mạn sa nhưng những nam nhân luôn nhìn ta bằng con mắt dâm tà nhưng ..... ko được lộ liễu vì .... ai cũng đủ thấy sát khí toả ra bên cạnh ta _ Hàn Bảo Phong

Ta muốn ở Tây Lục cư , ở đó có hồng lam tuyệt đẹp , hoa nở rộ thì rất to . Nhưng hấn cứ nhiên muốn ta ở lại . Ta chỉ buột miệng nói ra thôi , ai dè hấn hi sinh bị ngạn đỏ để trồng hồng lam cho ta thật chứ ? Son lại vương phủ thành màu xanh luôn sao ?

6 tuổi , ta học chế dược thuốc của Thiên Y _ thần y đời thứ 2 , nàng chỉ mới 18 tuổi . Học của độc của Ma Y _ đệ nhất sát thủ dùng độc giết người . Ta đã làm hoàn chỉnh độc trước kia ta " kính gửi " toàn bộ Âu Dương gia . ko cần đợi 10 năm mới biến ngọc tử . Uống luôn đủ rồi . Đi tìm chuột bạch thôi nha !

Suy nghĩ xem , ai là người ta cảm thấy kinh tởm nhất nhỉ ?

A , cầu thái tử nha ! Hấn nhiều buổi tối có sang bắt cóc ta nha , hôm nào thấy ta cũng nói " lục vương phi lớn lên hấn là đệ nhất mỹ nhân " rồi nhìn ta bằng con mắt chó điên đó . Rất tiếc , Phong là ai chứ ? Cứ nhiên ta ko bị bắt đi .

Và , thái tử đã trở thành ngọc tử !!! Hoàng hậu tuy kêu gào oan ức giùm nhi tử bị ta hại cho phát điên kia , nhưng làm gì được ? Phong hấn vô cớ luận theo ta rồi !

Năm 7 tuổi , ta dính dịch bệnh đang lan truyền . Hấn ngày đêm túc trực bên cạnh . Khuôn mặt tiều tụy và xanh xao vô cùng . May mắn hấn là loại bách độc bất xâm nên ko bị dính bệnh .

Ta mơ hồ , trong cơn mơ , ta thấy hình bóng hấn bên cạnh ta "Thiên Mỹ , ta hết yêu ngươi rồi "

Ta sững sờ , nhìn hấn quay lưng đi với 1 nữ tử khác . Ta bất giác thấy lòng trào lên cổ mắt mát cùng bi thương mãnh liệt .

Tay khẽ gờ lên , đụng chạm vào thứ gì đó lạnh lạnh . A ? Hấn là người đi ?

" Phong ....."

"Hả ??? "

" Phong ....."

"Hả ??? "

" ta yêu ngươi .... ! "

giờ mới nhận ra . Thiên Mỹ * đỏ mặt *

" ta cũng vậy ... "

Thiên Mỹ * đang bệnh càng bệnh hơn *

Ko nói chuyện này nữa , dẹp dẹp !

À quên , còn 1 cái nữa .

Vào hôm sinh thần của phụ hoàng , ta vô tình nghe được

" lục vương gia tên khốn đó , chỉ nhờ sủng ái của phụ hoàng mà được như vậy , cư nhiên mang vương phi ko rõ lai lịch về ? "

" a , ngươi còn nói nữa , nàng đang ngay bên cạnh ? "

" xùy , chỉ cái tiểu nữ oa làm gì được ta ? "

" ngươi dám nói vậy , nàng năm ngoái làm thái tử trở thành ngốc tử rồi ! Ta đi đây "

Nhị vương gia nghe thấy , co giật con mắt , quay sang nhìn ta

" đệ thê , ngươi coi như chưa nghe thấy gì đi ? "

" tội thứ nhất , dám nói xấu Phong . Tội thứ 2 , dám sỉ vả ta . "

Nói xong , tên đó chưa hiểu gì thì 1 đường của ta đã đi qua cổ hần , vậy bản y phục của ta . Cái này là ta thích nhất nha , ko ngờ lại dính cái thứ máu bản của hần ?!!

Liễu quý phi mấy ngày nay chửi rửa ta , kêu oan cho nhi tử . Thôi nha , cho nàng ta 3 ngày an táng nốt nhi tử đi ?

Trần Ngọc quốc _ 3 ngày sau

Nghe nói an táng xong con trai , Liễu quý phi liền tự tử .

Đó là nghe nói thôi nha , chứ thực ra Phong và Khương tỷ tỷ biết tổng là ta làm rồi ! ...

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Ngoại Truyện : Nhật Ký Bạch Thiên Mỹ . Trung .

Năm lên 8 , ta được học mọi thứ . Võ thuật , cưỡi ngựa , âm khí , bắn cung , ... binh án quân sự của Phong , cảm kỳ thi họa của Nhu nhi , y thuật của Khương tỷ tỷ , độc dược của Ma Y _ 1 trang thập đại sát thủ giết người bằng độc , độc giải dược của Thiên Y _ người được mệnh danh Thần Dược.

Tuy vậy , ko có nội lực nên ta ... ko học được khinh công ....

Nhưng học được võ thuật , ta cư nhiên chân có lực hơn , nhảy qua tường vương phủ được , trốn đi chơi với Khương tỷ tỷ được nhiều hơn .

Mỗi khi ta đi chơi về , Phong hần lại khuôn mặt hầm hầm sát khí , cái mặt xinh đẹp muốn át sát như vậy , làm ta thấy sợ . Nhưng khi sợ đến rơm nước mất hần lại khuôn mặt hốt hoảng đến đáng yêu dễ dàng ta ....!!! Ha ha !!!

Từ vương gia hần dám giết mạn sa của ta , hần dám ôm ta , dám nhìn ta bằng con mắt kinh tởm như vậy . Hần biết ta là Âu Dương Thiên Mỹ ? Cư nhiên đe dọa ta ? Đừng nghĩ bản vương phi dễ dàng mắc lưới của ngươi . Dám đe dọa bản vương phi , đừng mong ta cho ngươi chết dễ dàng như vậy

Bước 1 : chặt tay . Can tội giật mạn sa và ôm bản vương phi .

Bước 2 : móc mắt . Dám nhìn bản vương phi với con mắt tởm lợm đó

Bước 3 : cắt lưỡi . Ngươi đe dọa bản vương phi , ko tốt nha .

Bước 4 : biến ngốc tử . Ngươi sai người mật thám bản vương phi ?

Bước 5 : sát !!!

Ta 9 tuổi , mọi thứ thông thạo . Trừ việc 1 người vợ ở hiện đại phải thông thạo : trù nghệ .

Ta liền hỏi Nhu nhi cách làm bánh quế hoa , làm ngay và luôn .

Ta làm xong , cái bánh nhìn rất rất đẹp nha ! Phần quế nhìn giòn vàng , bánh thì tơi xốp , lớp kem mịn trơn bóng .

Khởi thử , ta biết nó ngon mà , ta vốn thông minh mà . Liền mang cho Phong đang trong thư phòng ăn thử

Ồ ? Hân ăn xong liền hiện lên đen đúa sắc mặt . Rồi ... ngất ?

A a a , Thiên Y , Ma Y cùng Khương tỷ tỷ 1 ngày 1 đêm mới làm sắc mặt hân tươi tỉnh hơn chút ...

" ngộ .... ngộ độc thực phẩm mà , muội ko làm gì cả ....!! " hức , ta phải phản kháng lại thôi !

" tiểu Mỹ ,muội nghĩ lục vương phủ là đâu ? Nơi này xét mặt thực tế còn hơn cả Hoàng cung ? Muội nghĩ nơi này có thức ăn hồng ? " Khương tỷ tỷ thờ dài , cười khổ .

"AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA ! THIÊN Y !!! " Ma Y đau lòng hét lên .

" có chuyện gì vậy ??? " Khương tỷ tỷ cả kinh hô ra tiếng

" Thiên Y nàng xem bánh độc như thế nào , thử ăn miếng nhỏ , song lần dùng ra xù , khỏe miệng còn sủi bọt !!! "

Năm ta lên 10 , ta nghĩ ra 1 thứ được tên thuốc tăng trưởng . Nó được làm ra do ý muốn của riêng ta mà thôi . Ta là muốn thuốc tăng trưởng 7 tuổi để bằng tuổi Phong , nếu ko ai biết Phong là "ma vương khát máu" thì các cô nương ko dại gì mà tới để quyến rũ hân , vì có bốn Mỹ nhân bên cạnh hân rồi .

Ta đã uống nó rồi cùng Khương tỷ tỷ đi thanh lâu trên hoa ghẹo nguyệt xù . À nhầm , là xem biểu diễn , ta đâu dại mang lần đầu cho nữ nhân ?

Cư nhiên ta lại thấy hân ôm ôm ấp ấp 1 mỹ nhân ? (tiếc là ko đủ trình mỹ bằng bốn vương phi)

Ta uất ức , hân nói đi cùng tam vương gia bàn chuyện , thì ra đi tán tỉnh nữ tử ?

A , hân dám đá rụng cửa phòng của ta , cái đó ta chọn mãi mới được cánh cửa màu nâu đậm nhạt tinh tế , điêu khắc tinh xảo như vậy nha !

A , hân dám xé cái chăn bông ta yêu quý làm 2 , hân có biết chính tay ta tự thêu những bông hồng lam trên này ko ?

A , hân dám cướp nụ hôn đầu của bốn vương phi ! Hân có vẻ hôn rất ... chuyên nghiệp nha ? Có phải là hôn lần đầu ko thế ?

Thôi đi , hôn rồi , ta là người có qua có lại mà , hôn lại luôn !

Shit ! Thuốc chưa được 3 canh giờ như ta nghĩ , cư nhiên môi ta còn chưa đề lên môi hân thì biến nhỏ lại rồi ?

Ta 11 tuổi , Ta cùng Khương tỷ tỷ đi vào cung chơi . Ta muốn xem cảnh thượng triều là như thế nào , liền lon ton đi tới chính cung .

A , phụ hoàng còn chưa tới nha , tất cả vương gia đại thần đều ngồi quỳ trên đất nha .

Ta liền chạy vào thôi , cười tươi ngồi trên long ý , Phong hân trong mắt khẽ hiện lên 1 tia cười , ai nấy cũng há to mồm , kinh hô tính đứng dậy nhưng đúng lúc cái giọng ồm ồm của tên thái giám vang lên , đây tính đặc sến .

- HOÀNG THƯỢNG TỚI !!!!

- HOÀNG THƯỢNG VẠN TUẾ VẠN TUẾ VẠN VẠN TUẾ !

Phụ hoàng cư nhiên nhìn thấy ta , mỉm cười ôn nhuận

- lục thê tử , con đang làm gì ở đây?

- phụ hoàng , ta muốn có cảm giác được ngồi trên long ý thượng triều !

- được , ta sẽ cho con xem !

- cảm ơn , phụ hoàng !

Ta 12 tuổi , dạo này Bảo quốc rất hay sang xâm lược , năm nay hân 2 tháng mới về 1 lần .

Mùa đông cư nhiên đến sớm như vậy ? Mới tháng 10 mà đã rất lạnh . Năm ngoái có hân làm lò giữ ấm cho ta , nhưng bây giờ lại đang ở biên giới lẫn lộn giữa sa trường ....!

Và thế là , Khương tỷ tỷ nảy ra 1 ý tưởng : tới Mộng quốc , nơi này đẹp , thơ mộng , quanh năm ấm áp như mùa thu , hơn nữa là nước chư hầu của Trần Ngọc quốc nên ta cũng bảo đảm được an toàn .

Và , chỉ mất 3 ngày để tới đó . Nơi đây quả thực đẹp .

Hoàng thượng Mộng quốc mới lên ngôi 3 năm trước , nghe nói hoàng hậu Mộng quốc trước lại là đệ nhất mỹ nhân , hiện tại cũng xinh đẹp ko ai sánh được .

" xùy , đẹp thế nào bằng tiểu Mỹ của ta ?" Khương tỷ tỷ cười xoàng

" tỷ tỷ , thế nào người ta cũng là 1 đệ nhất mỹ nhân , cho nàng ta vài năm nữa đi . Muội liền cư nhiên cướp đi danh hiệu đó ." Ta cũng hùa theo

Ai nha , ko hiểu là tên ngu nào nói cho hoàng hậu Mộng quốc này nữa , cư nhiên dám đưa nàng tới khám xét câu nói " cướp đi danh hiệu "

- hừm , dân đen như ngươi , dám so đo với bản cung !!!

Tích Ngưỡng này (tên bà hoàng hậu Mộng quốc đó) đã thấy ta còn nhỏ mà cao hơn nàng ta 1 cái đầu rồi , cư nhiên có phần hơi ngại ngùng

- nha , ngươi có thể hỏi xem ở đây ai đẹp hơn chứ ? Cư nhiên ta vẫn đeo mặt nạ mà cả 1 đám nam tử bám theo , nhờ người đuổi dùm nha , Hoàng hậu nương nương ? - ta chỉ nhón miệng cười , trêu ghẹo nữ tử chanh chua làm ta rất kết nha !

- ngươi , dám vô lễ với bản cung . Dám gặp bản cung mà ko hành lễ , xưng ta_ ngươi với ta !! - nàng ta tay run run kích động hướng ta chỉ tay .

- uy , cho ta cái lý do để hành lễ với ngươi ? Ngươi còn là loại vô lễ ko hành lễ với ta đó chứ ?

- ngươi là con dân bản cung ! To gan , lão xược ! Ngươi đâu , người đâu , bản con tiện dân này lại

Ta chỉ có cách thờ dài thôi nha , chơi chán thật , chưa gì đã kết thúc rồi .

Ừm ..... thoang thoang mùi hoa hồng .....! Rất quen thuộc a , lại cũng nam tính nữa ?

- Khương tỷ tỷ , tỷ có biết mùi này của ai ko ? - kẻ đám binh sĩ vây quanh , ta hướng Khương tỷ tỷ hỏi .

- chịu , ta thấy hơi .....

- CHẾT TIỆT , KHUỖNG UYÊN UYÊN , AI CHO NGƯỜI MANG VƯƠNG PHI CỦA BỔN VƯƠNG TỚI ĐÂY ????

A , chưa nghĩ xong thì 1 hồng trường bào đã nhanh chóng nắm lấy cổ áo Khương tỷ tỷ lắc mạnh.

Theo ngay đằng sau tiếng nói vang vọng của viên công công

- HOÀNG THƯỢNG GIÁ ĐÁO !!!!

- HOÀNG THƯỢNG VẠN TUẾ VẠN TUẾ VẠN VẠN TUẾ ! - tất cả người trong điện cùng hô , cư nhiên ngoài ta đang ngồi thành thoi uống trà còn Phong đang bận xử Khương tỷ .

- thần thiếp thỉnh an hoàng thượng- Tích Ngưỡng khuôn mặt hơi ủy khuất nhìn hoàng thượng , cúi đầu hành lễ rồi như người ko xương uốn éo bên cạnh hần - hoàng thượng , con tiện tỳ .... A !

ha , chính là nàng ta chưa nói hết đã được thưởng cho cái bạt tai rồi , rất tội nha !!!.

- ngươi , cái thứ này , ngươi định làm gì lục vương phi ! - Mộng hoàng thượng đem mặt , tức giận nhìn nàng ta

- lục .... vương phi ....? - Nàng ta tỏ vẻ hiểu

- ngươi , cái đồ dốt nát. ngươi còn ko biết người có mái tóc lam nhạt xinh đẹp duy nhất trong thiên hạ là nàng ???

Sau khi trở về vương phủ , Phong hần đã gầm gừ cảnh cáo ta " nàng lần sau còn vậy , khi ta đi sa trường mang nàng đi luôn sao ? "

" đi cũng được , ta muốn đi giết giặc !"

" Hắc Kim , ngươi sai người lấy trong kho cung thiết giáp* đi làm 4 cái xích nhỏ cho bổn vương , khi ta đi sa trường thì khoá tay chân nàng lại ! "

"....."

* kim loại cứng nhưt của Trần Ngọc quốc .

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đệ Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 21: Ngoại Truyện : Nhật Ký Bạch Thiên Mỹ . Hạ .

Năm 1083

Ta bỗng thấy tay mình nhuốm máu dơ bẩn . Ta làm mọi thứ , mọi thứ để trả thù .

Kiếp sang kiếp , vòng luân hồi số mệnh đó , ko ai tránh khỏi .

Tình yêu của mẫu thân , ta còn chưa biết , cách nàng đối ta , ta còn chưa hay .

Vậy , ta chuyển kiếp , ta được đón chào bằng cái chết của mẫu thân , giọng nói nỉ non dằn dò trong vô vọng rồi khi khuôn mặt ta dính máu .

Ta cứ nhiên nhớ ngày hôm đó , trời mưa tầm tã , ta nghe đủ giọng nói khắc khoải của Nhu nhi , ta nghe nàng vừa khóc vừa nói ko thể an táng tốt cho mẫu thân .

Nhu nhi ko phải là ngọc ngà , nàng đặt cho ta cái tên cứ nhiên rất đẹp " Thiên Mỹ " - nó có nghĩa là vẻ đẹp của trời , vẻ đẹp của những đám mây trong trắng , ánh nắng ban mai vàng óng rực rỡ . Nhu nhi mong ta được 1 cuộc sống như thế , sống được tôn trọng và phát ra ánh hào quang của mình !

- tiểu Mỹ Mỹ ! Muội đang làm gì ?

Khương tỷ 1 đạo bạch y đường cửa sổ nhảy vào .

- À ko , chỉ nghĩ tiếp theo nên khừ tên vương gia nào thôi ? - ta chỉ cười nhẹ .

- khỏi cần , hôm nay phụ hoàng công bố rồi , thập vương gia , cửu vương gia , bát vương gia , thất vương gia rút lui ! Tháng sau lên chức nha , Hoàng hậu nương nương ! - Khương tỷ tỷ mỉm cười , thập phần mê hoặc

- Khương tỷ , tỷ muốn mỹ nhân trên đời theo tỷ hết sao ?

Khương tỷ đen mặt , người này chính là ghét bị người ta đá đều kiểu " trọng sinh nữ tử mặt nam nhân " , huống hồ vai nàng cũng ko rộng lắm , chỉ hơn nữ tử bình thường 1 chút , thân trường bào kiểu unisex (quần áo cả nam nữ đều mặc được) , tóc thì cũng chả mang hay gài trang sức , đơn giản buộc tóc đuôi ngựa thôi , nhìn như " mỹ nam tử " vậy ! Khí chất cũng bất phàm giống nam nhân đi ?

Thôi đi , tỷ cũng biết ta cứng đầu mà , nói cũng đâu thể để ta xin lỗi !

- ha , vậy muội chịu theo tỷ tỷ này rồi sao ? - Khương tỷ tỷ nâng cằm nàng lên , thái độ như đang quyền rũ con gái nhà lành .

- rất tiếc , Phong mỹ hơn tỷ ! - ta cười . Khương tỷ tỷ đầu đầy hắc tuyến , tức giận nói

- rất tiếc đi ? Ta ba phần nam tử còn hơn loại bảy phần nữ nhân !

1 tháng sau

Chưa gì mới canh 4 , Nhu nhi cùng Khương tỷ với 1 số nô tì thái giám khác đột kích xông vào phòng ta đang ngủ yên , lôi ta và Phong dậy .

Bắt ta tắm tắm hương hoa oải hương ? Gì chứ , mùi như kẹo cao su , mà ta kiếp trước lại dị ứng với loại kẹo đó , cứ nhiên ta sẽ bắt làm lại tắm hoa hồng rồi , ta rất muốn có mình nhẹ dịu giống Phong nha !

KYA ! Bối cho ta nguyên quả đầu với cả tấn ngọc trân , vài vốc tùm lum trên đầu ?

(có mỗi tỷ thất thế thoy , kiệt tác của người ta đây ! ==)

ẶC , thoa cho ta cả cân phấn lên mặt ! Môi thì đỏ chót , mặt thì trắng bệch như hồn ma , má lại như khiết đỏ ? Kinh khủng quá !

Sax , cái này gọi " phượng bào " ? Có phải cho cả tấn vải xếp lung tung 1 chỗ sau may vá vào ko ? vấy tãng lớp nặng trĩu ! Tại sao ta cứ nhiên thảm hại thế này ?

Chánh cung .

mọi thứ đã được sắp xếp từ 2 tháng trước . Thảm đỏ trải dài từ cổng cung tới chánh cung . Hàn Bảo Phong long bào trên ỷ long , khí chất vương giả cao ngạo bề ngạo . 2 bên là quan lại cùng nữ quyền ngồi bên bàn rượu .

(rất tiếc Phụng ko pít kể cái j nữa , vô việc chính đi zậy ! ><)

- HOÀNG HẬU GIÁ ĐÁO !!!!

Tiến nói của tên công công vang vào trong . Tất cả giương mắt về phía cổng , đứng hết dậy .(trừ a Phong đẩy nhá !)

Hàn Bảo Phong hẳn cũng đang ko biết ta mặc phượng bào như thế nào đi ?

- HOÀNG HẬU , HOÀNG HẬU , NGƯỜI KO THỂ !!!

Tiếng hét của Nhu nhi đánh bay bầu ko khí im lặng đang chờ đợi đó .

- cái gì ko được ? Ta muốn là được , ai dám ngăn ta ?

Chính là phía xa , ko phải cảnh mọi người mong đợi : ta mặc tổ y lam sắc , so với bình thường thì có chút đẹp hơn . Váy xuống dài như dòng nước , thêu vài bông cầm tú cầu bằng chỉ xanh đậm . Tay áo quá khuỷu , chỉ trắng hoa văn văn tinh xảo . Lụa trắng buộc nơ lỏng qua eo . Tóc buộc cao nghiêng 1 bên , gài cặp thủy phý trắng tinh khiết . Mạn sa mỏng hơn thường ngày, trắng trong suốt , mắt biếc mở to , mũi cao hơi ửng đỏ , môi qua mạn sa chỉ thấp thoáng hồng . Chỉ ít may mắn ra ta để bọn họ trang điểm chút đi ?

Lam ảnh đi nhanh về phía chánh điện , các cung nữ đằng sau sắc mặt trắng bệch, khóc ko ra nước mắt đuổi theo .

Khuông tử và Nhu nhi thương ta ko kém Phong , ta cố cầu đuôi khóc ra vài giọt nước thì họ cũng mũi lòng đuổi cung nữ ra ngoài chuẩn bị cho ta .

Chính là , các quan lại nữ quyền trong điện như con tắc kè hoa đổi sắc mặt liên tục .

He , Phong hẳn cư nhiên như vậy , thấy ta muốn gì sẽ cho cái đó , cư nhiên thấy ta như vậy khuôn mặt có hơi giãn ra , khóe môi cong lên 1 chút .

Chết tiết , mỹ nam kế , như yêu nghiệt dụ dỗ bọn cung !

Soái soái soái , cực soái !

Hix , tìm ta cư nhiên ko tự chủ đập lệch 1 nhịp , theo đó mà liên tục loạn nhịp , khuôn mặt theo tim đập liên hồi máu cũng chảy ko xuôi , đỏ mặt !

- Phong , người yêu nghiệt ! - ta khề nhếch môi , thẳng thắn nói .

Có lẽ ta nói vậy hẳn cười cũng tươi hơn . Dù thấy hẳn cười nhiều lắm rồi , nhưng có lẽ nụ cười như vậy cũng quá mỹ đi ?

Tân hoàng đế gì chứ , tiệc tùng lớn hơn tiệc bình thường nhiều nhưng tiếc rằng ta lại ko thích ồn ào .

Sứ giả các nước tới chúc mừng rất nhiều . Có 1 vài sứ nước mang tiếng nói giống anh , pháp , nĩ , ... đối thoại với ta ? Rất tiếc đi , bọn cung giỏi nhất tiếng ngoại quốc đó . Nhất là tiếng anh , những thứ tiếng khác gọi là biết 8 phần .

He , nhận thêm cái chức " toàn năng hoàng hậu " đi .

Sau khi yến hội kết thúc , ta đã bị dọn tới " Phụng bào cung " vốn là cung của Hoàng hậu trước . Còn giờ chuyển sang thành " Mỹ lam cung " .

Ta vốn rất muốn chinh đồn lại nơi này lâu rồi , giờ làm đi !

1 , ta ghét màu vàng . Chuyển sang ôp lam ngọc đi .

2 , cung nữ , quần áo quá xấu , ta về lại đi , dù gì kiếp trước ta cũng thiết kế đạt hạng 2 đi .

3 , ta ghét màu sắc quá rực rỡ như vậy . Trồng hoa có màu xanh lam và đỏ thôi .

4 , khi lâm triều , Hoàng hậu ta cũng sẽ đi và cư nhiên có tiếng nói .

5 , phế bỏ hậu cung . Cái đó ko cần , đập đi , xây cho ta đấu trường .

Năm 1084

Bảo quốc lại sang xâm lược . Lần này rất nghiêm trọng nha . Chiếm giữ được Hưng Thành , nơi giáp với Tuệ quốc _ đất nước tiếp tế cùng xuất khẩu lương thực cho Trần Ngọc quốc .

Vậy nên , Phong hẳn phải đích thân tới chỉ huy .

Nhớ nha , là chỉ huy , chắc chắn câu nói ta nói trước khi tạm biệt hẳn là nhớ rất rõ " Phong , nếu để ai làm rụng chỉ 1 ngọn tóc của người , khi về đừng bao giờ đi và Mỹ lam cung của bọn cung . "

Còn lại là sợ ta sẽ thêm 1 lần chạy sang nước khác kiểm chuyện , nên sai Hắc Kim canh giữ ta . Nhưng hẳn ta thì làm được gì ? Chính là hiện ta đang ở phố xá Hưng Thành nha ! Buổi tối lên đi giết người , buổi sáng ta sẽ đi vui chơi đầu đó ở nơi này . Ở đây nhà cửa đã tan tác hết , nửa số dân đã chết , thân chất đầy đường , máu me tanh tươi xộc thẳng vào mũi . Số còn lại đã được Hàn Bảo Phong sai người bảo vệ đưa đi . Nghĩ là nếu bị phát hiện ta ở đây , kẻ cả quân ta hay quân địch đều nguy hiểm .

Như nhĩ sớm đòi theo , sợ ta nảy sinh bất trắc , nhưng chưa gì tới đây cảnh tượng máu me thấy chất làm nàng xui rồi , hiện tại sắc mặt chính là trắng bệch , đành nhờ Hắc Kim công . Khương tỷ thì cứ nhiên chạy lon ton với ta đi xem cảnh tượng huy hoàng có 1 ko 2 này rồi !

- tiểu Mỹ , muội muốn khử tên tướng đó trước ko ?

- khử ?

- đúng a , đi quan sát chiến trường được 3 tháng rồi , muội ko nghĩ ra được gì sao ?

- nghĩ ?

- tướng chết , binh loạn , quân ta nhanh thắng , muội ko muốn Phong hấn nhanh chóng về với muội so ?

- 1 chút !

- tại sao lại chỉ 1 chút ? - Khương tỷ nhủ mi

- ư , tại nếu về hấn sẽ ko cho muội đi chơi .

- tiểu Mỹ , nghe nè . Người chỉ huy của Bảo quốc chính là Trang Khuynh thái tử . Có mái tóc màu bạc , cỡ bằng tuổi Hàn Bảo Phong đó , cực kỳ đẹp trai phong độ ! - Khương tỷ vừa nói , mắt sắp biến thành hình trái tim rồi .

- tại sao nói muội cái này ?

- à nhầm . Hấn cùng 5 vị tướng sĩ mạnh nhất ở đỉnh Quan sơn quan sát mọi nhất cử nhất động của toàn quân . Còn lại Hàn Bảo Phong ở trên đỉnh Nhất sơn đối đó . Ở sau Quan sơn là 1 khu rừng rậm rạp , với muội thì dễ như chơi che dấu hơi thở cùng tiếng động ở đó muội chẳng có nội lực nên ko lo !

- ý tỷ là kêu muội giết chúng ?

- chuẩn ko cần chỉnh !

Khương tỷ nói cũng ko sai . Hàn Bảo Phong lấy 1 chọi trăm còn thắng . Hay nói đúng hơn , hấn _ ma vương khát máu _ là người bình sinh để học võ . Binh pháp , khinh công , kiếm vũ , âm thân , ám khí , dịch dung , nội lực hấn lại là cực kỳ cường đại .

Hấn ko tự nhận mình là số 1 , chỉ nói " ta ko nhận mình chi đệ nhất võ lâm , nhưng số người đánh bại được lại có hạn "

Khiêm tốn nhĩ ? Nhưng lọt tai ta cứ nhiên thành " số người đánh bại được ta ko lớn hơn ko , số người ngang bằng ta ko lớn hơn 1 "

3 canh giờ sau . Đỉnh Quan sơn

Yeh , ta suy nghĩ quả đúng !

Số lượng ngang bằng hấn chỉ có 1 _ Trang Khuynh !

Gia thế ? 1 thái tử , 1 hoàng đế .

Nhan sắc ? 1 tóc bạc hút hồn . 1 tóc đen ảo diệu . 1 phượng mâu nguy hiểm . 1 trong trẻo lạnh băng .

Võ nghệ ? Ai hơn ai ? Cứ nhiên ngang bằng . 2 nam nhân , chỉ 1 người được sống , 1 người thao túng thiên hạ . Người còn lại ? Chết 1 cách nhục nhã thảm khốc !

Nếu đó là Phong , ta cứ nhiên ko cho chuyện đó xảy ra , thứ ta bảo vệ , là hấn , thứ bảo vệ ta , cũng là hấn . Chuyện gì xảy ra với hấn , ta quyết ko cho .

Hấn là người chấp nhận ta , hấn là người ta chấp nhận . Hấn sinh ở bên ta , tử ở cạnh ta , hấn chết thì phải là ta giết !

5 tướng sĩ mạnh nhất Bảo quốc , tép rùi! Ko cần bồn cung ra ta , Hắc Kim tự thân vận động là được .

Còn Trang Khuynh ? Thật mạnh , sức ta ko đấu được hấn . Mọi chiêu thức là bị 1 đòn chặn được .

Cứ nhiên chuyển động quá nhanh , mạn sa của ta rút .

Nam nhân , ai cũng vậy , thấy khuôn mặt ta , tất cả đều đờ đẫn , đổ mặt , tim đập .

Trang Khuynh đó cũng vậy , là lúc ta phản công .

1 kích chí mạng vào hông , nhưng thân thủ hấn thật nhanh , né được nửa kích

Là đánh trên đỉnh núi có phải dễ thấy hay sao ? Nhờ màu tóc mà Phong đã dẫn 1 nghìn quân sang bảo hộ và đích thân tới đưa ta về . Dồn vào thế bí ,

Trang Khuynh đành chịu thua , nhưng Phong lại ko giết hấn , chỉ nói " ta ko muốn tiêu hủy 1 nhân tài , nhất là đối xứng tầm với ta ! "

Và Khương ty bị hấn đưa về Khương gia , nhờ Khương thương nhân giam giữ ko cho ra ngoài 1 năm . Ta lại bị hấn ... cưỡng hôn , cưỡng hôn , cưỡng hôn a ! Lại còn ko được ra khỏi Mỹ lam cung nửa năm .

1 tháng sau , sinh thần của hấn . Vô vị , ta và hấn đều ko thích náo nhiệt .

Vô tình , ta nghe được 1 cuộc nói chuyện nhỏ của 2 vị hoàng đế chư hầu Trần Ngọc quốc .

" tên Hàn Bảo Phong đó thật ngu ngốc , sủng ái chỉ 1 nữ nhân , triều chính vụ tham ô quan ở Thụy thành hấn tiêu diệt còn chưa hết ! "

" thôi đi , hấn vậy mà chinh chiến sa trường , thân cho người 1 con ngựa giữ được mảnh đất bé nhỏ đó của người ! "

_ XOAT _

Khỏi nói nhiều , si nhục hấn? Riêng chỉ có ta mới được ! Dơ Bản thật , làm bản phượng bào của ta !

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Trúng Độc

năm 1085

Trần Ngọc quốc

Khuynh thành

Hoàng cung

cung hoàng hậu - Mỹ lam cung - 1 bóng người cũng ko có .

Thiên Mỹ gối đầu trên đùi Hàn Bảo Phong , nằm dài trên ghế quý phi . đôi mắt nhắm lại , hàng mi dài cong cong xinh đẹp như cánh bướm . ba ngàn tóc xanh xinh đẹp trải dài , thân mặc lam y mềm mại mà giản dị , ko mất khí chất thanh tao xinh đẹp vốn có của nàng .

Thiên Mỹ thoáng nhăn mày , khẽ lên tiếng

- Phong , dịch đầu ra chút , chói ..... !!!

Hàn Bảo Phong cũng theo ý nàng nghiêng đầu sang 1 bên

- nàng còn nằm đây sao ? ko còn đi chuẩn bị cho ngày trọng đại hôm nay sao ?

- trọng đại ? Âu Dương Lăng đã về chưa ? - nàng khẽ mỉm cười xinh đẹp , ôn nhu vô đối .

- về rồi , sau khi gửi thư hôm nay sẽ tới thăm Âu Dương tướng quân liền về chuẩn bị cho đại sự của nàng - hấn khẽ cười , 10 năm trôi qua , 10 năm đợi chờ , ngày này rốt cuộc đến , cái ngày hấn và nàng cùng chờ đợi trả thù Âu Dương gia .....

- ha , thật hay , ngày huyết tẩy Âu Dương phủ còn cần trọng đại quá như vậy ! - nàng ngồi dậy , khóe môi dần ra nụ cười xinh đẹp .

kiểm tra kỹ càng , càng ngày khó hiểu , thân thể mẫu thân nàng ko đơn giản là Bạch Tuyết Sương .

nhớ lúc nàng 13 tuổi , nghịch ngợm chạy vào Âu Dương phủ trong đêm , tới nơi xưa kia mình từng ở . vô tình đánh rơi viên lam ngọc Phong tặng lúc 5 tuổi xuống gầm tủ gỗ . cái tủ gỗ này nhìn vậy sao bề rộng cũng lớn thật , làm nàng phải gọi Khương ty ty tới bê ra cùng . chứ lúc đó Phong hấn đang duyệt tấu chương cả núi sao biết nàng chạy đi chơi chứ ?

lại vô tình tìm được 1 cái lệnh bài huy động được cả 1 đội quân 10 vạn binh sĩ của thanh đảo . nói là 1 vùng đảo , nhưng nơi đó có diện tích còn rộng hơn cả Trần Ngọc quốc . nơi đó cũng được coi là 1 đất nước - 1 châu lục khác với Trần Ngọc quốc .

nàng có len lén hỏi Hàn Bảo Phong mới biết chuyện này . nhưng tại sao mẫu thân nàng lại có cái thứ này ?

dù có đi hỏi đại thúc người cũng chỉ lắc đầu ko biết ?

nói đến chuyện đi hỏi hấn , hấn truy cứu tét nàng 2 phút vào mộng rồi mới chịu cho qua ..... hu hu , độc ác .....

- tiểu mỹ ! - câu nói của hấn đem hồn nàng đang suy nghĩ vẫn vơ trở về hiện thực .

- hả ?

- suy nghĩ gì vậy , mau đi tắm đi - hấn nhéo nhéo chót mũi nàng nói .

- ần - Thiên Mỹ đứng dậy , tiến ra phía cửa .

RẦM

- tiểu Mỹ ???

tiếng nói trầm ấm của hấn vương vấn tai nàng ...

đây là gì ? là nàng bị xui x ? tại sao lại như vậy ? nguyên nhân là gì ? nàng bị làm sao ?.....

trong đầu Thiên Mỹ phát ra cả tấn câu hỏi , mí mắt nàng càng thêm nặng trĩu , chỉ nghe mơ màng tiếng hấn hét âm lên câu nói " đi mời đại tiểu thư Khương gia tới đây " , có vẻ rất khẩn trương và kích động .

- ừm ..... - Thiên Mỹ khẽ lên tiếng , con đầu đầu hình như giảm được đôi chút , nghiêng đầu sang thấy ngay bên cạnh Hàn Bảo Phong đang cầm lấy tay nàng rất chặt , khuôn mặt khuyên quốc có xuống sắc , lẩm bầm mấy câu như " tiểu Mỹ , tỉnh lại đi " ; " đừng làm ta sợ " ; " ta ko thể sống thiếu nàng " .....

kích động ? cũng phải thôi , từ 10 năm trước , nàng chưa từng vô tình đổ bệnh mà ko có nguyên nhân gì

- Phong ...! ta ổn ! - nàng nhẹ mỉm cười , đủ để trấn an hấn .

- tiểu Mỹ , nàng tỉnh ! - hấn kích động nói , khuôn mặt lấy lại chút thần sắc . như nhớ ra gì đó , đứng dậy bước ra ngoài , hô t0 - Khương Uyển Uyển !!!

Khương Uyển Uyển bước vào , cười nhìn nàng

- tiểu Mỹ Mỹ , muội làm tỷ sợ đấy ! - nói đoạn bắt mạch cho nàng .

Khương Uyển Uyển đôi mắt thâm thúy nhìn sang Hàn Bảo Phong . khẽ lắc đầu .

- 2 người ... có chuyện giấu ta đúng ko ? - nàng cúi mặt hỏi . 2 người nhìn nhau với ánh mắt ý nói " vẫn thế " là sao ? lại còn lắc đầu , ý gì ?

- tiểu Mỹ Mỹ ..... - Khương Uyển Uyển thở dài , liếc mắt nhìn Hàn Bảo Phong ý nói bảo hấn ra ngoài .

- ta ra ngoài - hấn cũng hiểu ý , đi ra .

Khương Uyển Uyển nắm lấy tay nàng , nhỏ giọng

- tiểu Mỹ Mỹ , muội biết chuyện mẫu thân muội trúng cổ độc tên nội độc rồi đúng ko ?

- ần , muội biết lúc mới rời Âu Dương gia ! - nàng khẽ gật đầu.

- ta đã biết điều đó ngay lần đầu gặp muội . mất , mù mà con người vẫn long lanh mà ko đen đặc , vẫn chớp mắt như bình thường .-Khương Uyển Uyển thở dài nói .

- ần .

- muội trúng ngay từ lúc nhỏ , ngay trong bụng mẹ !

- hả ? - nàng khẽ tròn mắt . nàng trúng nội độc ?

- mẫu thân muội trúng nội độc vào 5 năm trước khi sinh ra muội . muội đã trúng từ trong bụng mẹ , 15 năm sống trên đời , tổng cộng là 16 năm , độc đã phé . giờ đã phát tán hết cơ thể , và giờ chuẩn bị tiến lên não , đôi khi sẽ gây đau đầu , chóng mặt , mất hết sinh khí ,... nếu ta , muội cùng Thiên Y thì sẽ có thể tạo ra được cùng không chế 1 khoảng thời gian .

- là như vậy sao ? nghĩa là ... khi muội sinh con , muội chết , và nhi tử của muội ..... - lời nói ngắt quãng , nước trong mắt nàng chập chùng rơi ra

- bình tĩnh , tiểu Mỹ - Khương Uyển Uyển ôm nàng vào trong lòng , Khương Uyển Uyển nàng thực thích nha đầu này , như số phận nha đầu này sao lại như vậy chứ ?

- tỷ nói ta bình tĩnh ư ? ta sao có thể đây ? cái chết ta ko mong muốn nhất là cái chết như mẫu thân ta , giờ , ta , con ta , dòng dõi của ta sẽ như vậy , ta có thể bình tĩnh sao ? - Thiên Mỹ khóc , từng giọt nước mắt nóng hổi của nàng lăn trên má rơi xuống .

- ta biết cách !

-tỷ nói biết cách ? - nàng ngẩng đầu lên , khuôn mặt khuy nh quốc đã đầm nước .

- Thanh đảo , có 1 vị nhân sư , độc gì cũng biết giải , chỉ do tính tình cô quái nên mới ko nổi danh . người này ko muốn cứu người thì thấy chết trước mắt ko cứu , nếu muốn thì chỉ bị trầy nhẹ cũng chăm sóc tận tình ! - Khương Uyển Uyển khẽ nói , mong ông ta sẽ giúp tiểu Mỹ Mỹ nhà nàng .

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Đường Tới Thanh Đảo

- ọ ọ ọ ..... - Thiên Mỹ ngồi xổm bên gốc cây nôn thóc nôn cháo . có vẻ muốn nôn hết chỗ đã ăn sáng nay .

- ta nói mà , tiểu Mỹ Mỹ ko đi được xe ngựa đâu ! - Khương Uyển Uyển nhìn chăm chăm Hàn Bảo Phong đang vỗ vỗ lưng cho Thiên Mỹ .

- nhưng có nội độc mà , lỡ kinh động ? - Hàn Bảo Phong nhìn nàng , lỡ kinh động độc thì sao a ?

- người bị trện đó làm cho phẳng não luôn rồi sao ? tiểu Mỹ nhà ta như thùng nước , đi xóc tràn ra được à ???

- ha ha..... ta ... quên ...

- được rồi muội đi ngựa ! - Thiên Mỹ đứng dậy , mặt vẫn trắng bệch .

7 người, thiên Mỹ , Hàn Bảo Phong , Khương Uyển Uyển , Hắc Kim , Nhu nhi , Ma Y , Thiên Y, trốn ra khỏi hoàng cung để đi tới Thanh đảo . ko thể nào dùng từ " đi " được , đi là quang minh chính đại ra khỏi cửa lớn , chứ 7 người họ ném tất cả chỗ công việc còn lại cho tam vương gia rồi lên cửa phụ mà đi . tên Hàn Bảo Phong này thì như đũa ngọc , sau khi Thiên Mỹ xảy ra chuyện như vậy liền chăm sóc tới quá đáng . ko cho cưỡi ngựa , chỉ được đi xe ngựa , tất cả thứ gì Khương Uyển Uyển nói ko ăn được là ko cho ăn .

- đi ngựa nhanh hơn mà , thêm nữa đã hứa 10 năm để quay lại mà , như vậy dài thời gian coi như ko nên ! - Thiên Mỹ cười , Phong này , đừng quá lo lắng như vậy , người làm ta phải lo lắng lại mất !

- ân ! sắp tới thị trấn tiếp theo , gắng lên đi , chúng ta đi mua ngựa ! - Hàn Bảo Phong gật đầu , khỏe môi cũng giãn ra 1 chút .

nửa tháng sau

vụ việc hoàng thượng , hoàng hậu cùng đại tiểu thư Khương gia bỏ trốn cuối cùng cũng bại lộ , cả nước cũng chả ai trách móc , 1 phần do quá sợ 2 người khủng bố này , 1 phần do chuyện tình 2 người quá đẹp đi ? cùng ngao du thiên hạ ?

trên vùng biển phía tây , 1 con thuyền đang lao trên mặt nước .

mấy ngày nay , Thiên Mỹ nàng cứ nằm bẹp 1 chỗ , mặt trắng bệch , lúc xanh ngắt , lúc lại tím . do ko muốn thu hút sự chú ý của người chài , họ chỉ thuê 1 cái thuyền khá bình thường , chỉ bằng 2/3 thuyền hoàng gia thôi .

Thiên Mỹ đã thể , Hàn Bảo Phong 1 bước cũng ko rời nàng . Nhu nhi và Hắc Kim đứng là lừa đảo , suốt ngày kêu giúp cái này cái nọ , thực chất là đang tình tứ mà ! Thiên Y và Khương Uyển Uyển thì ngày nào cũng ở mũi thuyền chế thuốc , Ma Y cũng ngồi bắt mạch nghiên cứu loại nội độc cả ngày mệt mỏi ko kém . trong cái nửa tháng ấy , cả 7 người đứng ngồi ko yên , tất bật làm việc .

- tiểu thư ! tiểu thư ! người xem , là đất liền ! chúng ta tới nơi rồi ! - Nhu nhi sung sướng hét lên ! nàng thật nhớ vị thức ăn của đất liền mà , cả nửa tháng ăn hải sản làm miệng nàng tanh thấy gớm !

- đâu ? mau vận tốc lực thuyền lên đi ! - Thiên Mỹ nghe thể , hết cả mặt trắng bệch say sóng , bật dậy chạy ra chỗ Nhu nhi .

- tiểu Mỹ Mỹ ? muội ko thấy cái gì lạ sao ? - Khương Uyển Uyển hơi nhú mày , tại sao những tên lính canh biển kia thấy họ lại chỉ chỉ rồi hét ầm lên như thế ?

thôi kệ đi , dù gì bọn lính canh ấy cũng đi rồi kia ?

- có gì sao ?

- ko , chắc tý hơi mệt rồi , muối mau nuốt cái này đi ! - nói rồi nàng nhét viên thuốc vào miệng nhỏ của Thiên Mỹ .

con thuyền cập bến , Hàn Bảo Phong bế Thiên Mỹ xuống , nàng cũng chẳng để tâm . nam tử hồng y lãnh huyết , vẻ mặt có chút tiều tụy nhưng vẫn thật là soái , ánh mắt nhìn hần có đủ loại , ghen tỵ có , kể cả nam nhân hay nữ tử , yêu mến có , hứng thú có , ... nam nhân thì muốn bắt cóc hần về làm thiếp , nữ nhân thì lại thích sai người nhốt hần lại 1 nơi để hằng ngày mình ngắm và sàm sỡ tùy ý !

nhưng đó là ý nghĩ khi chưa thấy trong lòng hần ôm nàng . là do nàng quá bé đi ? ko ai thấy sao ?

Thiên Mỹ cảm nhận được cả 1 đồng ánh mắt nhìn về phía " nam nhân của mình " liền khẽ cựa quậy , đầu ngẩng lên đặt vào vai hần .

TRỜI OI ! khuôn mặt xinh đẹp trong sáng ko nhiễm chút bụi trần . cầm thanh tú đặt lên bờ vai rộng của hần , môi anh đào hơi cong cong , nở ra nụ cười nhẹ nhàng , tựa tiểu phi tiểu . mũi cao thẳng tham lam hít hà mùi hương nam tính của hần , đôi mắt xanh biếc khẽ chớp chớp , cầu hôn đoạt phách , làm đôi lông mày như cánh bướm đang bay , cong cong dài mà mềm mại . nữ tử vận lam y tơ lụa ngọc ngà ôn nhu như nước . 2 tay nàng khẽ vòng ra cổ hần . nhìn rõ từ phần khuỷu tay trắng muốt , làn da mềm trơn bóng , 10 ngón tay đan xen vào nhau , 2 bàn tay nhỏ nhỏ mềm mại như lông vũ , móng tay hồng hồng độ dài vừa phải . váy khẽ đung đưa , thoảng theo gió nhìn kỹ thấy đôi hài mà trắng thêu hoa thanh anh . lam y ôn nhu và hồng y rực lửa , như nước với lửa mà sao vẫn hòa hợp tới vậy , hồng y cao ngạo , lam y trong sáng . nam thanh nữ tú , tuyệt sắc !

xem 2 người này như vậy , tất cả mọi người ko ai ko đỏ mặt , cũng chẳng ai dám kêu la hò hét . khí thế bức người.

Khương Uyển Uyển thì nhảy xuống 1 mình , vẫn bạch trường bào xuất trần tiêu sái , làm cả 1 đám nữ tử gần đó xém xịt máu mũi mà ngất đi ! Thiên Y băng lãnh thật mà , thể à lại đi yêu cái Ma Y hài tử đó , 2 người khác nhau 1 trời 1 vực , 1 vô lại hay cười , 1 nghiêm túc thích tích chữ . nhưng đi với nhau đẹp như bức tranh vậy ! (tiếc là sau đôi nam nữ chính kia !)

Nhu nhi ôn nhu mềm mại làm cả 1 đám nam nhân nhìn máu sôi trào luôn , nhưng sôi trào xong thì gặp ánh mắt giết người của Hắc Kim thì có cảm giác như bị liệt cái đó vậy ! (chủ nào tớ này ==)

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Mộng Lạc Nhu ?

- Phong , thả ta xuống được rồi ! - Thiên Mỹ khẽ nói . Nên để cho mọi người nhìn thấy nàng , thấy nàng a ! Phong hần cao lớn , ôm nàng cứ nhiên như che luôn cả thân hình nhỏ bé này vậy , nàng sao có thể để nam nhân , nữ nhân 1 loạt dùng ánh mắt đó nhìn nam nhân của bọn cung , à ko , bọn cô nương đây ? Cho chúng thấy mỹ nhân bên cạnh cứ nhiên sẽ ko dám sờ sảng nhìn như vậy ! Hắc hắc , thật thông minh mà !

- tiểu Mỹ , cảm thấy gì ko ? - Hàn Bảo Phong buông nàng xuống , ghé tai Thiên Mỹ nói

Thiên Mỹ theo bản năng nhìn ngó xuống quanh : ừ thì , cặp Nhu nhi _ Hắc Kim 1 bên ôn nhu thanh tú , xinh đẹp động lòng người , 1 bên cao ngạo lãnh tuấn , sát khí tỏa ra kinh khủng , chẳng ai dám can lỗi đi của họ . Cặp Ma Y trẻ trâu cùng lãnh lãnh đậm đậm Thiên Y có vẻ tình hình ko tốt . Ma Y ngồi với các nữ tử , người ta hỏi gì nói cái đó , đúng là ko đánh mà khai , chắc chắn trong lòng muốn nhảy tới chỗ Thiên Y nhưng bị những nữ tử này chặn đường , do hần quá đáng yêu , ngây ngô mà ! (cái này ta ko phủ nhận , Ma Y là sát thủ chuyên dụng độc , giết người nhanh dễ sợ mà ngây ngô ư ?) Thiên Y cũng chẳng khá quan tâm , trên người nàng vốn có cái loại hàn khí đáng sợ nên chẳng người ngoài chẳng vậy nàng được , đứng tu ngưu nhìn tướng công bị cướp sao ? Khương tỷ cũng ko khá hơn Ma Y mấy . Bạch y tuấn lãng phong trần , khuôn mặt yêu nghiệt , huống chi lép như vậy , mặc bạch trường bào , ko quen đều nói " soái ca " đấy !

- a , thì Ma Y và Khương tỷ rất tội nghiệp ? - Thiên Mỹ dòm ngó này giờ mới nói

- ko phải cái đó ! - Hàn Bảo Phong co giật khóe miệng . Nàng tại sao tới nơi ko ai biết mình là lãnh huyết hoàng hậu liền chung ngay tính cách vốn có _ ngây thơ _ của mình ra chứ ? Khuôn mặt nàng thiên sứ như vậy , ai mà ngốc nghếch ko thèm muốn chứ ?

- vậy cái gì ? - Thiên Mỹ hơi chu môi , khuôn mặt có chút bức dọc

- cảm nhận , số lượng người ... đang đi về phía này ! - hần thở dài , nàng sao có thể quá ngây ngốc như vậy , tay khẽ miết miết tóc xanh của nàng .

Thiên Mỹ nhắm mắt , tập trung tinh thần . 1 2 3 4 5 6 7 8 9 ..... 60 ?

- 60 người , 28 người chân có lực như võ tướng hoặc binh lính , 2 người đi ngựa , 30 người còn lại chân uyển chuyển mềm mại , có vẻ như các tú nữ phong thái cực chuẩn y ... nữ nhân trong cung ! - Thiên Mỹ mở mắt , thu hồi ý nghĩ , mắt giương lên nhìn hần nói .

- rất tốt , thỉnh lực và giác quan thứ 6 đã lên cấp ! - hần xẹt qua 1 tia cười ôn nhu , tay to xoa đầu nàng

- làm gì vậy ! Rối tóc ! - nàng chu chu cái môi hồng nhuận , tỏ vẻ mặt giận dữ . Hắn cười cười , tiếp tục xoa đầu nàng , hình như cố cho nàng rối tóc .

Cái tình cảnh này làm cho Khương Uyển Uyển của chúng ta đã 22 ko có phụ quân tức trào máu , nhưng nếu muốn cũng được mà , chọn đại 1 mỹ nữ ở đây mang về ! (=")

RẦM RẬP ! RẦM RẬP !

Thiên Mỹ nghiêng đầu nhìn sang phía phát ra âm thanh kia , là số người lúc này nàng cảm nhận được . 28 binh lính , hình như là đội nghênh đón và chào mừng khách quý tới Thanh đảo . Đoán cũng dễ thôi , mặc y phục đồ chọi như vậy ? 30 nữ tử thân hồng y xinh đẹp , dáng người ôn nhu mềm mại . 2 người còn lại là 2 nam nhân trên lưng ngựa , mặc triều phục của Thanh đảo , 2 cái lệnh bài ngọc kia dễ nhận biết nhất : nhị vương gia và tứ vương gia .

58 người nô bộc kia cúi người thật thấp , hành lễ theo kiểu Thanh đảo , xác định là phía Thiên Mỹ nói

- Lục quận chúa thiên tuế , thiên tuế , thiên thiên tuế . Mong thần nữ an khang cát tường !

Tất cả mọi người trở mắt , nhìn sang Thiên Mỹ . Còn nhân vật chính bị soi mói kia lại ko khỏi nhũn mỵ . Lục quận chúa là ai ? Có lẽ nhận nhầm nàng sao ? Nhưng mà còn Mong thần nữ nữa ? Đó là ý gì ? Đang suy nghĩ , 1 giọng nói nữ tử trong trẻo , quen thuộc làm nàng 1 lần nữa kinh động tâm trí

- đứng lên đi , Mong Lạc Nhu ta nay đã mang lục quận chúa về .

- Nhu nhi ? - cả Thiên Mỹ , Thiên Y , Ma Y , Hàn Bảo Phong , Khương Uyển Uyển cùng Hắc Kim đồng loạt khó hiểu cất lời . Tất nhiên , khuôn mặt sa sầm khó hiểu nhất , là của Thiên Mỹ cùng Hắc Kim !

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Chuyện Xưa ?!?

Chuyện này , vốn được sắp đặt rồi ? Ha , thì ra nàng bị người nàng dành cho phân nửa trái tim tình cảm , người nàng thương yêu quý trọng và luôn nhắc nhở , nàng phải biết ơn người đó , đối xử tốt với người đó , yêu thương , ... đâm lên sau lưng ... ?

Thì ra tên nàng đã được định sẵn Lăng Tiểu Lạc - hay nói cách khác là lục quận chúa Thanh đảo , ko theo họ cha , theo họ mẹ . Ra như thế nào , đi tới đâu nàng cũng bị ruồng bỏ ? Thiên Mỹ khẽ cười lạnh . Hàn Bảo Phong như nhìn ra trên khuôn mặt nàng có chút thay đổi , tay kéo đầu nàng về phía lòng mình , cho nàng 1 nơi để ổn định thần trí , sâu trong đôi mắt hắn , bão lên , giông đến . Đừng ai kể lại câu chuyện đó , chỉ cần nghĩ tới , nàng đau lòng , hắn cũng vậy , cho nên đám người Thanh đảo này ít nhiều nên kín miệng .

Nhớ lại chuyện lúc này , sau khi Nhu nhi đứng dậy nói " Mong Lạc Nhu ta nay đã mang lục quận chúa trở về "

6 người họ đã bị rút nửa thanh hp rồi (ý là kinh hoàng tới nỗi sa sầm như mất cả nửa số máu trong người ấy ^.^)

Ngay sau đó , 2 a hoàn mang lên cho Nhu nhi nàng 1 bộ quần áo như miko (quần áo của những nữ pháp sư trừ ma trong đền thờ) , có phần đẹp dễ hơn , hoa văn họa tiết sắc sảo hơn nhiều , thêm đó là tóc cũng được chỉnh lại , buộc thông 2 bên vai với lụa trắng . Nhu nhi nàng đã lên ngựa và đi đâu đó rồi ...

Còn 2 vị nhị vương gia , tứ vương gia kia xúc động chẳng kém , ôm Thiên Mỹ lại nhai

" lục muội , muội chịu khổ rồi ! "

Rồi đưa 6 người họ vào cung

- HOÀNG THUỶNG GIÁ ĐÁO ..... !!! - giọng tên công công vang lên trong chánh điện.

Sau đó là thân ảnh 1 hoàng kim , cư nhiên thời đó ko ai được mặc màu này trừ hoàng đế .

Hoàng đế Thanh đảo _ Lăng Phi Trần .

- lục muội ! - Lăng Phi Trần như chẳng thấy ai , chỉ thấy 1 thân lam y ôn nhu mềm mại như dòng nước trong trẻo trước mắt . Tuy rằng màu tóc nàng làm hắn cũng hơi khó hiểu .

(tại Mỹ tỷ gục đầu trên vai Phong ca nên làm sao thấy mắt được ^.^)

Im lặng ...

Im lặng .....

Im lặng .....

Trước tư thế xúc động xém khóc , đang tay như thể muốn nằng nhảy vô lòng hấn ôn nhu lên tiếng " đại ca ! "

Thì những người còn lại mỗi người 1 biểu cảm .

Thiên Mỹ chẳng để tâm , vẫn gục đầu bên vai Hàn Bảo Phong , 2 người này từ khi vào thì đã ngồi ôm nhau như vậy a ! Hàn Bảo Phong hấn 1 tay ôm eo , 1 tay miết miết tóc nàng , mắt như tõe ra tia lửa điện nhìn Lăng Phi Trần . Khương Uyển Uyển ngao ngán thờ dài trước tình cảnh này . Ma Y chỉ nhún nhún , ý nói : kệ ông . tiếp tục nghịch tóc đen của Thiên Y . Thiên Y nằng cư nhiên vẫn cứ cho hấn nghịch , ngồi điềm đạm uống trà . Hắc Kim lại từ này giờ vẫn cứ thộn mặt ra như vậy , thần thờ nhìn vào khoảng ko vô định .

Cả 6 người này , ko đem vị hoàng đế này đặt trong mắt . Tuy nhiên , nhìn cái tình cảnh vô phép này , vị công công tức giận lên tiếng .

- các ngươi ! Còn ko mau đứng dậy chào thượng đế ? Thật vô ph... ?? - rất tiếc , ông ta còn chưa nói xong đã bị Hàn Bảo Phong rút 1 chiếc trâm trên đầu nàng ra phi 1 cái trúng búi tóc liền cằm họng . Mà hấn lấy ra rất đúng cái a , chính là cái trâm nặng nhất , rườm rà nhất , mà nàng cũng ko thích nhất !

- im lặng , tiểu Mỹ còn đang ngủ . Nếu ngươi nói nữa , lần sau là vào họng ngươi đấy ! - hấn vồn vện đáp lại 1 câu . Tất nhiên viên công công đó đã sợ hãi lui xuống .

Đôi mắt thâm thúy của Lăng Phi Trần khẽ ánh lên , nhếch mép giương lên nụ cười thập phần... soái (chung 1 dòng máu với Mỹ tỷ có khác = "=)

- Bảo quốc thái tử tham kiến ! - lại 1 giọng nói vang lên

- Trang Khuynh tham kiến Hoàng thượng ! - Trang Khuynh thái tử hành lễ - Hàn Bảo Phong ? - hấn nói lên khá ngạc nhiên , có lẽ chẳng phải biết chuyện Hàn Bảo Phong tới nên mới vào đâu nhỉ ?

- Trang Khuynh thái tử , đứng dậy đi , ban ngồi ! - Lăng Phi Trần ngồi lên vị trí chủ

- Trang Khuynh , ngươi tới đây làm cái gì ? - Hàn Bảo Phong khẽ nhủ my tâm , lờm Trang Khuynh .

- à , ta từ tuần trước tới đây cầu kiến cùng mong kết giao hảo hữu với Thanh đảo để đánh bay Trần Ngọc quốc ! - hấn cười ngây thơ nói , thực ra cố tình trả đũa vụ thua năm ngoái đấy mà .

5 người , Khương Uyển Uyển , Hắc Kim , Thiên Y , Ma Y và Lăng Phi Trần đã được đưa ra ngoài vòng tõe tia lửa điện của 2 người kia , tất nhiên Thiên Mỹ nhà ta vẫn vô tư ngủ ngon .

- Thanh đảo hoàng thượng , người có thể giải thích cho sự việc sáng nay rồi ! - Hàn Bảo Phong ngoảnh mặt làm lơ , phía Lăng Phi Trần nói

- ân , người đâu ! - 1 a hoàn cung kính bước lên , trên tay là 1 cuộn giấy khá cũ kỹ.

Lăng Phi Trần mở ra , dường như rất quý trọng bức vẽ ấy .

- Thiên Mỹ ? - ko sai , trong bức tranh đó , là 1 nữ tử . Thân ảnh mềm mại ôn nhu , ngồi bên cổ cầm . Khuôn mặt trái xoan cân đối , mắt đen to tròn , ngập nước , lông mày dài cong cong như cánh bướm , mũi cao thẳng , môi nhỏ hồng nhuận . Ba ngàn tóc đen như thác nước buông xoã , thân bạch y như mây gió thoảng qua , quốc sắc thiên hương ko thể tả được vẻ đẹp của nàng .

- ko phải , là Lăng Thục Nha . Cô cô của ta , hay nên nói là ... mẫu thân của lục muội - Lăng Phi Trần hé ra nụ cười chua chát .

- các người đang nói Thiên Mỹ ? - Trang Khuynh nhìn Thiên Mỹ đang ngủ ngon trong lòng Hàn Bảo Phong .

- ko liên quan tới ngươi , ra ngoài ! - hiện tại Hàn Bảo Phong mới để ý tới Trang Khuynh , liền lờm hấn

- nói vậy , 4 người kia cũng thế thôi , nhưng xem cho cùng ta cũng sắp cướp nàng từ tay ngươi , biết chuyện của nàng cũng tốt mà ? - hấn giương môi nở nụ cười gian , hếch mắt về phía đám Khương Uyển Uyển .

- rất xin lỗi , chúng ta rất có liên quan tới đấy , ta là tỷ tỷ của nàng ! - Khương Uyển Uyển nở ra nụ cười cực ức chế , nhưng vào mắt người khác lại là siêu cấp soái ca

- Hàn Bảo Phong , tako nghĩ ngươi có 1 tên nô bộc bán nam bán nữ như vậy , là nam nhân còn kêu tỷ tỷ . Nực cười ! - Trang Khuynh hé ra nụ cười nửa miệng , thập phần trào phúng .

Chương 26: Hoài Thai ...

- im đi ! - Hàn Bảo Phong tiếp tục lờm Trang Khuynh , hần cần nghe chuyện của nàng ngay bây giờ

- để ta nói tiếp . Cô cô của ta vào 20 năm trước là đệ nhất mỹ nhân , cũng là đệ nhất tài nữ của Thanh đảo . Vào ngày sinh thần thứ 15 của người , phụ thân ta lúc ấy chỉ đương kim hoàng thượng Thanh đảo , muốn lập ra 1 vị hôn phu thật thích đáng cho tiểu muội của mình . Cùng lúc đó , 2 người được chọn ra chính là Trang Tuấn Hưng và Hàn Thụy Lâm . Là Bảo quốc vương hiện nay và tiền Trần Ngọc quốc vương ! - Lăng Phi Trần tiếp tục nói .

- ý là , 1 trong hai ta là ... ca ca của nàng ? - Hàn Bảo Phong khó tin nói , ko thể có chuyện trùng hợp như vậy được ?

- ko sai . Lúc đó , cũng chính khi Hàn Bảo Phong người 2 tuổi , Trần Ngọc quốc vương cực kỳ yêu quý mẫu thân người , nên ko có ý gì với cô cô . Ngược lại , Bảo quốc vương muốn đem cô cô về làm thiếp !

- vậy ... là ta ? Ta là ca ca của Thiên Mỹ ? - Trang Khuynh khóe môi run bần bật , lấy ngón trỏ chỉ vào mình . Thật khó tin , hần đã yêu nàng , ... vậy mà nàng lại là ... ?

- ko . Vào đêm của bữa tiệc sinh thần đó . Cô cô ... bị trúng xuân dược . Trong lúc mơ màng đó , người gặp được Trần Ngọc quốc vương ... họ ... đã ... ! - Lăng Phi Trần nở nụ cười yếu ớt .

Khương Uyên Uyên , Thiên Y , Ma Y và Hắc Kim , đều lộ ra vẻ mặt thất phần khó tin.

- ko thể . Ko thể lại có chuyện đó !!! - Hàn Bảo Phong gần giọng . Hần ko tin nữ tử hần trao cả tim mình lại là muội muội hần .

- cùng lúc đó , người trúng cả nội độc . Do đã làm lỡ , Trần Ngọc quốc vương đành đem cô cô về nước . Nhưng lại có biến cố . Người gặp sơn tặc . Cô cô chạy thoát cùng với Mộng Lạc Nhu , người được phụ thân ta phái đi để chăm sóc người . nhưng lại bị đập đầu , quên đi ký ức . Vô tình gặp được Bạch phủ , nương nhờ nơi họ . 5 năm sau sinh hạ Thiên Mỹ tại Âu Dương gia .

- cuối cùng thì nàng vẫn là con của Âu Dương tướng quân ? - Hàn Bảo Phong nhú nhú my tâm , nghe chuyện này làm hần cực sợ . Cái gì mà phụ thân hần với mẫu thân nàng ? Xem hần nghĩ nàng là muội muội hần . Nếu vậy , có chết hần cũng đem việc này làm sáng tỏ .

- ko phải ! - Lăng Phi Trần lắc đầu . Đưa ra 1 tờ giấy tuyên thành . - người biết đệ nhất độc gia chứ ? Người đó mấy cách đây 18 năm . Trước khi đó , mọi loại độc ông đã nghiên cứu qua . Tờ giấy này ta phải đào mộ ông ta lên để có . Giấy về nội độc , tất cả đều có , trừ ... cách giải ! - Lăng Phi Trần ném cuộn giấy vào tay Hàn Bảo Phong .

Hàn Bảo Phong mở cuộn giấy ra

1, người trúng độc là nữ nhân , sẽ chết sau khi sinh con .

2, người trúng độc là nam nhân , sẽ chết sau khi trúng độc .

3, nữ nhân bị trúng độc sau khi sinh con , con sẽ mang theo cả độc trong người , mang theo cả 1 dị tật , nếu chữa được dị tật đó , sẽ có 1 di chứng , ko ảnh hưởng tới đời sống .

4, nữ nhân khi mang bầu trúng nội độc , có thể hoài thai , có thể sinh sớm , ...

- như trong đó , khi vào phủ , Âu Dương tướng quân khinh bỉ cô cô , nên người ko được thị tẩm , suy cho cùng , chứng nội độc ấy , làm người hoài thai 5 năm . - Lăng Phi Trần khẽ nói , thế nào đi nữa , đây là sự thật , ko thể trốn được !

- ý người nói , tiểu Mỹ năm 5 năm trong bụng mẹ , độc trên người 20 năm phát tán ? - Khương Uyên Uyên tròn mắt , ko thể nào , chứng độc phát tán kinh khủng hơn nàng nghĩ ?

Khương Uyên Uyên nhìn về phía Thiên Mỹ còn đang ngủ ngon trong lòng Hàn Bảo Phong , lòng nàng ... có chút ... nhói .

Còn Hàn Bảo Phong hần sắc mặt trắng bệch , sự thật này ... thật khó để hần chấp nhận ... !

Chương 27: Tiếng Ca Ở Đông Viện

- tại sao ngươi biết rõ chuyện của nàng như vậy ? - Hàn Bảo Phong nhíu mày

- ta sớm đã tìm được người sau 3 năm khi người mất , ta đã từng đến thăm nàng .- Lăng Phi Trần đáp

- tại sao ngươi ko đem nàng đi ? Để nàng chịu khổ như vậy , ngươi biết khi ta mới nhìn nàng , nàng đã bị biết thành dạng gì ko ? - hấn kích động , cố gắng kiềm chế để ko đem Thiên Mỹ trong lòng rơi xuống đất .

Im lặng ...

Im lặng .....

Im lặng .....

- ta biết , nhưng nàng đã bị gán mác " thiên hạ đệ nhất phế vật " , đưa nàng về , uy danh của Thanh đảo sẽ mất đi vì nàng ! - Lăng Phi Trần cười nhạt , hấn làm vậy vì danh thế của quốc gia có thể sụp đổ vì nàng .

- danh thế ? Ngay khi mang nàng đi , nàng chỉ được coi là 1 vương phi vô danh , ai cũng dị nghị nàng , ta biết điều đó , ta cứ nhiên ko cho nàng chịu khổ ! - hấn khòe miệng câu lên thành nụ cười chế nhạo , Lăng Phi Trần , ngươi ko đủ tư cách làm người thân của nàng !

- nàng 15 tuổi được đưa tới đây , ta trao cho nàng chức vị quận chúa , cho nàng kẻ hầu người hạ chẳng lẽ còn ko đủ ư ? - Lăng Phi Trần đáp lại , hấn trả lại 15 năm cực khổ như vậy là ko đủ sao ?

Sau khi Thiên Mỹ ngủ 1 giấc ngon tỉnh dậy thì trông tình trạng trong chánh điện cực khủng bố , cực ảo não . Ngay cả Hàn Bảo Phong luôn tự tin cho nàng làm chỗ dựa cũng đang cực kỳ uể oải .

Lăng Phi Trần thì đã chạy đi đâu đó , hoặc đi xử lý chính sách , hoặc đi ôm mỹ nữ của mình .

Thiên Mỹ khẽ thở dài , chắc dân chúng đã xây xong tòa mộ cho hấn rồi . Trước kia còn là sinh viên nàng biết hoàng đế thường chết trẻ vì mất sinh lý nhiều quá , có tận ba ngàn giai nhân cơ mà , 365 ngày ko ngừng tích cực " tạo ra sản phẩm " , yếu sinh lý cũng phải , mà cũng có thể trên người giai nhân đó có HIV , AIDS , ... nữa chứ ?

Chắc nàng sẽ dành thời gian để nghĩ ra món quà cho vị hoàng đế này mang theo để khi nào gặp mẫu thân nàng còn chào hỏi .

Tự nghĩ may mắn cho Hàn Bảo Phong có mỗi mình nàng , thật may mắn đấy !

Ngay cả Khương Uyên Uyên cũng 1 thân trầm lặng , ko nói ko rằng , chỉ bạch y tự tại lại bị ngăn ở 1 chỗ .

Thiên Y vốn đã trầm lặng ít nói , giờ như bình thường như nàng cảm thấy sắc mặt Thiên Y , ... ko tốt lắm . Ma Y thì vẫn tươi cười như bình thường , chỉ là ko chọc Thiên Y mà đi chọc Thiên Mỹ nàng , chẳng lẽ nghĩ nàng có tâm sự ư ?

Hắc Kim im lặng như vậy ngay từ khi nàng chưa ngủ , có lẽ vì chuyện Nhu nhi ...

Nghĩ tới đây mắng cầu của nàng mở ra , đúng vậy , Nhu nhi . Nàng phải tìm Nhu nhi , dù gì đó cũng là tri kỷ của nàng .Nhu nhi là người của Lăng Phi Trần , chắc là ở trong hoàng cung .

- Phong , ta đi chơi được ko ? - Nàng đáng yêu chu môi nũng nịu , tỏ ý muốn làm nũng đây mà .

Hàn Bảo Phong ngược mắt lên nhìn tiểu cô nương đang ra sức quyến rũ hấn để được ... trốn . Hấn bắt giác giờ tay kéo đầu của nàng lại ngực rắn chắc của mình .

- ko !

- hà ? Tại sao ? - Thiên Mỹ đem cái khòe miệng mình giật giật đến độ khuôn mặt như chấp chùng muốn hét lên . Nhưng mà nàng đứng ngốc nghếch . Tại sao lại xin xỏ hấn cho đi chơi chứ ?

- muốn đi mang theo Tam sát tinh ám vệ của Huyết tinh môn đi .

- cũng được ! - Thiên Mỹ vui vẻ gật đầu .

1 lúc sau ...

- gia , hoàng hậu đã đánh thuốc mê chúng ta và bỏ chạy - hắc y nhân kính cẩn lên tiếng

Hàn Bảo Phong nhìn 3 hắc y nhân trước mắt . Huyết tinh môn do chính tay hắn tạo ra , là đệ nhất ám sát lâu , đây là tam sát tinh môn , chủ trì 3 khía cạnh mạnh tương đương nhau trong đó , nói cách khác , 3 người này là thiên hạ đệ nhất ám vệ mà lại bị trúng kế của nàng . Hắn dám chắc 9 phần là Thiên Mỹ nàng giờ khuôn mặt thiên sứ ngây thơ vô hại rồi gạt người .

Khỏe môi hắn bỗng chốc cong lên , quả là nữ nhân của hắn , cực mưu mô xảo quyết .

Ở 1 góc nào đó trong hoàng cung Thanh đảo

Thiên Mỹ cố hết sức tìm ra mọi manh mối của Nhu nhi , ko biết hiện giờ nàng đang làm gì ?

Hoa nở chính là thời khắc trân quý

Hoa rơi xuống sẽ úa tàn

Trách ai lỡ mất thời hoa khoe sắc

Hoa cũng cần người an ủi

(lạc hoa)

.....

1 tiếng hát trong trẻo vọng tới tai nàng . Thiên Mỹ giương mắt về phía đông viện . Nơi này vốn bị bỏ hoang , thế nào 1 giai nhân hát ca nơi đó ?

Thiên Mỹ tò mò nâng váy chạy về phía đông viện .

Là 1 nữ tử , à ko , nhìn đã tầm gần 30 hay hơn gì đó , nhưng vẫn nhìn rất trẻ đẹp . Thân vận lục y , trên tay nâng cây cỏ cầm . Khuôn mặt này sao lại như vậy quen thuộc , nàng cảm tưởng đã thấy ở đâu đó . Khuôn mặt đó , đôi mắt đó , hàng mi đó , cái mũi tinh tế cao thẳng , bờ môi hồng đào , quen ko ta được . Hiển nhiên , nàng từng thấy người này ở ... trong gương đồng ?

- mẫu .... mẫu thân ? - Nàng hơi che miệng , bật ra tiếng nói . Là mẫu thân nàng , Lăng Thanh Tâm ư ?

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Ta Và Người Ko Thể Là Huynh Muội !

Nữ tử trước mắt như nghe thấy Thiên Mỹ nàng nói thì quay hẳn mặt ra , hơi kích động

- Lạc nhi ? (tên Mỹ tử ở Thanh đảo là Lăng Tiểu Lạc)

- mẫu .... mẫu thân ? - Nàng nhú nhú my tâm , khuôn mặt 5 phần khó tin , 4 phần kích động , 1 phần còn lại chính nàng cũng ko rõ .

Nữ tử đó bỗng dưng ôm lấy nàng

- Lạc nhi , cuối cùng mẫu thân cũng tìm được con !

Nữ tử nói xong ko lâu thì 1 cảm giác lạnh lạnh trên cổ khiến nàng ta khẽ rung mình.

Thiên Mỹ nhếch mép , à , nàng biết 1 phần còn lại là gì rồi ! Hoài nghi .

- người là ai ?- 2 người vẫn trong tình trạng ôm chặt nhau , chỉ là Thiên Mỹ khuôn mặt lạnh tanh , tay cầm chủy thủ ghé vào gáy nữ tử kia

- hắc , thật đúng là nữ nhi Lăng Thanh Tâm , cơ trí quá ! - nữ tử đó cười 1 tiếng

- nói , người là ai ? - Nàng tiếp tục gần giọng

- sao người biết ta ko phải Lăng Thanh Tâm ? - Nàng ta vẫn tiếp tục kiểu 1 người hỏi , người kia cũng hỏi theo .

- ha , đầu ra nữ nhi và mẩu thân khuôn mặt giống nhau như song sinh thể ? Ít nhất khác 1 chút , ta còn mang 1 dòng máu của phụ thân cơ mà ? - Thiên Mỹ giọng điệu trào phúng nói

- ta tên Thúy Kiều ! - nàng ta nói

- hử ? - Thiên Mỹ đờ mặt . Thúy Kiều á ? Buồn .... cười quá ! Thật sự sợ đấy , nàng ko nghĩ trong cái tên này có thể ở đây .

- người họ gì ?

- ta là Vương Thúy Kiều !

- hắc hắc , trùng hợp đến khó tin ! - Thiên Mỹ buông nàng ta ra , cười cười

- trùng hợp cái gì ? - Vương Thúy Kiều nhăn mày , khó hiểu nói

- ko , tại sao người giả mạo mẫu thân ta ? - thu lại vẻ ngả ngớn , nàng nghiêm túc hỏi

- chỉ là thử thôi ! - Vương Thúy Kiều cười hắc hắc 2 tiếng rồi ngồi xuống nói - nhưng ko ngờ người dễ dàng nhận ra như vậy !

- người sao lại biết ta ?

- tỷ tỷ ta , muốn ta tới nói với người ! - Vương Thúy Kiều thâm thúy nhìn nàng , con người ra vẻ nghiêm túc

- tỷ tỷ người ?

- ân , Nhu tỷ ! - nàng ta gật đầu

- Nhu nhi ? - tại sao Nhu nhi lại làm vậy ? Sắc mặt Thiên Mỹ ngày càng âm trầm

- tỷ ta nói , người và hoàng thượng Trần .... Trần ... cái quái gì đó là huynh muội ? - Vương Thúy Kiều khó khăn nhớ lại cái tên , tiếp tục nói - nàng nói người , nên ở lại đây , tránh xa tên đó .

" BÙM " _ trong đầu nàng phát ra 1 tiếng nổ , cái gì Trần Ngọc quốc hoàng thượng cùng nàng chi huynh muội ? Ko tin , lời nói này thực như đùa .

Thấy Thiên Mỹ hiện ra trên mặt cực kỳ khó tin , Vương Thúy Kiều xua tay trước mặt nàng , lo lắng hỏi

- này , người sao vậy ?

- người .... nói giỡn đúng ko ? Người và Nhu nhi khác ... họ ! - như nhìn thấy ánh sáng , ừ , đúng vậy . Nghe là Nhu nhi tên là Mộng Lạc Nhu , đây là Vương Thúy Kiều , khác họ . Đúng , khác họ !

- Nhu tỷ từ khi mới sinh ra đã được phán cả đời là thần nữ , là phúc tinh cứu mạng . Từ lúc 3 tuổi đã cùng quận chúa Lăng Thanh Tâm đi Trần Ngọc quốc . Truyền thống của Thanh đảo , ai được phán là thần nữ , mang tâm thân trong sáng thì phải theo họ Mộng ! - Vương Thúy Kiều xô ra 1 tràng , thao thao bất tuyệt với nàng , chủ yếu là , Nhu nhi là 1 thần nữ thuần khiết .

Vương Thúy Kiều xoay ra tính tiếp tục nói thì lại chẳng thấy bóng dáng Thiên Mỹ đâu cả , đành nhún nhún vai cho qua . Tay lấy mặt nạ da người tinh xảo trên mặt ra , nàng khẽ cười

- tiểu thư , Nhu nhi hết nhiệm vụ của mình rồi !

Chánh cung Thanh đảo .

Thiên Mỹ tức tối chạy vào . Thì ra lúc nàng tỉnh , thần sắc mọi người ảo não ra vì cái này ? Ra chuyện xưa của nàng vốn được kể rồi mà nàng lại ko biết , hay thật .

Trong lòng nàng khẽ cười lạnh , Hàn Bảo Phong , hần cư nhiên tâm tình bị lạc rồi , để nàng cho hần thấy rõ , 2 người ko phải huynh muội !

RẦM ! _ cửa chánh cung 1 phát bật ra do cú đá phản nộ của nàng . Thiên Mỹ tức giận đi vào

- tiểu Mỹ , có chuyện gì ? - hần khẽ nhíu mày , nàng lại gây chuyện sao ?

Thiên Mỹ cũng chẳng nói gì , tay cầm chủy thủ rạch 1 bên tay kia ra . Nhất thời kiến mọi người phát hoảng

- nàng làm cái gì vậy ? - hần khó hiểu đứng dậy nắm tay cầm chủy thủ của nàng

Thiên Mỹ lại giật tay ra , gần từng chữ

- Hàn Bảo Phong ! Người dễ yên đó ! - nói rồi lấy tay bị thương lên liếm 1 cái , hình như đang phân tích mùi vị ? Cái hành động này làm ko khí trong

phòng tụt xuống kinh khủng . Chắc chắn là do Hàn Bảo Phong đứng trước mặt nàng . Mọi người tro mắt nhìn đầu sỏ gây chuyện vẫn đang liếm vết thương như con mèo .

Bỗng nhiên nàng ngẩng đầu lên , tay lại nắm lấy tay Hàn Bảo Phong , lại rạch trên tay hấn 1 đường , tiếp tục cúi đầu xuống liếm vết thương đó . Cư nhiên mọi người ko hiểu chuyện gì , chỉ có thể bất động xem màn kịch đau tim này .

Thiên Mỹ ngẩng đầu nhìn vào mắt hấn , rõ ràng từng chữ nói , khuôn mặt cực chắc chắn

- Hàn Bảo Phong , ta chắc chắn 1 điều , ta và ngươi , kiếp này , ko là huynh muội , chỉ có thể là phu thê !!!

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Cái Giá Phải Trả , Khi Bắt Ta Phải Chịu Khổ 5 Năm !

Khương Uyển Uyển chống cằm nhìn Thiên Mỹ suy tư trên ghế

- tại sao muội lại chắc chắn như vậy ? - Khương Uyển Uyển cuối cùng cũng cất giọng phá tan bầu ko khí .

- máu , khác nhau ! - nàng thần nhiên nói

- nếu là huynh muội cùng cha khác mẹ cũng có 1 phần máu khác nhau mà ? Thêm nữa ta chỉ thấy máu tất cả vị đều giống nhau ? - Khương Uyển Uyển nhủu ny tâm , cái lý do này thực sự khó tin , à ko , quá khó tin !

- có khác mà ! - nàng vẫn kiên định gặt đầu .

- những cái cách để muội chứng minh làm ta khó tin thấy phát sợ !

- ta chắc chắn mà ! - nàng vẫn gặt đầu - a mà , Phong đâu ? - lúc này nàng lớn tiếng khẳng định , hấn cũng ôm nàng 1 cái , ừ 1 tiếng , giò chạy đi đâu rồi ?

- hấn cùng Trang Khuynh đi đâu đó rồi ! - Khương Uyển Uyển nghĩ ngợi 1 lúc rồi nói

- đích thị có gian tình ! - Thiên Mỹ nhăn ny , .

Khương Uyển Uyển : đây là vì ai chứ ? * bủ bủ môi *

- Thiên Y và Ma Y cũng chạy đi tìm Nhu nhi rồi , Hắc Kim vẫn tiếp tục đơ người ở đó - Khương Uyển Uyển né ra 1 bên chỉ vào Hắc Kim , hấn như vậy cả ngày rồi !

- ta chán , ta chán a ! Cái gì Thanh đảo quận chúa ? Ta muốn về Trân Ngọc quốc đi chơi a !!! - Thiên Mỹ nằm bò ra bàn , nàng thà về Trân Ngọc quốc đi kỹ viện chơi còn hơn .

- thích tới chơi với phi tần của đại ca ngươi , các nàng rất rảnh rồi ! - Khương Uyển Uyển nhún nhún vai .

- vậy nga ! Phi tần được sủng ái nhất là ai ?

- Trần quý phi ! - Khương Uyển Uyển nhếch mép , nở nụ cười thực gian trá .

- hắc hắc , giúp ta che ấn ký , nhuộm luôn màu tóc . Hắc hắc , ta muốn đi chơi ! - Thiên Mỹ xoa xoa tay , đứng dậy , chuẩn bị đi chinh người .

Trần lam cung _ nơi ở của Trần quý phi

2 nha hoàn len lén bước vào , đánh bất tỉnh 2 nha hoàn khác , tất nhiên đó là Khương Uyển Uyển và Thiên Mỹ .

- người tới !!! Mau trang điểm cho bôn cung ! - Trần quý phi nhẹ giọng nói

Thiên Mỹ đi vào , trong lòng cười thầm , hắc hắc , thật đúng lúc a !

Lon ton chạy vào , cư nhiên 2 nàng ko quên cúi đầu thật thấp , lỡ bị bà nhìn trúng 2 người xinh đẹp hơn cũng có chút rắc rối !

- nương nương , hình như đây là loại mỹ phẩm tốt nhất . Hoàng thượng đối người tốt nhất ! - Thiên Mỹ nhỏ giọng nịnh nọt

- người là người mới sao ? Mắt tốt lắm ! - Trần quý phi kiêu ngạo gật đầu

- nương nương , hoàng thượng bảo nô tỳ đưa cống phẩm này cho người . Nói người đi tắm , hoàng thượng tối nay sẽ đến ! - Khương Uyển Uyển bước vào , tay cầm 1 lọ nước hoa hồng , đây là do nàng đặc chế , trong lòng cười thầm , tắm đi , tắm đi , rồi người sẽ biết sự lợi hại của bồn tiểu thư .

- vậy sao ? Mau , người giúp bồn cung tắm rửa ! - Trần quý phi chỉ vào Thiên Mỹ , khuôn mặt lộ rõ sự kiêu kỳ khi được ban thưởng . Phi , nàng ghét nhất nữ nhân loại này ! Thiên Mỹ trong lòng thâm khinh thường nhưng cũng ko lộ ra ngoài mặt . Chủ nhu thuận đáp

- vâng !

Trong lúc tắm cho Trần quý phi , nàng còn nhép miệng nói với Khương Uyển Uyển " tỷ chuẩn bị dụ Lăng Phi Trần tới chưa ? "

" hắc hắc , chừng 5 phút nữa " Khương Uyển Uyển cười cười

" hắc hắc , tẩu a , tẩu a ! " Thiên Mỹ nhìn Trần quý phi như muốn chọc thủng nàng ta " bắt quá , ta ko có ý định hủy nhan tỷ đâu , nhưng đây chỉ là đại lễ cho việc 5 năm cho ta khổ sở , 5 năm làm mẫu thân ta tội nghiệp của Lăng Phi Trần thôi a ! " Thiên Mỹ khẽ cười lạnh , thầm nói trong lòng

chợt thì 1 tiếng công công vang lên " Hoàng thượng giá đáo !!! "

Khương Uyển Uyển cùng Thiên Mỹ cười cười thập phần gian trá , nhìn nhau " tới rồi , tới rồi !! "

- người , giúp bồn cung mặc quần áo - Trần quý phi chỉ vào Khương Uyển Uyển , rồi xoay sang Thiên Mỹ - người mau đi lấy Phi Thước trà đi châm !

Thiên Mỹ : ta ... ko biết châm trà ? à mà từng thấy mọi người châm rồi , thử xem * đồ đồ 1 cái gì đó đen thui vô ẩm trà , cho thêm đường (ta : để làm gì vậy tỷ ? . nàng : ta thấy trà uống thường đắng , ta cho thêm đường cho ngọt chút ! * ngây thơ đáp *)

Khương Uyển Uyển : thôi đi , ta cho người 1 ân huệ , được bồn tiểu thư đích thân mặc quần áo cho người a !

Thiên Mỹ bê ẩm trà ra , đập vào mắt là Hàn Bảo Phong (ta : tới làm gì ? . hắc : tới xem náo nhiệt !) , thân hồng y yêu nghiệt , vẫn rất soái a ! xinh đẹp thuần khiết ko chịu được ! nếu ko phải hắc mặc nam trang thì .....

bên cạnh là Trang Khuynh thần sắc tuần lãng phong trần vận bạch y , mái tóc bạch kim cũng phiêu diêu (ta : tới chi ? . hắc : xem náo nhiệt)

bên cạnh nữa là Lăng Phi Trần , tuần dật xuất trần (ta : tới chi ? . hắc : ta được mời đoàn hoàng ! . ta : à ~)

Thiên Mỹ cúi gầm đầu , trong lòng thâm gào thét : chuyện gia đình của nhà người ta 2 tên kia tới chi vậy ???

đặt trà xuống , rót cho mỗi người 1 tách trà . cả 3 nam nhân của chúng ta đều cầm lên trang nhã uống 1 ngụm và ... " PHỤT ! "

Thiên Mỹ đã sớm định rồi đi nhưng ko ngờ 3 cái tiếng này vang 1 cùng 1 lúc , nàng len lén nhìn lại , thần sắc 3 người giống nhau như đúc

Hàn Bảo Phong : ko sai , ko sai ! cái mùi vị kinh khủng như vậy chỉ có thể là nàng làm , con ác mộng bánh quế hoa của ta lại trở về rồi !!! * đau lòng chùi miệng *

Trang Khuynh : thì ra , trà của Thanh đảo xưng danh số 2 ko nơi nào dám đứng số 1 là như thế này ! * khinh bỉ cười thầm *

- người , đứng lại !- Lăng Phi Trần tức giận chỉ vào Thiên Mỹ

- Hoàng .... Hoàng thượng có gì sai bảo ? - nàng làm bộ sợ hãi khúm núm , a , có nghề phết !

- người đã cho gì vào trong trà vậy hả ?

- nô ... nô tỳ ... ! - Thiên Mỹ cúi gầm mắt , cúi đầu , bờ vai run run , ai cũng tưởng nàng đang khóc , thực chất đang cười .

- chắc , tại sao chỗ Trần nhi lại có nô tỳ vô dụng thế chứ ! người tới , mang tiện tỳ này đi ! - hắc bực đọc hết lên , làm bắn cái lưỡi của hắc mà !

1 phút sau , 2 thị vệ tiến vào định kéo nàng đi . lúc ấy Thiên Mỹ mới lên tiếng , nhưng vẫn cúi đầu

- aizz ! gì chứ , chơi chẳng vui gì cả 1 Khương tỷ tỷ , tỷ mang Trần quý phi ra đây đi ! - giọng nói đầy trào phúng vào giễu cợt .

Chương 30: Lãng Tiểu Lạc , Họa Diệt Tộc ?!?

- Thiên Mỹ / Tiểu Lạc ? - cư nhiên , Hàn Bảo Phong hẳn biết ngay là nàng mà , hẳn biết , hẳn biết , hẳn biết mà ! Làm cho thiên hạ đệ nhất trà tư vị vì nàng mà thành thứ khó ăn hơn cả *** gấp ngàn lần !!! Vậy nên , tiếng nói khó hiểu kia là do Trang Khuynh và Lãng Phi Trần a !

- aizz ! Tiểu Mỹ a !!! Muội làm thực sự lâu ! - Khương Uyển Uyển đi ra , 1 tay đang kéo lê cả Trần quý phi bị biến dạng đang hôn mê .

Lãng Phi Trần cùng Trang Khuynh mắt tròn mắt dẹp nhìn Trần quý phi : nàng mặc 1 bộ trang phục gấm lụa , có thể nói kín đáo nhiều hơn hở hang nhưng vẫn quá ... khiêu gợi . Da thịt mịn màng chẳng thấy dấu , trên người mẩn đỏ , nhìn y lõ loét , còn khuôn mặt tuyệt sắc như bị ăn mòn , nhấp nhấp nhỏ nhỏ . Kinh khủng !

- Khương tỷ tỷ ! - Thiên Mỹ giọng ko vui , chẳng lẽ nàng thấy quá kinh khủng đi ?

- hửm ? - Khương Uyển Uyển buông Trần quý phi bịch 1 cái xuống , thần nhiên hỏi

- tại sao tỷ lại dùng cái mẩn đỏ ? Ta nói dùng loại ghê lở ko tốt hơn sao ? - Nàng bịu môi ko hài lòng , đùa , đùa , đùa sao a ! Nàng có ý đang nói " công dụng thấp quá , phải hành hạ nhiều chút a ! "

- Tiểu Lạc , muội đã làm gì vậy ! - Lãng Phi Trần kích động nhìn nàng . Ái phi a , ái phi của hần a !!!

- ta đáp lễ ! - nàng nhoẻn miệng , nặn ra nụ cười thiên sứ nhưng ko quên để lộ ra 5 phần ác liệt trong đó .

- đáp ... đáp lễ ? - hần khểch hiểu nhìn nàng .

(trong lúc huynh muội nhà này đang công kích nhau thì :

Trang Khuynh : cắn hạt dưa , uống trà thượng hạng , rồi ko quên phun trà ra ngoài , xem kịch

Hàn Bảo Phong : * đứng bên cạnh Trần quý phi * xin lỗi nha ! Nếu xuống âm phủ đừng quên là Lãng Phi Trần hại người !* cười âm hiểm *

Khương Uyển Uyển : ngồi bên cạnh Trang Khuynh , cắn hạt dưa , uống trà , cũng ko quên phun ra , xem kịch

Trần quý phi : * thăm oán * ta chưa chết a , chỉ là ngất thôi , dư thời gian cãi nhau đi mời thái y đến !!!)

- lãnh huyết nữ vương ta , ko bao giờ quên ân oán a ! - nàng nhoẻn miệng

- lãnh huyết nữ vương ? - ân ân , Lãng Phi Trần hẳn chuyện thiên hạ cư nhiên biết rõ (hoàng thượng mà) , lãnh huyết nữ vương , ko kiêng nể 1 ai , hoàng hậu Trần Ngọc quốc , quyền khuynh thiên hạ a !!! Là tiểu muội hần ?

- 5 năm cho mẫu thân ta cực khổ , 5 năm cho ta bị dụng hình cực nhục . Chỉ bằng 1 cái lệnh bài quận chúa thỏa mãn bổn cung ? Bổn cung miễn cưỡng nhận ! Về việc mẫu thân ta mất , phụ thân ta , ta tự tìm hiểu ! - nàng vừa nói , trong người lấy ra 3 cái lệnh bài .

1 lệnh bài màu xanh lam , được đặc biệt chế tạo bằng băng ngọc , mát lạnh . Khắc 1 chữ " HẬU " , chữ viết mềm mại , nói chủ nhân nó là nữ tử , ở dưới có 3 chữ nhỏ " TRẦN NGỌC QUỐC " , khẳng định cho địa vị của nàng .

1 cái màu đỏ thẫm , tản ra mùi hoa bỉ ngạn , làm bằng gỗ cùng hoa bỉ ngạn , đề chữ " MÔN CHỦ " , ở bên phải dọc xuống chữ " Huyết Tinh phái "

Cái cuối màu trắng , khắc tự " QUẬN CHÚA " , ở nhích phía trên có chữ " Thanh đảo "

Ân , Hoàng hậu Trần Ngọc quốc ai ai cũng hãi hùng , tính cách khốc liệt của nàng , nếu so sánh thì chính là người mang danh cao nhất trên nữ tử là Hoàng Hậu Trần Ngọc quốc nàng .

Ân , " Huyết Tinh phái " _ thiên hạ đệ nhất ám sát lâu , nam tử , ai ko muốn a ? Vậy mà , nàng có được lệnh bài môn chủ lúc 5 tuổi , nàng chinh phục cả đệ nhất lâu đó trong 1 cuộc đấu dài 5 phút lúc 10 tuổi .

Ân , người ta nói Lãng Thục Nha _ quận chúa được Hoàng thượng Thanh đảo yêu quý nhất , người được gọi Thiên hạ đệ nhất mỹ nhân trong các Thiên hạ đệ nhất mỹ nhân , có con gái , được định sẵn tên Lãng Tiểu Lạc , quận chúa thất lạc đang chờ trở về . Ai cũng nghĩ người này sẽ giống như Lãng Thục Nha , được sự sủng ái vô hạn , nên người con gái có thể hạnh phúc nhất , cũng có 8 phần danh tiếng là Lãng Tiểu Lạc nàng .

Nói chung thân thể nàng vô cùng ... hiển hách đi !

- đi thôi , ta chưa quên tới đây để thỉnh thần y xem bệnh ! - Thiên Mỹ xoay đi , vừa đi vừa lấy tay xé lớp da mặt giả kia ra

Hàn Bảo Phong , Trang Khuynh cùng Khương Uyển Uyển cũng theo nàng đi ra.

- Lãng Tiểu Lạc , được , rất được . Ngươi nghĩ ta muốn diễn vai huynh muội tình thâm tới bao giờ ? Chi bằng diệt luôn các ngươi , đỡ cho ta 1 họa diệt tộc ! - Lãng Phi Trần nhếch mép nhìn cửa cung , vốn đã biến mất dáng đi của 4 người .

Lãng Tiểu Lạc a Lãng Tiểu Lạc ! Ngươi vốn được mang mệnh diệt tộc , sát thân nhân , sát người bên ngươi , lý do mẫu thân ngươi mất , có lẽ chính vì ngươi !

Vu Thịnh khách điểm

Vâng , nó đã được bao trọn toàn bộ . Giữa sảnh khách điểm , 3 nữ tử và 4 nam nhân đang ngồi trên bàn bàn luận .

Thiên Mỹ * thở dài * : phải thế nào để thần y đó giúp ta đây ?

Trang Khuynh * cười tươi * : tiểu Mỹ , quấy rầy ông !

Thiên Mỹ : cũng được đấy , lại đây Trang ca ca , tới , ta giúp ngươi chọn váy trang điểm !

Khương Uyển Uyển * nhìn Trang Khuynh * : ai cho ngươi vào đây ?

Trang Khuynh * khinh bỉ nhìn lại * : đồ bán nam bán nữ , ngươi có quyền sao ? Đã vậy còn dám mặc bạch y , ngươi có mặc cũng để nó bị nhiễm bẩn thôi !

Khương Uyển Uyển * cười * : ngươi nghĩ , ngươi đẹp hơn ta chắc ?

Trang Khuynh * tự mãn * : 100% !

Khương Uyển Uyển * đập bàn đứng dậy * ta thách ngươi , 2 khắc kéo tới được 100 mỹ nữ !!!

Trang Khuynh * đập bàn đứng dậy nốt * được , ta cho ngươi sáng mắt ra !!!

Thiên Mỹ * vất chéo chân * so sánh thế nào thì Phong vẫn mỹ hơn ! * cười *

Hàn Bảo Phong * cười ôn nhu * tất nhiên . Ta so với nào trắng hồng tuếch như y phục 2 tên kia thì hơn rất nhiều !

Ma Y : Thiên Y , che mắt lại ! * nghiêm túc nói *

Thiên Y * khẽ nhăn mày * tại sao ?

Ma Y : giờ ta mới thấy , ngoài ta , nhóm chúng ta rất nhiều mỹ nam !

Hắc Kim : Nhu nhi a !!!

2 khắc sau

Trang Khuynh : 146 mỹ nữ

Khương Uyển Uyển : 146 mỹ nữ

Trang Khuynh : ko phục , ko phục !

, ngàn vạn lần ko phục ! * tức giận hét *

Khương Uyển Uyển : tiểu Mỹ ! Ta với hấn ai soái hơn ?

Trang Khuynh : đúng , ai ?

Thiên Mỹ * suy tư * Phong ! * cười *

Trang Khuynh và Khương Uyển Uyển : * lờm Hàn Bảo Phong *

Hàn Bảo Phong * lạnh lùng nhìn lại *

Khương Uyển Uyển * quay đi * huýt sáo * a , trời đẹp a !!!

Trang Khuynh * cũng quay đi * huýt sáo phụ họa * ân ân , rất đẹp !

Bạn đang đọc truyện *Sùng Nịch Đệ Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Thần Y Chết Tiệt , Dám Trốn ?

- Các người chết đi ! Chết đi ! Phi thường chết hết luôn cho ta !!! Chết đi , chết đi , chết đi , chết hết cả nhà người đi !!! Ko chết được để ta giúp , ta độc chết người ! Độc chết người ! Độc chết người ! ĐỘC CHẾT CẢ NHÀ NGƯỜI !!! - Thiên Mỹ điên cuồng hét , vừa hét vừa lấy chân lấy tay , có lúc lấy cả đầu đập vào tường khách điểm , trên bức tường đó cũng có 1 vết tròn tròn sâu sâu bị lõm xuống , vết nứt cực kỳ to . Ở dưới là hơn hai trăm hắc y nhân run cầm cập quỳ dưới chân nàng , phi thường chuẩn bị cho việc lãnh tội .

Aaa , hơn hai trăm hắc y nhân đó là người của Huyết Tinh phái a ! là những người sát thủ máu lạnh lãnh khốc trong lòng dân chúng a ! Là nơi mọi người luôn nói , sát thủ Huyết Tinh phải có chết cũng chưa bao giờ động mảy 1 cái a ! Vì sao hiện tại sợ hãi như vậy ? Quỳ dưới chân nàng ư ? Thực đủ để người ta nhìn vào mà ngơ ngốc .

Thực sự là , năm nàng 8 tuổi , vị thần y thu nàng làm đệ tử . Năm lên 10 , nàng cái gì cũng biết giải , à ko , nàng cái gì cũng độc chết người . Được chữa hàn phong , vào tay nàng , được nàng cải tiến , thành mỏng mồm gieo giắt hàn phong , ko phải hàn phong bình thường mà cứ 1 khắc người lạnh y 40° , 1 khắc sau lại nóng như 25° . Thực dọa người a !!!

Tỷ như , mê được , rơi vào tay nàng , được nàng cải tiến . Nếu người hít vào , ngủ vĩnh hằng luôn đi a ! Lại còn mê mang gặp ác mộng , tới khi nào qua 30 ngày ác mộng mãnh liệt mới tỉnh nổi . Nếu ko tỉnh được thì ngủ tiếp đi ! Nhưng đa số là ko tỉnh được (ý ta là 99,9% đó)

Lại như , xuân được . Loại xuân được mạnh nhất là kích tình người ta 5 lần 1 đêm a , còn của nàng ? Là nữ nhân , hoan ái điên cuồng , tới khi 2 người chết luôn rồi mới thôi a ! Còn nam nhân ? Phải bắt buộc hoan ái với nam nhân a , ko làm thì ko chịu nổi a !!!

(ta : bi thảm , thực bi thảm ! Nàng : quá khen , quá khen !!!)

Nên những người " thấy sắp chết cũng ko nhướng mảy 1 cái " phi thường sợ nàng , giọng điệu gấp nàng luôn tôn kính và cẩn trọng a , sợ nàng lấy ra làm thí nghiệm mà ! Như hồi 10 tuổi , nàng trong 5 phút , bảo Hàn Bảo Phong cùng chính mình bịt mũi , tay lấy 1 nắm nhỏ độc được , chỉ 1 phút nhẹ lan toàn cả gần trăm mét trong Huyết Tinh lâu . Cả 1 đám nam nhân 1 phút sau cời cời quần áo nhau chuẩn bị cưỡng hiếp lẫn nhau , may mắn còn lý trí xin nàng tha cho nên nàng mới tung giải được ra . Nàng thắng hoàn toàn ! (ta : xuân được , tỷ hạ xuân được a ??? Nàng : cho nhanh !)

Thu nhập được Huyết Tinh phái từ đó a !!!

Trở lại vấn đề , tại sao nàng lại tức giận hả ?

À .....

4 hôm trước :

- Khương tỷ tỷ , là trên núi này đúng ko ? - Thiên Mỹ thân lam y , khoe môi nhếch lên 1 nụ cười , mắt cong cong hình bán nguyệt , lông mày như cánh bướm dập dờn , tay chỉ lên đỉnh núi trước mắt . Nàng vui , nàng vui a , nàng sắp được giải độc tố trong người a !

- ân , đúng vậy ! - Khương Uyển Uyển gật đầu .

Thiên Mỹ tung tăng chạy lên , mang theo 1 đồng hy vọng trong người .

Ân , có cái nhà nhỏ phía trước kia , ân , vào đội !

1 canh giờ sau , chờ tiếp , chờ tiếp a !

2 canh giờ sau , chắc có chuyện quan trọng , ân , ko lo , ta kiên nhẫn chờ tiếp !

3 canh giờ sau , ko sao , ko sao , ta còn chịu được

10 canh giờ sau , ...

- Gì HẢ ??? HẢN DỌN ĐI RỒI ??? - Thiên Mỹ tức giận gào lên , ko tin được a !!!

- ân , chúng ta đi hỏi đều được đáp án như thế ! - Khương Uyển Uyển cùng Trang Khuynh gật đầu giống nhau

- AAAAAAAAAAAAAAAAAA ! 10 canh giờ chờ đợi của ta !!! - nàng tiếp tục tức giận , 2 tay cầm kiếm bức tức múa song kiếm vũ , ngôi nhà đã trở

thành khối bụi .

- kinh khủng quá ! - Trang Khuynh khóc môi co rút nhìn nàng đang trút giận .

- bình tĩnh đi , nha đầu này đang phát hỏa , ko chạy sẽ bị ném độc được đó ! - Khương Uyển Uyển vỗ vỗ vai hân , thông cảm . Xoay người đi .

Trang Khuynh ko hiểu nhưng cũng xoay đi . Trước mắt là Khương Uyển Uyển , còn Hắc Kim , Thiên Y , Ma Y và Hàn Bảo Phong sớm chạy trước .

1 lúc sau ..

- bình tĩnh , tiểu Mỹ , ta gọi cả Huyết Tinh phái đi tìm hân ! - Hàn Bảo Phong ôm nàng , ôn nhu xoa đầu nàng 1 cái . Thiên Mỹ cũng như con mèo nhỏ dụi dụi vào hân , gật đầu .

Trở về với hiện tại đau thương ....

- ta cho các người 3 ngày mà ko tìm thấy tung tích của hân là thế nào ? - Thiên Mỹ tiếp tục đâm vào tường , khuôn mặt nhoeo lên tia cười lãnh khốc , khuôn mặt nàng đáng sợ như vậy , thực thâm , thực thâm a ! (trên dưới các chỗ hắc y nhân đồng lòng cụp đuôi sợ hãi)

Khương Uyển Uyển * huých vai Trang Khuynh * : đi kỹ viện ko ?

Trang Khuynh * cười * đi !

Hàn Bảo Phong * tao nhả ồng trà * xem nàng phát hỏa * : các người cố chịu chút , nàng sẽ im lặng mà hạ độc mà !

Thiên Y : Ma Y , chuẩn bị rời đi , ta sợ độc được của chủ tử ! * khuôn mặt cứng ngắc , quay đi *

Ma Y : như thế nào đáng sợ ?

Thiên Y : ..... độc của nàng , ... kinh khủng hơn thức ăn nàng làm !

Ma Y : thì ra là thế , thực mạnh ! * gật gật đầu *

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Thích Khách , Có Thích Khách !!!

A ! Đau thương , đau thương a !

Rốt cục hôm đó , Thiên Mỹ cực kỳ bức tức , tay nghiền mấy viên độc ra thành bột .

Trang Khuynh và Khương Uyển Uyển sớm chạy đi kỹ viện chơi , Thiên Y cùng Ma Y lo sợ cũng lần đi . Hàn Bảo Phong thì bịt mũi cho nàng tung độc . Các hắc y nhân kia là củi đầu xuống đất nên căn bản ko biết nàng đang làm gì , liền tất cả hít vào độc được .

Thiên Mỹ nhoeo nụ cười ngây thơ . Ai da , đừng trông mặt mà bắt hình dong a , người mới thấy ai biết trong nụ cười ngây thơ thuần khiết tựa hồ gạt bỏ được tất cả bụi bẩn trên thiên hạ đó lại mang theo 1 trăm tia tà khí , 1 nghìn tia lãnh khí , và hơn trăm triệu tia ác độc dọa người ? Người như vậy mới là kinh khủng nhất !

Chưa đầy 1 phút , các hắc y nhân đều đồng loạt bất tỉnh , là độc Nhất ác mộng . Là bất tỉnh 1 ngày trời , mơ thấy thứ mình kinh hãi nhất . Nhưng nàng đâu hay , trong giấc mơ các hắc y nhân đó giống nhau . Mơ thấy 1 thiên sứ . Mím cười xinh đẹp , thực ôn nhu , thực hiền lành . Xoã mái tóc xanh lam xinh đẹp , trên đầu còn có vòng phát ra tia sáng . Đôi mắt cũng biếc xanh , neoh neoh thành hình bán nguyệt , tươi cười , cười xinh đẹp khuynh đảo chúng sinh , kẻ cả trăm câu khuynh quốc khuynh thành cũng ko nói nổi , hay là cả nghìn câu quốc sắc thiên hương cũng ko bì tới . Giấc mộng dừng ở đó thì đẹp rồi , nhưng , vị thiên sứ ôn nhu hiền lành kia đang đứng trên cao , đôi cánh trắng muốt xinh đẹp , có hơi lốm đốm màu đỏ sẫm . A , mà thiên sứ này đang đứng trên cái gì a ? Là 1 đồng xương cốt , là 1 suối huyết tinh . Xương cốt phía sau nàng cao hơn cả núi .

Ân , 1 vị thiên sứ mím cười ôn nhu , xinh đẹp động lòng người , tựa hồ trong sáng ko dính chút chuyện hồng trần máu me , ấy mà dưới chân nàng , 1 đồng xương cốt , 1 dòng sông máu chảy tua tủa . Dọa người , dọa người !!!

Tối hôm đó...

Sau khi ăn xong , tất cả đều về phòng ngủ , ko có chuyện đại sự để mà bàn bạc gì sất !

Canh ba (23 h > 1 h)

Phòng Thiên Mỹ cùng Hàn Bảo Phong

Gió khêu mảnh cửa sổ , trên nóc nhà cũng có một vài tiếng lạch cạch cực nhỏ . Cư nhiên người bình thường ai nghe được , nhưng 2 người này thì khác

Hàn Bảo Phong trong chăn lật người 1 cái , đè lên người nàng , tay cầm lấy kiểm trên đầu giường . Thiên Mỹ thấy thế cười 1 cái , khẩu hình nói với hân " nhiều người ko chịu nổi tịch tịch ! " chân cũng khêu chui thủ ở đuôi giường lên , cầm lấy .

Hân khuôn mặt siêu dễ thương nhếch lên khoe miệng , trở thành cực phẩm gian tà , đáp " rảnh rồi ! "

20 hắc y nhân từ nóc khách điểm nhảy xuống , hân cũng đứng dậy , nàng vẫn nằm trong chăn thò mặt dậy đánh giá

Ân , cơ bắp , ân , cơ thể nhìn rất tốt . Theo cách nhảy xuống có vẻ thân thủ cũng nhanh nhẹn . Nhưng bắt quá , Phong 1 khắc là xong , nàng đi ngủ tiếp !

- Phong , động thủ đừng làm bắn quá nhiều máu , rất tanh , rất bẩn !

Hân cũng cười 1 tiếng , đáp - ân .

Các hắc y nhân nghe vậy phi thường tức giận đối nàng . Nói bọn hân bẩn ? Nàng khinh thường ko động thủ sao ? Quá ngạo mạn . Dù sao hôm nay đi là để ám sát nàng ta , giết , tiện thể trả thù do dám khinh bỉ bọn hân .

- tiếp đó , đừng để máu bắn gần đây , cũng đừng để bắn lên ngươì , rất bẩn , đi tắm vào buổi tối để nhiễm hàn phong ! - Thiên Mỹ tiếp tục nói , lấy tay đập chăn lên quá đầu

Hàn Bảo Phong thấy nàng lo cho hân , lòng gần như có dòng suối chảy qua , ảm áp , thoải mái , khoe miệng câu lên nụ cười yêu nghiệt . Nhưng mà a , hân mang nhan sắc tới 7 phần nữ nhân , làm đám hắc y nhân nhìn hân tới đỏ mặt !

Nghe chừng đã bắt đầu cuộc chiến rồi !

Thiên Mỹ trong chăn vẫn còn ngủ thấy mùi máu tươi , tại cái mũi nàng thế nào như vậy thính a ! Từ cổ họng lên có cảm giác ngứa ngứa , nhưng có dòng nước ẩm ướt chừng phun ra . Đầu nàng bắt đầu ong ong , chết tiệt , sao tái phát lúc này chứ ? Ho mấy tiếng , tay nàng cảm thấy nhon nhót , máu , máu a !

Thiên Mỹ nhô dậy , tay với sang tủ nhỏ để đèn dầu bên cạnh , lấy ra 1 lọ thủy tinh nhỏ , còn có 1 viên thuốc màu đen ở trong . Thuốc này Khương Uyên Uyên và Thiên Y mỗi lần chỉ có được 3 viên , hiện tại chỉ còn 1 viên . Con ho bắt đầu dữ dội , tay nàng cố mở nắp ra .

A , mở được rồi a !

Con ho lại dữ dội hơn , tay hơi run run nên viên thuốc lại rơi xuống đất .

Thiên Mỹ với tay , đang định lấy lại thì ..... " bẹp ! " _ 1 cái chân đã định hình trên viên thuốc , viên thuốc được giẫm nát bét .

Sau 0,1 giây thấy cái chân , Thiên Mỹ ngẩng đầu lên , 1 hắc y nhân đang nhanh chóng chém xuống .

Rất tiếc , nàng còn nhanh hơn ! Lăn 1 vòng , tức giận , tức giận

- nguoi ! Thuốc của ta ! - nàng trở thành 1 bộ dáng chật vật .

Hàn Bảo Phong xử xong đám kia thì chạy ra chỗ nàng đối phó hắc y nhân , tốt lắm , người hân 1 mảnh huyết tinh cũng chẳng có !

- Phong , bắt hân tra khảo ! - nàng khó khăn nói với hân

- ân !

Thiên Mỹ tựa vào tường , 1 tay dùng sức đâm vào tường 1 cái , nứt , nứt , nứt tường rồi a !

Aizz , Hàn Bảo Phong đang giao chiến mà nàng chả tiện nói cho hân , cũng ko có hơi mà hét lên.

Tức tốc , Khương Uyên Uyên , Hắc Kim , Trang Khuynh , Thiên Y cùng Ma Y chạy sang .

Tức tốc , Thiên Y bấm huyết đạo làm nàng ngủ sâu , ngăn chặn việc đau đầu do nội độc gây ra , cùng Khương Uyên Uyên đi chế thuốc . Ma Y ngồi bên cạnh Thiên Mỹ , bắt mạch , tiếp tục khám phá tác động của độc được nội độc .

Hắc Kim gọi người của khách điểm lên dọn căn phòng , bọn hân hải hùng , những người này thật đáng sợ . Hắc Kim ném cho bọn hân 1 ánh mắt rét lạnh . Vốn định gọi người của Huyết tinh phái nhưng bọn hân trúng độc của Thiên Mỹ tập thể , hiện tại chưa si tình lại !

Trang Khuynh đem hắc y nhân trói ở sân , để phòng trường hợp hân tự tử , nhét giẻ vào mồm , lục trên cả người cây chùy thủ ném đi .

Hàn Bảo Phong khuôn mặt tiếp tục lo lắng cho lần phát tác độc , lần nào cũng thấy nàng ngủ rất sâu , nếu tỉnh sẽ rất đau a , hấn lo lắng nàng !

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Lăng Phi Trần , Muốn Giết Ta Sao ?

Thiên Mỹ ngồi tao nhã uống trà xem Hắc Kim cầm trường tiên dụng hình hắc y nhân . Hàn Bảo Phong cũng ngồi uống trà bên cạnh . Khương Uyển Uyển tiếp tục cùng Trang Khuynh thách đấu quyền rừ mỹ nữ . Thiên Y cùng Ma Y cũng đứng sau Thiên Mỹ xem Hắc Kim dụng hình .

Nàng ngồi uống cả 1 đồng hoa trà , chỏi cùng ngân ngẫm kêu Hắc Kim dừng tay .

- Thiên Y , lấy muối đi ! - nàng ra lệnh .

- vâng , chủ tử ! - nói gì thì nói Ma Y cùng Thiên Y vẫn là của nàng thủ hạ . Là người Hàn Bảo Phong đưa nàng , đã đưa nàng thì sống chết đều theo nàng .

Thiên Y cầm 1 hũ muối ra , Thiên Mỹ trực tiếp đi đến trước mặt hắc y nhân . Tên này sống chết ko chịu nói ai là chủ tử hấn . Xem ra bị Hắc Kim dụng hình cho toi tả , chưa vết thương nào kín miệng .

Nàng lấy ta quét lên hũ muối , bôi vào vết thương kia , tay ấn mạnh . Hắc y nhân a , dùng muối chà sát vết thương xem nguoi có hay ko chịu nổi ?

Hàn Bảo Phong với hành động cười tà ác của nàng cực kỳ hứng thú , ân , nàng vui là được a , nếu tên đó chết , kẻ chủ mưu đương nhiên đem thêm tới ám sát , lúc ấy tiếp tục tra khảo cũng ko muộn .

Thiên Mỹ cười hắc hắc vài tiếng , nhìn hắc y nhân khuôn mặt xanh mét rồi trắng bệch xong lại tím đen , nàng vui a !!!

Dám để nàng phải chịu đựng cơn đau đầu này , được , được lắm .

Tay vớt hũ muối đi , lấy ra trong ngực 1 viên thuốc nhỏ , nhét vào miệng hắc y nhân , căn bản hấn chưa kịp nhổ ra thuốc đã tan , trôi xuống bụng rồi . Là nhất hồn tán a ! Để hấn trả lời mọi câu hỏi của mình , liền trả lời sai bị 1 cơn đau ở tận trong xương , thấu tận thịt gây ra . Nhưng ở đây là , bắt buộc nói sự thật , nói sai chỉ chiếm 20% mà thôi !

- Nói , ai sai nguoi ám sát ta ? - Nàng hỏi

- hoàng ..... hoàng thượng !!! - bác y nhân ko chịu nổi liền nói ra .

- hắc hắc , biết mà ! - nàng nhếch môi cười vài tiếng , tay cầm chủy thủ đâm chết hắc y nhân kia - hết việc của nguoi rồi , an nghỉ đi !

- tiểu Mỹ , nàng muốn như thế nào xử hấn? - Hàn Bảo Phong đứng dậy , vỗ vai nàng .

Thiên Mỹ cười 1 cái , nhìn hấn .

- ko cần vội , ta muốn đùa giỡn ! - nàng nhếch khóe môi tạo thành đường cong tuyệt mỹ , thực đẹp , thực cảm dỗ !

- ân ! - hấn thấy vậy , cũng cười 1 cái . Đùa gì chứ ? Hấn thuận theo nàng , hấn sủng nàng , nhưng nếu 1 lần nữa nàng nguy hiểm , liền đem quân đi phá tan Thanh đảo ! Hàn Bảo Phong nghĩ thầm , cư nhiên ân trọng nộ cười ôn nhu với nàng là sát khí !

- uy ! Các nguoi xong rồi sao ? - Khương Uyển Uyển từ đâu đó chạy tới , bạch y nhảy xuống 1 đường .

- Nói xem , hôm nay ai thắng ? - Thiên Mỹ xoay ra , cười đùa cợt , mấy ngày rồi nha , 2 người này vẫn cứ ngang nhau !

- tiếp tục hoà ! - Trang Khuynh cũng từ đâu đó nhảy xuống , bĩu môi , cư nhiên hấn ko bằng tiểu tử này . Chỉ là hấn tuy nhan sắc hơn Khương Uyển Uyển nhưng nàng lại cực biết quyến rũ , nói chuyện mỉa hoặc lòng nữ tử . Thực là đa tình a !

Thiên Mỹ thấy 1 chút gì đó phấp phới sau mông Khương Uyển Uyển , vì nàng vận bạch y nên thấy rất rõ , là máu sao ?

- Khương tỷ tử ! Tỷ bị thương rồi ! - Thiên Mỹ lo lắng chạy đến bên cạnh Khương Uyển Uyển

- cái gì bị thương ? - Khương Uyển Uyển ko hiểu nàng nói cái gì , quay đầu nhìn nàng

- chủ tử , là Khương cô nương tới qùy thủy ! - Thiên Y nhăn mày nói .

1 chữ " qùy thủy " làm cho 4 đại nam nhân của chúng ta lần lượt đỏ mặt , cả Thiên Mỹ cùng Khương Uyển Uyển cũng ko tránh khỏi .

Thiên Mỹ thì kiếp trước có học qua lớp học giới tính vào lớp 8 , nhưng tại nàng trước giờ ko thích ăn thịt lắm nên là người chậm phát triển , 16 tuổi như con nhóc 13 , mà cũng chưa bị qùy thủy lần nào nên cũng ko ngờ , câu nói của mình ngu ngốc như vậy .

Khương Uyển Uyển lại vì bị người khác thấy mình " bị " thắm vào quần thì liền đỏ mặt như gấc

4 đại nam nhân Hắc Kim , Trang Khuynh , Hàn Bảo Phong và Ma Y lại nghe câu này của Thiên Y tức tốc ngậy người , rồi đỏ mặt . Qùy thủy , qùy thủy a !!!

- người ... người ko phải nữ nhân đi ? - Trang Khuynh lấp bắp chỉ vào Khương Uyển Uyển , hấn ko tin a !!!

- ta giống nam nhân chỗ nào ??? - Khương Uyển Uyển tức giận hét lên , thảo nào sáng nay thấy đau lưng như vậy !

Trang Khuynh hấn liền khoe môi run bần bật . Ko phải giống mà là cực kỳ giống a !!!

Nàng ta là nữ nhân , thế nào như vậy soái a!!!

Hấn ko tin , ko tin , mấy ngày qua 2 người vô cùng thân thiết , hấn cũng nhiều lúc khoác vai nàng , nàng chuyên môn quyến rũ nữ tử , vậy mà nàng chi nữ nhân ư ????

Trang Khuynh đứng 1 mình ngơ ngốc , ko a ! Ta hận a ! Ko tin Khương Uyển Uyển này chi nữ nhân . Hấn và nàng như thế nào hay đùa cợt nhau , cũng có nhiều lúc khoác vai thân mật , càng nghĩ hấn càng đỏ mặt . Có lẽ hấn đối nàng , là hảo cảm ?

Bạn đang đọc truyện *Sủng Nịch Đế Nhất Tiểu Hoàng Hậu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.